DESTUL

Trăim într-o lume foarte interesantă, avem atatea de facut si principala greutate consta in faptul de a alege intre bine si rau. N-ar fi mare lucru, daca am simti ca alegerile pe care le facem sunt in lista noastra de preferinte. Numai ca, de cele mai multe ori, suntem pusi sa alegem intre lucruri care nu ne spun chiar nimic. Principala noastra intrebare este “de ce trebuie sa aleg tocmai intre astea, parca ar trebui sa fie si alte variante” sau “oare cand s-au stabilit lucrurile si regulile pe lumea asta nu trebuia sa fiu consultat si eu si, daca tot n-am fost consultat, de ce ar trebui sa respect si eu aceste reguli? “ Suntem invatati de mici sa respectam fie persoane, fie lucruri, fie reguli. Normal pana la un punct, cand vedem ca respectul asta nu ne aduce nici satisfactie, nici bucurie, sau le aduce dupa mari eforturi, dupa ani in care facem lucruri doar din “respectul” de mai sus. Ne punem deseori intrebarea de ce trebuie sa fie atat de greu si atat de incet. Putini sunt norocosii care sa-si fi implinit dorintele printr-o activitate care sa le placa, prin care sa nu simta efortul si care sa le dea senzatia ca ceea ce fac e ceea ce doresc, ceea ce le aduce implinire.

Copiii

Orice om cred ca n-ar avea mari trebuinte si astea ar fi doar cele de mai sus, adica sa traiasca in bucurie si libertate, sa faca lucruri prin care sa nu se simta obosit, temator, neimplinit. De la dorinta asta a fiecarui om, pe care o are fiecare de mic, s-a ajuns la nevoia de a avea mancare si adapost, DORINTE PE CARE OMUL NU LE ARE DIN NASTERE. Nu e ceva nou sau spectaculos ce afirm acum. Priviti orice copil si veti vedea ca tot ce-si doreste e sa se joace, sa exploreze, sa simta lucrurile. Nici unul nu este preocupat de ce va manca sau unde locuieste sau doarme. Dar undeva, pe parcurs, lucrurile se schimba. Din dorinta copilului de a trai pur si simplu, de a se juca, a simti, a cerceta lucrurile, se ajunge usor, usor la dorinta de a-si asigura mancarea, adapostul, viitorul. Prin educatie suntem facuti sa ne proiectam viitorul prin preocuparea pentru supravietuire si nu prin cea pentru bucurie, fericire, satisfactie, implinire. Undeva prin copilarie foarte devreme apare acel TREBUIE prin care viata se schimba, apare obligatia, constrangerea de a face numai anumite lucruri. Ce vreau sa spun prin asta, unde se intampla asta? In fiecare familie si sistem de invatamant din lumea asta. Ne e greu, la felul in care traim astazi, sa intelegem ca fiecare copil ar putea sa traiasca facand ceea ce-i place, ca ar putea sa traiasca **in fiecare zi** in bucurie si implinire. Putini au norocul sa fie lasati sa faca ceea ce le face placere, ceea ce le aduce bucurie si implinire. Cum vine asta? Sa luam cele

doua cazuri, copilul crescut in familie si cel crescut intr-un sistem de invatamant, o gradinita sau o casa de copii. Copilul crescut in familie va fi obligat foarte de mic sa faca lucrurile impuse de parintii sau bunicii, bona lui. O sa spuneti ca cei care se ocupa de copii nu-i obliga cu nimic, ca fac totul spre binele lor, ca-i pregatesc pentru viata etc. Ori tocmai pregatitul asta pentru viata e problema, ca si cum nasterea noastra si tot procesul prin care venim in viata -si asta e unul foarte complex- n-ar fi menite tocmai sa ne pregateasca pentru viata. Se pare ca o multime de procese se desfasoara in lumea asta pentru ca cineva sa se nasca; de fapt se poate vedea usor numai prin faptul ca dintr-un numar imens de posibilitati numai una reuseste sa "incolteasca", acel "invingator"- Si asa stim noi, printr-o concluzie inradacinata prin traditie, ca trebuie sa pregatim copii pentru viata. Intr-o lume fara prejudecati, nici un copil n-ar avea nevoie de pregatirea pentru viata pe care o primeste in zilele noastre, ba tocmai ca aceasta pregatire aduce numai rau, dupa cum vom vedea in continuare.

Avem prostul obicei de a ne educa copii fara sa tinem cont de predispozitiile lor, de aptitudinile si inclinatiile lor. In loc sa aiba parte doar de OPORTUNITATI, pentru ca asta ar fi singurul lucru cu adevarat necesar, adica LIBERTATEA pentru fiecare om, de care se vorbeste atat, orice copil are parte doar de un set de reguli carora trebuie sa li se supuna, mai devreme sau mai tarziu. Si uite asa fiecare om nu este liber, si asta chiar de cand se naste. O sa spuneti ca exagerez. Cati dintre oamenii care traiesc pe Pamant au avut parte de o viata, nu educatie, care doar sa le ofere oportunitati? In unele locuri au aparut sisteme de invatamant care tin cont de inclinatiile naturale ale copiilor, numai ca in general fiecare copil este crescut prin prisma "pregatirii pentru viata". Ca sa fie mai usor de inteles, un copil caruia ii place muzica trebuie sa aiba oportunitatea sa cante, cel caruia ii place fotbalul sa aiba oportunitatea sa joace fotbal, cel care vrea sa scrie sa scrie, cel caruia ii place calculatorul sa-l foloseasca s.a.m.d. Unde se intampla asta? Eu cred ca nicaieri. Apare aici un lucru greu de priceput pentru unii. Si anume acela ca nu e normal sa obligi pe cineva sa invete sa scrie si sa citeasca, o afirmatie greu de acceptat, insa, cum e o vorba, "exista o explicatie". In primul rand, am scris ca nu e normal "sa obligi" pe cineva, nu ca "n-ar fi bine" ca oamenii sa stie sa scrie si sa citeasca. E o diferenta, si nu una dintre cele nesemnificative, una e sa lasi fiecare om sa creasca in ritmul lui firesc si pe linia lui de viata care-i aduce implinire si nu-l constrange mai mult decat ar fi sanatos(aici o sa revin cu explicatii), si una e sa-l obligi sa scrie din clasa I sau de la gradinita. Ceea ce spun eu aici pare neobisnuit, desi in unele locuri sau sisteme de invatamant este practicata metoda, din pacate sunt doar exceptiile care confirma regula. Sa facem un efort de

imaginatie. Sa presupunem ca exista un loc in care sunt mai multi educatori, invatatori, profesori si la fel o multime de elevi. Ce ar fi daca ar fi toti copii scosi intr-o curte mare si li s-ar spune: celor foarte mici – uitati copii, aici aveti un parc cu tobogane, cu leagane, o groapa cu nisip si galetuse, mai incolo e o casuta cu papusi, dincolo o camera unde puteti dansa, langa una in care puteti canta, alta in care exista calculatoare, alta cu niste caiete si creioane etc. : MERGETI FIECARE UNDE DORITI !

Oare de ce nu se intampla asta nicaieri? De ce oare asta e teoretic posibil, dar nu s-a incercat niciodata? La ce bun? Nu ma astept ca toata lumea sa inteleaga asa doar pentru ca spun eu, fiecare om care spune ceva e dator sa si argumenteze, altfel lumea asta o sa mearga in continuare dupa niste principii "de la sine intelese", unele devenite de mult inutile sau chiar daunatoare. Va mai veni vorba in scrierea asta despre principii si faptul ca multe dintre ele au ca singura baza superstitiile, anumite conditii temporale, unele interese suspecte etc. Ideea e ca fiecare om care a existat pe Pamant si a avut ceva de spus era dator sa explice pe intelesul oamenilor ideile lui. Invatatorul care explica unui elev de clasa intai integrale matematice, fara indoiala ca stie foarte bine matematica, dar e doar un invatator prost, rupt de realitate sau foarte plin de sine atunci cand pretinde ca acesta sa inteleaga sau sa se faca ca intelege.

Sa revenim totusi la MERGETI FIECARE UNDE DORITI. Ideea ca fiecare copil sa invete ceea ce-i place are nevoie si de niste precizari. Mai bine zis de niste "cerinte minime"- ca la computer pentru a putea rula un program. Adica astia mici sa nu aiba si ei niste obligatii, sa faca totul de capul lor? Omul- dupa multi- are o natura salbatica, si daca nu e educat… Despre natura salbatica a omului mai tarziu un pic. Acum doar o sa afirm ca omul devine salbatic si ca nicidecum nu are o natura salbatica. Aici singurul lucru care conteaza este mediul in care e crescut, care poate fi echivalat cu educatia primita. Asadar nu necesitatea educatiei omului o pun eu la indoiala, ci felul in care se face ea, elementele principale care o definesc, prima observatie si obiectie fiind aceea ca se face prin constrangere si nu prin libertatea individului. Mai departe putem vorbi despre ce inseamna libertate si anume ca nu putem vorbi de libertate la modul categoric, la modul absolut, de altfel se stie cat de daunator e fanatismul deja, si tot se mai poate discuta pe aceasta tema, inca nu s-au facut toate precizarile. Una dintre ideile de baza pe care o voi emite acum e legata de o mare prejudecata a omenirii: si anume ca nu exista lucruri absolute, adevar absolut, oameni sau dumnezei atotputernici, putere absoluta etc. Uitati de invataturile care predica "am facut totul prin propriile forte", "toate lucrurile sunt posibile la Dumnezeu" etc. Nimeni pe Pamant nu a facut totul prin propriile forte, chiar

si cei considerati cei mai mari pe Pamant n-au facut totul prin propriile forte, au avut nevoie de “fratii” lor in tot ce au facut, fie daca luam in consideratie numai faptul ca a trebuit sa fie hraniti si ingrijiti cand erau mici, ca au avut si ei la randul invatatori, frati, parteneri, discipoli etc., asa ca uitati de atotputernici si de chestii absolute. Nu mai explic si chestiile de fictiune aici, fie si pentru faptul ca nici eu nu pot explica absolutul.

Luand in considerare chestiile de mai sus sa revenim la tema initiala si sa tragem o mica concluzie, simpla, mica, dar foarte importanta. Asadar fiecare om are nevoie, si aici in sensul ca asa e viata pur si simplu, nu ca vrea cineva sau ca asta ar fi cea mai buna varianta, de “frati si surori” numind prin asta parintii, rudele, educatorii, conducatorii etc. Mai simplu fiecare om are nevoie, prin felul de a fi al vietii, de ceilalti oameni.

Da bine, si ce legatura are asta cu cele scrise pana acu’? Sa vin cu continuarea atunci; daca suntem prin felul de a fi al vietii “frati si surori” ar fi normal ca fiecare sa aiba sanse egale cu fratii si surorile sale. Ori in societatea, familia umana ce se intampla: unii au la masa cele mai bune si sofisticate mancaruri, conditii de locuit, educatori, mijloace de invatare si divertisment etc. iar altii nu. Nu intru in detalii. Mai exact ne nastem diferiti si, prin felul cum decurg lucrurile azi in societate, devenim si mai diferiti, ca si cum n-am fi deja prin nastere “suficient de diferiti”. Ca noi nascuti, suntem diferiti doar prin grade de sensibilitate, prin preferinte, prin aptitudini, deci se poate spune ca ne nastem inegali, desi termenul de diferiti e cel mai potrivit. O sa zica unii, pai daca asa e lumea asta facuta, ca unii sa se nasca cu oportunitati mai mari decat altii, ce te deranjeaza pe tine? Si asta e un dat al lumii. N-am sa intru aici in multe consideratii pe tema de ce e lumea asa, de unde a pornit totul, de ce s-a ajuns sa fie asa. O sa spun doar ca oamenii, daca tot le e dat sa fie frati si surori, ar trebui sa aiba si aceleasi oportunitati. Aici recunosc ca evit o tema grea si anume ca aparent e nevoie sa explic de ce a ajuns lumea asa, cum s-a intamplat etc. Raspunsul meu e ca am renuntat de mult la a mai incerca sa caut(dau) explicatii care nu pot fi dovedite decat prin alte explicatii care iar nu pot fi dovedite… Mai exact daca vreau sa cultiv o brazda de legume doar asta fac, cultiv o brazda de legume, insamantez, ud, scot buruieni etc. Daca vreau sa fac dragoste, vorbesc cu o femeie si fac demersurile sa ajungem in pat. Ma intereseaza deloc cine a facut pamantul in care pun semintele, din a cata coasta a lui Adam a fost creata femeia sau daca Darwin are dreptate sau nu.

Daca eu cred ca viata ar fi altfel pe Pamant daca oamenii ar avea sanse egale, asta e. Nu spun ca asta e Adevarul, ci ca e doar o varianta ca oamenii sa traiasca altfel, mai exact prezint o oportunitate oamenilor fiecare avand in continuare si dintotdeauna libertatea de a fi de acord cu mine sau nu. Aici

mai fac o precizare, aparent fara nici o legatura cu cele scrise pana acum, dar cred eu necesara. Anume ca fiecare om are “libertatea de a crede ce vrea” chiar daca unii sunt nevoiti, si nu putini, sa traiasca dupa conceptii in care nu cred si n-au crezut niciodata. De aceea spun ca oamenii au avut dintotdeauna libertatea de a crede ce vor dar, in zilele noastre si in general, n-au libertatea de a trai dupa cum cred. Ma refer aici la simplul fapt ca oamenii care ar indrazni in ziua de azi sa-si spuna parerile lor sincere despre viata sau sa traiasca in conformitate cu parerile lor, ar risca destul de mult si, cand spun asta ma refer la anumite “credinte”, adica pareri, nu neaparat numai chestii religioase- care le-ar face viata mult mai grea in continuare. Se stie ca pe Pamant unii, doar pentru ca au facut anumite afirmatii- fie ele si adevarate- au fost tratati dupa principiul “nici o fapta buna nu ramane nepedepsita”. Si lucrurile nu s-au schimbat prea mult pana azi, chiar daca se vorbeste de libertatea de exprimare, democratie, libertate. Ceea ce este scris aici pana acum, si mai ales ce urmeaza, nu este ceva care sa se incadreze in conceptiile generale existente pana acum pe Pamant, ci tocmai ca e vorba de lucruri care ii vor face pe unii sa gaseasca un prilej pentru a-si compensa teama, neincrederea, frustrarile, tristetea. Nu-i nimic, sa avem rabdare, “la felul cum au decurs lucrurile”… Deja e prea abstract si paranteza la subiect a devenit prea mare, asa ca e suficient deocamdata.

Sa vorbim de *cerinte minime,* in multe, multe directii. Inainte de asta sa spun mai clar care e ideea de baza si anume : COPII AR FI BINE SA FIE CRESCUTI IN COMUNITATI. Pai de ce? Si sa incep sa argumentez:

Nu toti oamenii stiu, si aici ma refer si la faptul ca nu la toti oamenii le-a fost dat, sa se ocupe de invatamant sau nu toti oamenii s-au nascut cu talentul, capacitatea de a se ocupa de copii. Din toti educatorii si invatatorii de pe Pamant sunt numai unii care au calitati native de dascali, si mult mai putini care au avut sansa de a-si exercita, rafina si a-si aduce aceste calitati la un potential ridicat. Facand totusi abstractie de asta, cei care sunt in momentul acesta educatori, dascali, ii voi numi in continuare invatatori, sunt oricum mai buni decat cei mai multi dintre parinti. Faptul ca exista parinti care-si neglijeaza copii, voit sau nevoit, altii care ii educa invatandu-i lucruri de-a dreptul daunatoare, altii care ii folosesc pentru interesele lor- intelectuale, estetice, perverse, medicale etc.-nu este un pas inainte pentru societate. Ne chinuim sa facem totul pentru copii nostrii in familie si de fapt n-ai cum sa le oferi decat o parte din oportunitatile de care ar avea nevoie fiecare copil. Aici ma refer si la parintii bogati care cred ca le ofera tot ce e mai bun. Odata cu tot ce e mai bun le ofera si un mediu in care devin constienti ca ei sunt superiori celorlalti, ca au alte drepturi etc., nu insist asupra subiectului, oricum ideea e ca un copil trait in lux nu inseamna ca e

pregatit mai bine pentru viata sau ca are parinti si educatori buni. Deci, prima cerinta minima ar fi sa incepem sa gasim educatorii cei mai buni, solutia cu parinti si bunici nu e intotdeauna cea optima.

Altceva: copii trebuie sa creasca cu frati si surori si nu neaparat unul, doi. O familie cu un copil il pune pe acesta la o mare incercare, copilul de mic trebuie sa socializeze ca sa se dezvolte armonios, ca sa vada ca nu e singur si ca e bine sa nu fii singur si mai ales sa aiba posibilitatea sa aleaga cu cine sa fie. Fiecare copil doreste sa colaboreze, sa se joace, sa construiasca, distreze, invete cu anumiti alti copii. Copii crescuti in comunitati au oportunitatea sa se insoteasca cu cei cu care au cea mai mare afinitate. Una e sa pui un copil caruia ii place matematica intr-o clasa cu cei preocupati de muzica , si alta e ca matematicianul sa fie in clasa de matematica. Daca cineva are o placere deosebita sa deseneze si tu la gradinita ai program de dans, pentru ce sa-l chinui aiurea? Pe urma ne miram ca gasim in societate oameni violenti care se razbuna pe viata. Nu sunt rare cazurile in care oameni iesiti la pensie fac lucruri pe care si-au dorit sa le faca de cand erau copii. Cum s-a intamplat asta iar e o chestie care tine de trecut si care poata fi inteleasa intr-un context mai larg , intr-un alt fel de a privi viata, abia dupa ce vom discuta despre multe alte lucruri imaginea va aparea mai clara, deocamdata sunt multe prejudecati care trebuiesc date la o parte; nu poti vedea viata clar cu prejudecati gramada, abia dupa ce dai minciuna la o parte incepi sa pricepi ceva, e un lucru simplu de constatat, uneori intelegem lucrurile abia dupa ce vine cineva sus pus, cu argumente si dovezi, si care e si acceptat de majoritate. De abia atunci, cei mai multi oameni incep sa fie de acord si sa renunte la conceptiile gresite despre viata, si e firesc sa fie cerute argumente, dovezi, partea cu “acceptarea de catre majoritate” nu e totdeauna necesara. O sa revin pe tema asta cand o sa vorbim despre vot si alegere in viata.

Alimentatia

Mai departe sa luam in consideratie ca ne dorim copii si oameni sanatosi, cresterea in comunitati a copiilor inseamna o data sa te ocupi de sanatatea lor mentala prin invatatori adevarati si o data de sanatatea fizica printr-o alimentatie sanatoasa. Fiecare parinte cat de cat responsabil stie cate eforturi face sa asigure sanatatea fizica a copilului sau. Un sistem bine gandit pentru sanatatea copiilor ar cere ca acestia sa manance hrana de calitate si, lucru foarte important, sa aiba posibilitatea de a alege. Am si eu un fix. Una e sa ai o comunitate in care copii se duc la masa si pot alege sa manance intre doua sau zece feluri de ciorba sau supa, intre alte feluri de felul doi sau desert. Conditia de baza ar fi ca niste nutritionisti sau medici sa se ocupe de ce e mai sanatos pentru copii si cineva sa le faca.

Apare si ideea de eficienta pe undeva, avem cate un bunic care se ocupa de un copil, doi, trei, sunt si sanse sa o faca si foarte prost, avem cate un parinte care se ocupa de unul, doi, trei copii, sunt sanse sa o faca si foarte prost. N-am ceva impotriva parintilor si bunicilor care fac treaba asta prost. Doar ca PRIN SISTEMUL ACTUAL O FAC ORICUM MAI PROST DECAT PRIN SISTEMUL DE CRESTERE A COPIILOR IN COMUNITATI. Ajung asa si la afirmatia ca oamenii separati traiesc mai prost decat cei uniti, e o tema la fel larga, dar foarte importanta, si despre care o sa tot vorbesc. Legat de eficienta, una e ca trei patru oameni sa se ocupe de douazeci de copii si alta e ca fiecare copil sa aibe langa el un parinte sau o bunica. La fel cu mancarea, una e sa faci mancare pentru un copil si alta e sa faci mancare diversificata pentru sa zicem trei sute de copii. As putea sa insist, important e sa apara ideea de baza, pe urma fiecare om poate vedea singur implicatiile si avantajele.

Sa continui cu un lucru pe care nu l-am spus pana acum, chiar sa-i crestem fara sa aiba nici o obligatie, in libertate asa “absoluta”? Daca tot o sa avem invatatori buni acestia nu-i vor lasa fara sa invete si chestiile care tin de a-i face pe copii viitorii adulti si oameni responsabili, nu e vorba atat de a-i obliga sa faca ceva, cat de a-i face responsabili. Felul in care sunt facuti responsabili e obligatoriu intr-adevar, exista totusi cerinte minime ca peste tot: orice om trebuie, si de data asta chiar obligatoriu, sa invete lucruri care ii folosesc in viata, chiar daca lui ii e destinat sa ajunga mare cantaret, fotbalist, savant, etc. Cand spun ca oamenii au dreptul sa faca ceea ce le place nu spun ca au si alte drepturi cum ar fi sa umbli nespalat si sa-i deranjezi pe cei din jur, nu spun ca nu e cazul sa plantezi si tu un pom, ca nu trebuie sa faci si tu o casa, sa contribui si tu cu ceva ca sa poti mai tarziu deveni nu neaparat omul de succes intr-un anumit domeniu, ci omul echilibrat, implinit, entuziast, binevoitor, fericit.

Asadar, fiecare copil va invata ca pentru a manca e normal sa mearga sa planteze o leguma, ca pentru a locui undeva e bine sa mute o caramida de aici si pana acolo, carevasazica va fi nevoie si de atelierele harniciei, unde munca fizica va fi si ea prezenta, binenteles avand invatatori buni totul facandu-se gradat si cu maximum de eficienta. Fiecare parinte sau invatator stie ca pentru a determina pe cineva sa faca ceva ce n-are chef sa faca, trebuie sa-i dai si o explicatie, aici intervine intelepciunea invatatorilor si posibilitatea magiei in viata, care uneori nu trebuie cautata in filmele deosebite sau in lucrarile sf.

Nu e mare lucru sa-i spui unui copil ca pentru jucaria preferata trebuie sa faca si el un efort minim, mai exact pentru jucaria preferata isi ajuta parintele sa faca ceva, sau bunica sau pe altcineva, asta binenteles cu

explicarea conexiunii evenimentelor si anume ca pentru a ajunge un copil in situatia care este, pe lumea asta s-au facut multe, asta ca el sa aiba tot ce vede in jur si este facut de mana omului. Daca oamenii ar sti de mici sa contribuie la tot ce vad in jur cu partea lor va fi mult mai greu sa apara oameni care distrug, fac mizerie, care in general nu apreciaza decat lucrurile cu “clasa” sau “stil”. Unde e magia? Sa luam un exemplu care nu prea se intampla si ar trebui sa fie una din preocuparile majore in invatamant si anume sa fie calculate anumite ore si zile in care copii isi asigura hrana, fie ca e cules de fructe, dat mancare la gaini sau vaci etc. Dupa o astfel de activitate, despre care li se explica ca e contributia lor la bunul mers al comunitatii, urmeaza activitatile care le plac cel mai mult. Pentru copii si parinti asta e magie.

La fel si in ce priveste celelalte activitati care contribuie la traiul minunat din comunitate. Aici e simplu de stabilit de invatatorii adevarati cat, cum, unde, la ce varsta ar fi cel mai potrivit sa se faca anumite activitati. Astfel se face si o evaluare simpla a copiilor, nu se fac evaluari numai in functie de cat se joaca sau distreaza un copil, uneori e importanta si disponibilitatea lui de a se simti parte din comunitate, si aici invatatorii vor trebui sa lucreze cu mare atentie. Totodata se pot vedea inclinatiile fiecaruia nu numai la chestiile “stilate” cum ar fi lucrul pe calculator, lectura, matematica etc. Unii chiar au aptitudini de agricultori, de constructori etc. Mai pe scurt scoala se face cu cap, de specialisti care sa stie ce inseamna sa inveti omul de mic cum e viata pe Pamant si care sunt cerintele minime pentru a fi fericit.

Una din problemele majore ale societatii este agresivitatea, care nu apare cum s-ar crede asa deodata, apare din copii frustrati multa vreme, din copii abuzati si nedreptatiti etc. De aceea, cand vorbesc de invatatori buni, ma refer si la oameni cu rabdare si experienta; sunt situatii care iti cer mare intelepciune pentru a aduce un copil pe drumul cel bun. Atunci cand nu e pe drumul lui firesc copilul devine agresiv, un lucru pe care il stiu invatatorii buni. Sa faci o scoala simpla, in care inveti cantece si poezii pentru copii si apoi sa devii educatoare nu prea merge. Unde mai pui sa ai si o viata personala dezechilibrata, sa nu fi avut copii sau sa nu fii avut de-a face pana atunci cu copiii. Deci nu chiar oricum. Un invatator adevarat nu e cel incruntat si amenintator, ci cel bland si sigur pe el. Un lucru pe care oamenii trebuie sa-l aiba in vedere atunci cand asculta de cineva…

E un lucru simplu de inteles, mai ales cand se face si precizarea ca pentru cresterea copiilor in comunitati nu e nevoie de manipulare, de indoctrinare, de constrangere. Ca nimeni nu-si lasa copilul de un an sa se

joace pe o strada unde circula masini una dupa alta, e altceva, e o limitare temporara si indispensabila.

Ideea de baza e ca ponderea lucrurilor placute sa fie mult mai mare decat cea a obligatiilor, aici avand o mare importanta durata anumitor activitati, e pana la urma vorba de un exercitiu simplu, ca atunci cand dresezi un caine mic, se face ca un joc si dureaza foarte putin, altfel se pierde atentia… Mai departe pot spune invatatorii cu experienta, psihologii, medicii etc.

Traiul in comunitate nu implica izolare cum ar putea parea, parintii isi pot vedea oricand copii, ii pot lua unde si cand vor, la fel acestia pot calatori in grupuri la munte si mare, in strainatate etc. Traiul in comunitate implica si eficienta, in educatie, in sanatate- parintele nu se va mai plimba cu copilul pe la medici daca in comunitate exista cabinet medical sau spital; iar in ceea ce priveste partea economica- pe langa sistemul de alimentatie gen cantina, pot exista si spalatoria comunitatii, baia comunitatii, baza de jucarii sau logistica comunitatii etc.

De ce am scris atat despre cresterea copiilor in comunitati? Pentru ca de la felul in care ne crestem copii depinde viitorul societatii. Pare mult spus, insa vom vedea mai departe ce inseamna asta. Printre subiectele din ziua de azi nu se discuta mai deloc despre lucrurile cu adevarat importante. Avem multi specialisti care ne vorbesc despre Dumnezeu, despre afaceri, despre ororile care se intampla in lumea asta, iar raspunsul cel mai frecvent este sa ne rugam sa nu mai fie asa, si asta ar fi cel mai bine sa o facem in biserica etc. Avem zilnic la tv stiri despre copii agresati, copii cersetori, copii care implinesc 10 ani si n-au trecut pe la scoala etc. Exista si protectia copilului dar, nu se stie de ce, nu ia toti copii astia de la parinti iresponsabili sau care nu mai fac fata, nu aduna copii cersetori sau copii strazii… Nici in gradinite si scoli lucrurile nu stau tocmai bine.

Sexul

Comunitatile de copii vor avea, la un moment dat, copii care ajung la pubertate. Aici educatia se schimba, altele sunt cerintele. Se numeste varsta critica, si din punctul asta o sa devin foarte enervant pentru unii. E varsta la care corpul fizic se schimba, varsta la care preocuparile copilului devin altele, apar alte lucruri care devin importante. Ce se intampla de obicei la varsta asta? Atunci cand tot corpul vibreaza altfel, atunci cand perceptia asupra lumii se schimba si cel ajuns la pubertate simte nevoia de altceva, ei, ce se intampla atunci ? Apar examenele si i se cere tanarului sa invete cel mai mult pentru ca de asta depinde viitorul lui in viata. Un om cu ceva experienta si-ar da seama ca e momentul in care se decide sanatatea psihica si fizica a tanarului. In aceasta perioada se decide felul sexualitatii

individului, mai exact se decide daca acesta va deveni heterosexual, onanist, homosexual, lesbiana etc. Cine spune ca exista varianta puritatii, a castitatii, a traiului in afara sexualitatii ar fi bine sa se mai gandeasca si sa-si improspateze memoria. Se mai poate uita si la stiri, si pe siteurile porno, si in filmele cu obsedati sexual etc. Nu prea am de ales si voi face ceva afirmatii de nesuportat pentru unii. Refuzul unei sexualitati normale, la varsta la care tanarul este pregatit fizic si psihic, nu duce la castitate, ci la sexualitate ascunsa sau perversiune. Si uite asa, in loc de tineri echilibrati avem tineri care cel putin se masturbeaza. Ma intreb ce fac de atatia ani psihologii, psihiatrii, sociologii, cei care se ocupa de studiul naturii umane in general. Sexualitatea fireasca- cea dintre barbat si femeie, care ne este data natural, este pervertita in masturbare, homosexualitate, boli psihice si mai apoi fizice, in numele unei chestii date de oameni; cineva s-a gandit foarte bine si a zis ca oamenii trebuie sa se abtina de la sex si sa astepte un mare si important lucru pe lumea asta si anume ceea ce s-a numit dragoste, urmat de casatorie binenteles, ca nici nu se poate altfel. Cum se leaga sexul de dragoste si casatorie? Printr-o lucrare foarte bine facuta: predici, filme, povesti de dragoste. Un intreg arsenal prin care i se spune omului ce minunata e dragostea- asta ar fi bine, dar apoi i se spune si cum trebuie sa fie, adica trebuie sa existe marele romantism, marea magie a dragostei, ca trebuie sa-si gaseasca partenerul potrivit care, binenteles, trebuie sa indeplineasca anumite conditii, si exista si un mare scop in asta si anume sa te casatoresti si sa faci copii s.a.m.d. Una dintre scrierile celebre ale Omenirii, numita de unii capodopera, este Romeo si Julieta. E o capodopera abia cand vezi ce vremuri de tot rahatul erau atunci, cum puteau fi unii parinti si ce conceptii primitive existau. Pentru unii lucrurile stau si azi ca atunci, nu se invata nimic din capodopera asta, ideea de baza ramanand in continuare ca dragostea aduce suferinta. N-ar fi rau sa incepem sa vedem si prostia umana in astfel de lucrari, abia atunci vom intelege cu adevarat de ce e o capodopera.

La fel cu alte prejudecati, si asta duce la chestii vechi, la ce a fost mai intai, oul sau gaina, si binenteles ca iar nu intru in detalii d-astea, o sa urmeze sa vorbesc si despre religie, pentru ca desi oamenii se dau emancipati, liberi in gandire, evoluati, realitatea ne arata cu totul altceva: o lume primitiva, inapoiata, prizoniera unor prejudecati din trecut.

Cum o chestie simpla, dar care necesita atentie si rabdare, cum este sexualitatea, a devenit ceva complicat si abstract? Aici iar trebuie odata si odata sa intervina medicii, psihologii, sociologii etc. Sexualitatea nu este o optiune, nu este ceva pe care poti sa n-o faci daca vrei, ea are loc oricum, chiar fara acordul individului. Exista temerea ca daca sexualitatea ar putea fi

asumata firesc, fara prejudecati am intra intr-o lume a orgiilor, o lume in care oamenii ar face numai sex. Aici pot fi de acord ca e necesara o anumita abordare, ca tanarul trebuie lamurit despre cum merg lucrurile pe lumea asta. Un parinte responsabil face tanarului ceea ce ar putea fi numit initiere, suna ciudat, ce ziceti de sfaturi atunci, ce ziceti de educatie sexuala? Printre sfaturi si educatie apare si termenul de dragoste; sexualitatea este legata de multi “intelepti” de ieri si de azi de dragoste, iubire. Pe cand sexualitatea va fi legata de sanatate fizica si psihica? Expresia “si-a gasit dragostea” se dovedeste, si asta intotdeauna, doar o varianta pentru a spune ca si-a gasit un partener sexual. Oricine are un partener sexual stie ca persoana respectiva nu ii este compatibila total, asa ca de multe ori un barbat sau o femeie stie ca pentru acele parti ale sale, care nu-si gasesc afinitate in partener, va trebui sa caute in alta parte. Nu va mai cauta neaparat sexualitatea in alta parte, cat afinitate si compatibilitate. Si de abia asta e dragoste, ceea ce usor, usor duce intr-o zona mai larga, omul invata dragostea, iubirea de oameni incepand cu parintii, vecinii, colegii, prietenii, apoi partenerul sau partenerii de sex, copii. Si nici macar aici nu se termina! In zilele noastre dragostea, iubirea e folosita ca pretext pentru a ajunge cu cineva in pat, de fapt ce zic eu de zilele noastre, de nu se mai stie cand si de ce. Inutil sa mai spun ca multi oameni nu mai cred de mult in necesitatea casatoriei si monogamiei. De fapt si cei care inca cred asta fac cu totul altceva. Oameni religiosi care se casatoresc de mai multe ori, care isi “insala” partenerul, care, daca tot mai stau impreuna ca nu se poate altfel, trebuie sa-si faca viata amara unul altuia etc. Altii, nereligiosi, care traiesc dupa convingerile lor, dar se ascund. De ce tabloul asta al ipocriziei, cui ii foloseste? O sa vina si momentul in care va trebui sa gasim si o cauza, niste vinovati, ceea ce se poate spune de pe acum e ca lumea asta a ajuns ceea ce este odata din cauza ca nu stim sa ne crestem copii si totodata din cauza ca oamenii n-au o viata sexuala fireasca. Condamnam faptele violente, antisociale dar le generam prin conceptii nefiresti despre viata si prin cerinte absurde.

Pentru cei mai in varsta, sau cei mai maturi, lucrurile sunt deja si demult clare. S-ar putea intelege, din ce am scris mai sus, ca scot dragostea dintre lucrurile importante din viata, ca spunand ca intre dragoste si sex nu se poate pune egal, le iau ceva important celor care, printr-un “ajutor” deosebit, au ajuns sa creada asta. Asa se intampla cand cineva ajunge sa fie dependent numai de o mica parte din ceea ce ar putea fi fericirea sau implinirea lui- e firesc daca ti s-au dat atatea ciorbe fierbinti, ai ajuns nu numai sa sufli in iaurt, ci sa si refuzi sa mai mananci. Mai exact, prin si pentru sex facem casatoria si familia. Prin cresterea copiilor in comunitati ar ramane doar prima, asa, de la sine. In conditiile astea, ce mai ramane din

casatorie in afara de sex? Ramane fidelitate, exclusivitate, dependenta, posesivitate, gelozie- intr-un cuvant ceea ce ne-ar aduce siguranta. Are Osho niste vorbe deosebite despre siguranta si certitudini, merita ascultate. Asadar, vom fi niste oameni in siguranta, ca intr-o puscarie, nu e bine, dar macar suntem in siguranta. Mai bine siguranta decat fericire. Am facut precum multi care nu-si mai lasa copii afara, la aer, pentru ca au racit odata, sau s-au murdarit… Atat aici, trecem mai departe, in acelasi context in care cineva sau ceva intra in posesia cuiva.

Propietatea

Sa mergem mai departe si sa vedem un tanar echilibrat sexual ajuns la varsta in care are mobilitate, poate calatori, poate exercita responsabil o activitate. Va vrea sa plece, nu ai de ce sa stai toata viata intr-un loc, fie si ea o comunitate. De ce o sa aiba nevoie in continuare: libertate de exprimare, adica sa faca ce-i place, hrana si adapost. Lumea se vaita de criza de locuinte, de criza imobiliara etc. Pe lumea asta multe lucruri par ca nu sunt suficiente pentru toti, lucru total fals. Avem tot ce ne trebuie si chiar mai mult. Cum vine asta? Locuinte sunt gramada, terenuri la fel, ceea ce ne face sa credem ca nu sunt suficiente este repartizarea lor, vedeti numai anunturile disponibile la rubrica inchirieri sau cele disponibile in statiunile turistice… Se gaseste cate un destept care sa spuna asta e al meu, ca e de la stramosi sau ca am muncit sau am fost eu destept. S-a ajuns in situatia sa te duci pe munte sau la mare si sa ti se spuna ca terenul de acolo e al cuiva si ca trebuie sa platesti ca sa-l folosesti. De unde ma-ta e mah muntele tau, sau marea ta? V-ati pus vreodata intrebarea asta? Vi se spune ca propietatea e sfanta? Cum de nu poate fi luata pe lumea cealalta daca e asa sfanta? Multi ar vrea asta, nu? Poate si acolo ar aduce avantaje, poate si acolo ar gasi sclavi pentru plantatie? Ce modalitate buna de a-ti face fratele sclav, si asta ajungand pana la oamenii religiosi! Suntem frati si surori da ne cerem chirie intre noi, eu te respect da tu trebuie sa muncesti pentru mine ca eu sunt propietarul. Minunata conceptie despre viata! Da’ cine stie, o fi pe placul lui Dumnezeu! Poata insusi Dumnezeu i-a sfatuit pe oameni intr-un moment de generozitate sa faca banci si sa-si imprumute fratii ca modalitate de a-i ajuta pe cei aflati in nevoie. Si sa nu faca doar o banca ci multe, multe, cu oferte din ce in ce mai generoase, cu reclame deosebite si atragatoare, banci care vin in intampinarea nevoilor oamenilor, fara de care societatea nu poate progresa; de undeva trebuia sa vina un ajutor- fie el si cu comisioane…

Asa ca un tanar care vrea o casa, un apartament nu e lasat balta, oportunitatile il asteapta, poate alege dintr-o multime de banci, totul e sa devina putin sclav, un om cu o datorie in banca e o persoana docila la serviciu, are grija sa asculte de patron, e atent sa nu deranjeze… Dar este

propietar, a intrat in randul lumii, e pe propiile picioare, chiar daca trebuie sa se aplece mai des, nu o sa se observe, si ceilalti fac la fel. Oare o clasa de elevi absolventi 30- 40 de persoane ar putea face o casa? Cat timp dureaza sa faci o casa, cat poate fi de greu? De cate persoane ar fi nevoie? La tehnologia din ziua de azi lucrurile au devenit mult mai simple. Nu intru in detalii, dar un tanar ar trebui sa aiba niste oportunitati care sa nu-l faca sclav. Apare iar inechitatea, unul porneste cu vila, piscina si masina iar altul cu credite la banci si viata de sclav – ca "asa-i in tenis". Asa sunt fratii si surorile! Sanse egale? Nici vorba, desi locuinte sunt destule deja si, cu tehnologia de ultima ora, o locuinta ar face fata pentru mai multe generatii. Da' nu e destul!

De unde apar toate astea? De la faptul ca oamenii nici aici nu sunt uniti, nici vorba de frati si surori! Datorita violentei si neincrederii dintre oameni, nimeni nu mai are curajul sa imparta, nici vila de la munte, nici piscina, nici terenul. Am o piscina si fac numai eu baie in ea, chiar daca doar o data pe saptamana. Am o vila la munte dar nu se mai duce nimeni acolo, doar eu o data pe luna. Am apartament si n-am ce face cu el, e in plus, asa ca il inchiriez, si cu o chirie mare ca doar asa fac toti. Am masina si ma duc la vila, o sa iau si un autostopist ca doar imi da bani si am si eu nevoie, chiar daca eu sunt instarit si am masina si el e pieton si nu-si permite o masina. Daca tot are cinci locuri sa fac si eu un ban. Sunt statii de autobuz unde se pot vedea autoturisme care trec exact in directia in care ar merge autobuzul, si trec cu patru locuri libere, da e bine sa astepti in statie. Dar daca ar trece un taxi si l-am plati in patru insi?

Sunt oamenii uniti, se iubesc, se ajuta unul pe altul? S-a creat termenul de lenes si de muncitor sau destept. Asta ar fi motivul pentru care exista diferente intre oameni: ei sunt impartiti in lenesi si prosti si muncitori si destepti. Daca tot ai un frate retardat sau handicapat de ce sa nu mai si razi de el? Nu se leaga, exagerez eu, nu? Si de ce? De la felul in care oamenii cresc. Fac o scoala care nu are nimic de a face cu aptitudinile lor, se straduiesc si dupa un timp isi dau seama ca, practic, prin asta nu fac altceva decat sa-si insele destinul, si asta fara voia lor. Boala care apare e doar rezultatul acestui lucru, o sa revin. Au ajuns sa lucreze intr-un domeniu, sa aiba copii si par lenesi. Atunci cand esti silit sa faci ceva ce nu-ti sta in fire, normal ca obosesti, ca devii "lenes". Nu mai dau exemple de medici, profesori, psihologi, politicieni, avocati care n-au decat profesiile pe hartie, in rest…

In zilele noastre s-a ajuns ca mai toti oamenii sa faca studii superioare, si pe bani multi. Asa ca nici nu mai e mare lucru sa devii intelectual, si e si mare satisfactia. Oameni care in clasele primare abia treceau clasa au facut

facultate ca doar le-a gasit nasul un post in care era nevoie de facultate. Si uite asa avem o lume de oameni nepotriviti la locul nepotrivit. Sa mai continui?

Concurs

Avem si o mare putere, dreptul de a ne alege conducatorii, adica acestia nu sunt selectati, sunt alesi de popor, adica daca cineva e ales de popor sigur e bun de primar, consilier, senator sau deputat, ca doar poporul stie sa aprecieze calitatile oamenilor. Mai ales ca acesti oameni sunt atent selectati de niste "organizatii respectabile si responsabile", numite partide, care au menirea de a asigura progresul societatii si de a le face oamenilor viata mai buna. Poate vine vremea cand o sa vad si eu un creator de opinie din tara asta care o sa aiba curajul sa spuna DESTUL. Nu asa, nu prin alegeri se face treaba, nu prin vot. Cine a prostit lumea asta in halul asta de s-a ajuns la asa ceva? Ma uitam la alegerile din Bucuresti in care au fost la vot doar 30% din populatia cu drept de vot. Nu ne spune nimic asta? Oare cum de se uita de termenul de competenta, de concurs, de dovada ca stii si poti? Facem scoli pentru tot felul de tampenii, n-avem scoala pentru garda financiara, OPC, sanepid etc, n-avem scoala de primari, de ministri, de senatori si deputati, de presedinti. Da, ar fi greu, nu se poate, nimeni nu o sa fie de acord, nu se mai poate face nimic, lumea se duce deja de rapa, stiam, ne asteptam la asta… Oare asa sa fie? Adica daca tot e sa fie rau in continuare sa ne ducem cuminti la vot si sa alegem, chiar daca trebuie sa alegem manelisti, cantareti de muzica populara, sportivi, medici, marinari? Si daca tot avem un sistem sa vorbim si despre el. Avem conducatori care ar trebui sa deschida drumul spre progres, sa aduca claritate. Ce constatam? Lumea se prosteste pe zi ce trece, n-auzim nimic de progres, de speranta, de imbunatatiri, numai discutii stupide, numai amanari si tergiversari in luarea unor decizii, coruptie si sfidare. Si cand intrebi de ce, toti dau vina pe altii! Nu ei, intotdeauna altii. Omul se uita perplex si se intreaba ce se intampla. Inchipuiti-va ca Stefan cel Mare aduna ostenii si spunea: haideti la lupta ca vin turcii si ne fac sclavi, ne cer biruri, ne omoara femeile si copii; si razesii incepeau: mah, da chiar trebuie sa facem asta, e si week-end, nevasta-mea gatise ceva bun, suntem multi si mahmuri dupa petrecerea de ieri, si pe urma n-ai nici dreptul sa ne obligi, ar trebui sa negociem, ne iese si noua ceva daca mergem la lupta asta etc.

In ziua de azi pentru a lua o decizie trebuie sa fie de acord gasti cu interese opuse binelui societatii, ca la balamuc cu alte cuvinte. Tot e bine ca cel ales pe principiile de mai sus nu are prea multa putere, atunci am fi fost si obligati sa facem lucruri hotarate de oameni fara pregatire. Sa fii pregatit sa conduci o tara nu tine de oratorie, tine de calitati native, de studiu, de

gandire pe termen lung, de curatenie interioara. De abia pe un astfel de om trebuie sa-l asculti pentru ca ascultarea lui nu suna ca o obligatie sau corvoada, ci ca o dorinta a ta de a contribui alaturi de fratii tai la a trai cu adevarat bine. Oamenii au mai votat de-a lungul timpului si pe urma s-a constatat ca nu prea au ales bine, acum fac acelasi lucru. Si daca tot ne arde de vot, vrem sa simtim ca trebuie sa facem ceva in viata, ca anumite lucruri depind si de noi, de ce n-am alege intre primii 5 sau 10 calificati in urma unui concurs? Adica intai sa vedem ce poti si apoi sa te punem sa conduci. Pe lumea asta e invers, intai te punem sa conduci si pe urma vedem ce poti.

Si aici apare si alta neregula. Vrem conducator, dar sa nu prea poata face nimic, sa nu fim obligati sa-l ascultam. Daca vom avea un conducator adevarat nu va trebui sa apelam la serviciile stupide ale democratiei, si anume un conducator trebuie ascultat, ceea ce hotaraste el cu echipa lui trebuie pus in aplicare. Spunem ca exista justitie, e amuzant. Justitia a ajuns un teanc de acte, norme, normative, proceduri care mai mult afirma faptul ca de fapt nu prea mai exista. Lucruri clare, vizibile si de pe alte planete, la noi trebuie dovedite dupa nu stiu cate infatisari si marturii si dovezi si experti... Oamenilor se pare ca nu le place ideea de control. Lucru nu tocmai adevarat, oamenii sinceri si curati nu se supara daca-i controlezi. Atunci cand ai un presedinte ii dai si dreptul sa controleze tot si oriunde, cand ai un ministru se ocupa si controleaza un minister, cand ai un primar raspunde de tot ce se intampla la el in comunitate. Atunci cand esti politist spre exemplu ar trebui sa-ti fie clar ca exista un corp de control care te va pune la incercare, incercand sa vada daca iti faci datoria, va incerca sa te mituiasca, sa te ameninte, etc. Asta nu se intampla la noi, cetatenii trebuie sa faca plangeri si sa sesizeze fapte de coruptie. Adica ei sa-i verifice pe unii care lucreaza in domenii ale caror legi si mecanisme nu le cunosc.

In loc sa creezi la nivel national un sistem de control pe domenii si cu dreptul de a lua masuri imediate la constatarea unor nereguli, cetatenii trebuie sa faca plangeri(cum suna!).

In concluzie, se poate spune ca s-a lucrat din greu ca lumea asta sa fie pierduta printre hartii. Sunt atatea hartii, legi, norme, normative, aprobari peste care trebuie sa dai in viata incat la un moment dat te intrebi cat din viata pierzi mutand hartii dintr-un loc in altul. Informatizarea n-a adus nici ea mare lucru. Trebuie sa fie multe acte pentru ca doar cei care sunt corupti sa poata face ceva in tara asta, doar cei care stiu unde sa plaseze banii, spaga, mita, sa poata reusi. Cel care incearca singur fara sa treaca prin sistemul de spagi oricum urmeaza, daca reuseste sa inceapa ceva, sa fie preluat de sistemele asa zise “de control”. Si uite asa fac cunostinta cu Garda Financiara, Protectia Consumatorului, Sanepid si alte multe organe. De aici

incepe alt dans, si binenteles ca nu poti sta pe loc pe asa o muzica buna, daca nu misti s-ar putea sa dispari.

Am precizat chestiile de mai sus stiind ca va urma sa scriu si ce optiuni avem in continuare, ce ar putea fi facut.

Ce putem face

Sunt atat de multe de schimbat incat uneori te intrebi daca n-ar trebui schimbat totul. Trebuie sa incepi de undeva, orice calatorie incepe cu un prim pas. Am vorbit deja despre schimbarea conceptiilor oamenilor prin atentia fata de modul in care ne crestem copii. Deci ar fi un prim pas. Dar cum sa convingi niste oameni ocupati pana peste cap, stresati, coplesiti, ca ar fi bine sa schimbam unele lucruri. Prin argumente binenteles, ar mai fi varianta cu minuni, da' nu apare de loc, nimeni si nimic. Toata ideea asta de a face schimbari apare totusi nu numai pentru a supravietui, pentru a supravietui mai bine, ci are si o alta dimensiune. Ma uit la atatia oameni care vorbesc de Dumnezeu, vorbesc despre viata si ei doar repeta chestii auzite pe la televizor, pe la biserica, citite prin ziare. Sunt si altii care au citit carti de spiritualitate, esoterice, mistice etc. Exista unii care aplica regulile generale fara sa-si mai puna intrebari, traiesc traditional, iar altii, misticii care vorbesc despre lucruri de dincolo de noi, de corpuri astrale, de planuri energetice etc. Ceea ce poate fi inteles de fiecare om, e ca viata omului are si o parte traditionala si una spirituala. In ziua de azi e foarte greu sa-i ceri unui om sa se mai gandeasca la principiile vietii, la evolutie, la progres cand se afla intre o gramada de obligatii. Omul va evolua fara indoiala, deocamdata doar unii au sansa asta, insa viata oamenilor va trebui sa se schimbe mai devreme sau mai tarziu, omul isi va castiga puterea, sanatatea, bucuria, va incepe sa faca cu totul altceva in afara de munca si bani, de alergatura aiurea. Insa pana atunci trebuie sa i se dea o sansa, un om alergat tot timpul nu va mai citi, nu se va mai ingriji, nu se va mai stradui sa incerce si alte metode pentru a fi puternic si fericit. Exista totusi un obstacol serios peste care nu se poate trece. Un om puternic e o idee buna, ce te faci cu el cand e violent, dictator, cand ii umileste pe altii, cand ii face sclavi. De aceea unii tot spun sa devenim mai buni. Si multi chiar sunt de acord si chiar incearca, si se aleg cu mai nimic.

Tara asta are ca religie ortodoxia, si acolo se spune sa fim mai buni. Mai are si majoritate, oare majoritatea oamenilor din tara asta sunt buni? Chiar admir ortodocsii buni, de treaba, oriunde or fi ei. Si totusi un ortodox de admirat ar fi cel care chiar respecta ceea ce este. La noi avem ortodocsi dar asa, "simpatizanti". Adica suntem ortodocsi da nu tinem post, nu ne impartasim , nu ne spovedim, nu ne prezentam chiar ca la cartea dupa care se conduce religia noastra. Dar si noi suntem ortodocsi! Ca si cum cineva

devine medic ca a urmarit o operatie la televizor. Sa mai vorbesc si de preoti, de atentia lor deosebita pentru bani, de sfintire de nave militare si stadioane, de indemnuri politice, de dispute pe terenuri? Nu mai zic, bine.

Ca o observatie asa, oare de ce ca sa devii ortodocs sau membru intr-un partid nu trebuie sa indeplinesti nici o conditie, oare de ce e intrarea libera?

Ceea ce ai citit pana aici nu sunt chestii personale, de fapt nici nu exista asa ceva, e doar o conjunctura si un moment in timp, inaintea mea au fost multi altii care au vorbit oamenilor, au lasat scrieri cu invataturi importante, unii nu le-au citit nici acum, desi au fost scrise de mult. Astfel de oameni au existat si exista si acum, si urmeaza sa mai vina. Dupa ce veti citi ce scrie aici va veti intreba ce sa faceti mai departe, doar n-o sa infiintati voi comunitati in care sa fie crescuti copii, doar n-o sa convingeti voi oamenii ca e bine sa aiba o viata sexuala lipsita de prejudecati, ca bancile ar trebui desfiintate sau lasata doar una de stat, ca ar fi bine sa renuntam la hartii si la spaga… si mai urmeaza si altele. Oamenii progreseaza intai in constiinta si pe urma in fapte. Daca va elibereti constiinta de prejudecati, viata ia un alt curs de la sine. Iar chestii care le-au spus si altii inaintea mea, cand spuneam ca nu sunt chestii personale, ma refeream la faptul ca tot ce scriu a mai fost spus sau scris de altii, nimic din ce spun nu reprezinta chestii originale, doar aceleasi lucruri spuse de altii dar aranjate pentru vremurile noastre, cred eu cel putin. Le multumesc de pe acum si-i voi tot aminti in aceasta scriere. Asadar, fiecare om care poate citi aici gaseste ceea ce stie deja, doar le gaseste aici intr-alt limbaj, forma a ceea ce stiu deja difera de ceea ce pot citi in aceste pagini. Faptul ca cineva poate citi aceste pagini il face sa-si clarifice propiile pareri, fie ca accepta sau nu cele scrise. Si aici revin la ce ar trebui sa faca fiecare om dupa ce citeste cele scrise aici. Raspunsul este MULTE. Faptul ca ati citit e suficient pentru moment. Viata merge inainte si fiecare clipa va va vorbi si despre cele scrise aici, fiecare clipa va veni si “in legatura cu ceea ce a-ti citit aici”. Mai departe, ce o sa fie, ‘om trai si ‘om vedea. Nu sunt nici profet, nici clarvazator (din pacate). Spun din pacate pentru ca mi-as dori sa fi aparut pana acum clarvazatori adevarati care sa ne vorbeasca despre felul in care ne ducem noi viata , despre ce e in neregula cu el. Insa tot ce auzim de la ei este “e prea multa rautate pe Pamant”, “iubiti-va mai mult”, cam la asta se rezuma totul. Exista totusi un film, se numeste “Gandhi” care e foarte educativ pentru oameni, probabil d-aia nici nu prea apare pe la televizor. Asadar faptul ca cititi e primul pas, al doilea vedeti filmul . Mai departe e nevoie de tact, intelepciune si, nu in ultimul rand, rabdare. Apropo de rabdare, ca un sfat asa, nu va grabiti, sub nici un motiv, graba e mama tuturor prostiilor. Cate lucruri s-ar fi evitat daca oamenii n-ar

fi fost asa de grabiti. De cate ori stau si ma intreb la cate un film, in general politist, de ce eroul principal isi pune in pericol viata, familia, cand stia de la bun inceput ca la asta se va ajunge prin natura profesiei? In filme, in general, ori se termina totul cu bine, ori actiunea duce la o razbunare racoritoare care compenseaza pierderile suferite. Apar chiar si filme de-a dreptul bolnave in care eroul isi ia bataie le greu, pierde si serviciu si familie, da el se razbuna, si nu oricum, pana la urma ii omoara pe adversari… Sunt racoritoare filmele astea, si chiar daca, uneori razbunarea are rostul ei, nu e intotdeauna cea mai buna solutie, varianta cu moartea la fel. O sa vorbesc si despre moarte la pamanteni, subiect greu de tot, insa pana atunci recomand intelepciune si bun simt, nu fapte eroice care nu fac decat sa prelungeasca linia fanatismului. Mai concret, sa dau un exemplu, sa zicem ca esti un om onest dar activezi in politica, nu radeti ca mai sunt, cred... Intr-o zi cu soare iti dai seama ca te-ai inhaitat cu niste nemernici, sau numai ca nu esti de acord sa stai cot la cot cu manelisti sau cantareti de muzica populara care pretind ca-si pot ajuta semenii sa traiasca mai bine, sau ca vezi colegi de-ai tai care fura, care-si tradeaza tara… Ce-ar trebui sa faci? Sa iesi in fata si sa spui ca nu mai vrei asa ceva, ca tu nu ai dorit niciodata asa ceva, ca n-ai putea fi de acord? Ca demisionezi si pleci pentru ca stii, dar n-ai dovezi? N-ar fi cam multe inconveniente deodata? Nu mai bine iti clarifici opiniile, evaluezi apoi situatia, alegi varianta cea mai eficienta(non-violenta, amicala) si abia apoi spui ce crezi si cum esti tu cu adevarat? E ca atunci cand iti gasesti un serviciu mai bun, intai te asiguri de postul respectiv si pe urma pleci, desi s-ar putea sa fie mai bine sa ramai si sa faci discret si progresiv lucruri bune si apoi, la timpul potrivit, sa sari dintr-o barca care da semne ca incepe sa se scufunde… Si daca tot e sa pleci, fa-o elegant, fara ura si suparare, iti exerciti doar un drept. Sintetizat: “ne relaxam, gandim problema, ca doar nu suntem animale…” Am folosit exemplul asta fiindca m-am intrebat mereu de ce oameni cu notorietate, cu o cariera in spate, accepta sa fie in gasca cu unii de doi lei si stau pur si simplu acolo cand ar putea spune: eu nu fac parte dintre ei, eu nu sunt asa, am iesit de aici, mai bine renunt la vedere(asta nu e tradare), decat sa-mi tradez demnitatea si bunul simt. Asadar, cand spun MULTE, urmeaza imediat INTELIGENTA, de aici se intelege si faptul ca “violenta este ultimul refugiu al incompetentei”(pentru cei care nu l-au citit pe Asimov). Nu cei cu gura mare, nu cei care urla ca “au descoperit adevarul” sunt oamenii intelepti(aici a se citi si eficienti). Niciodata in contorizarea destinului cuiva nu s-a luat si nu se vor lua in considerare numai vorbele sale. Vorbele au importanta lor, sunt insa sunt secundare; a fi “smecher” are in anumite contexte si intelesul de intelept, cei care fac in continuare greseala de a crede ca Dumnezeu,Viata, Existenta sunt ceva

previzibil si usor de pacalit nu prea si-a facut bine socotelile, ii asteapta destule surprize. Dumnezeu chiar e smecher si cum oamenii sunt dupa chipul si asemanarea Lui… In acelasi context mai spun ceva, aceasta lucrare se adreseaza oricui ajunge sa o citeasca, indiferent de sex, profesie, statut social, religie etc. Nu ar fi nevoie de indicatii pentru fiecare, ceea ce pot spune sigur e ca fiecare poate face ceva si acel ceva nu trebuie sa fie neaparat si mult. Adica ce spun eu, sa ne fie frica, sa fim lasi? Va spun doar sa evitati fanatismul, schimbarea unor conceptii despre viata n-a fost niciodata treaba unui singur om, nu incercati sa faceti mult singuri. O sa vedem mai incolo de ce nu e nevoie de vreun efort deosebit, ceea ce pot spune deocamdata fiind faptul ca actiunile zgomotoase, suparate, revoltate nu sunt si cele optime, in unele cazuri fiind chiar daunatoare.

Haideti sa mai vorbim despre ceva. Sa luam un bloc cu 80 de apartamente, in fiecare zi, in fiecare apartament se pregateste un mic dejun, un dejun cu trei feluri si o cina. Cata munca si cata risipa totodata! Sa vedem de ce. Comparand cu o cantina in care s-ar gati 3-4 feluri de ciorbe, 3-4 feluri doi, 3-4 deserturi nu credeti ca lucrurile ar sta altfel? Nu credeti ca viata ar deveni mult mai simpla? Sa vedem dintre avantaje: nu mai e nevoie de 80 de oameni care sa gateasca, care sa faca piata, care sa consume mult mai mult daca s-ar face 80 de feluri de ciorba. O mancare la o cantina ar putea fi facuta si mult mai sanatos. Stiti cu totii cat de bine suntem sfatuiti in ziua de azi sa ne alegem ceea ce mancam, sa n-aiba multe e-uri, colesterol etc., si aceste sfaturi vin de la specialisti in nutritie, cercetatori, endocrinologi etc. care desi spun, cel mai probabil, adevarul, printr-un mister deosebit al universului, nici macar ei nu pot determina ca produsele daunatoare omului sa nu mai fie lasate la comercializare. Sfatul specialistilor este unul de bun simt, omul trebuie sa se priceapa la e-uri, sa inceapa sa invete numerele alea de la e-uri, sa-si ia lupa langa rafturile magazinelor si sa citeasca bine inainte sa cumpere ceva. N-ati fi crezut ca aici o sa ajungem, nu-i asa? Scuze pentru cei pe care i-am subestimat. Si la fel vorbim despre Dumnezeu, despre Adam si Eva, gauri negre, big banguri, energii subtile, fotbal etc. N-ar fi mai bine sa ne orientam odata si odata pe lucruri d-aste “banale” cum ar fi ce bagam in noi? Si ajung iar la conducatori si “oameni de comision”; sa mai intreb de ce permit ca in magazine sa existe tot felul de otravuri, desi avem institutii platite pentru a reglementa aceste lucruri? Nu mai intreaba nimeni pentru ca toata lumea stie, tara asta a ajuns sa aiba magazine cu cate cinci feluri de mere la zona fructe si din alea nici unul romanesc. Oare de ce? Merele necesita o atentie deosebita, trebuie sa ai o democratie veche si respectabila ca sa poti “cultiva “ mere si, chiar daca le-am cultiva ar iesi niste mere comuniste, net inferioare merelor capitaliste.

Daca am face cantine d-alea comuniste cu tava asa, ce s-ar intampla? N-am mai gati acasa, adio mirosuri, adio vase, adio plimbari prin piete si mall-uri, adio urmarit pretul cel mai bun, promotiile, adio invatat ce face e-nu stiu cat, adio lupa la rafturi, adio industrie de conserve si ambalaje. Ce s-ar mai intampla daca am avea o mancare sanatoasa? Poate ca vizitele la medic ar fi mai rare, poate ca omul va trai mai mult si mai bine. Acum nu poate fi multumita toata lumea, medici adevarati nu se vor supara sigur, la fel nu se va supara nimeni ca un pensionar va beneficia mai mult de pensie… La fel, presupunand ca cei mici vor fi crescuti in continuare in familie, poate ca nu va mai fi nevoie sa le dam mereu fast food-uri sau dulciuri, asta pentru ca n-am avut timp sa le gatim sau ca nu mai vor sa manance din ciorba de ieri.

Stiati ca la ora actuala au ramas toate cantinele din unitatile militare nefolosite? In schimb, multi dintre noi au o mare predilectie pentru mancare fast food- daca tot n-au timp sa-si gateasca- si, supriza, cum se mananca la fast-food? Repede si cu tavi comuniste… Mai sunt unele pentru studenti, unele se afla langa scoli- astea in general pentru cei care locuiesc prea departe de scoala. Si, pana la urma, daca sunt bune la nunti si botezuri, de ce n-ar fi folosite? Poate n-ar fi rau sa folosim chiar statiunile turistice pe post de comunitati pentru copii, unde sa aibe aer curat, mancare sanatoasa si un mediu educativ de bun simt, mai ales ca in unele perioade sunt complet libere. Cu ocazia asta mai aerisim si Bucurestiul, pentru ce copiii si pensionarii sa locuiasca in Bucuresti? Oare un aer curat nu ar fi cel mai sanatos aliment?

Si ce vor face astia cu hyper si super marketuri? Am o mila de ei, vedea-i-as inlocuiti de cantine cu cereale, legume si fructe de la taranii romani, ca mult bine ne-au mai facut pana acuma cand ne aduceau ei mere delicioase si capitaliste din Canada si Austria la preturi occidentale etc. Si totusi, ar putea transforma raioanele de alimente in cantine, in restaurante cu autoservire care au meniuri facute de specialisti si din produse romanesti. Ar putea sa faca asta fara profit, oamenii venind si la masa, si la shopping… Ma uitam la alegeri si ii auzeam pe multi cu promisiuni de tot felul. Si surpriza, vine si unu si zice de cantine, am crezut ca in sfarsit apar miracole pe Pamant, era vorba de saraci, de aici vorba fericiti cei saraci, ca aceia vor manca sanatos… N-ar fi mare lucru, chiar si cei instariti isi pot lua o tava si, dupa ce au mancat, sa debaraseze si sa puna vasele intr-un loc. Asta si fac cand merg la McDonald`s si KFC(da' alea-s capitaliste). Si, la urma urmei, chiar e nevoie de ospatari? Sa astepti pana vine, sa-i faci observatie, sa te gandeste cat bacsis ii dai? Chiar mai are nevoie cineva de asta? Mai sunt ce-i drept…

Astept cu incredere ziua in care vom manca in cantine cu autoservire, cu mancare din produse luate de la taranii romanii si cu meniuri sanatoase facute de meseriasi. Pana la urma nu numai niste smecheri au prostit lumea asta, ci si mancarea nesanatoasa, promovata binenteles tot de smecheri… Poate din romanasii astia care tin la copii si fratii si surorile lor, sa incerce vreunu vreo mantuire prin intelepciune, am scris yo mai devreme ca nu apar miracole in tara asta, nu ca nu mi le-as dori.

Si ceva oarecum amuzant. Au fost vremuri in care oamenii mancau salam cu soia. Ce sacrilegiu s-a comis ca s-a pus soia in salam, prin ce pericol a trecut poporul roman ca a fost nevoit sa manance salam cu soia, cata umilinta! Ajungem acum, peste ani, sa ni se dovedeasca(cred ca chiar exista o unanimitate aici), ca soia e unul din cele mai sanatoase alimente pentru om si apoi si sa-l cumparam la preturi destul de mari. Dar poate ca soia din salamul ala nu era preparata cum trebuie, lucru pe care il spun fara nici o ironie, ramane idea de baza, sa ne alimentam sanatos, nu dupa prejudecati si mofturi. Daca tot am aflat, dupa ani de zile, ca Romania avea niste standarde nationale referitoare la produsele alimentare, ca alimentele comuniste nu contineau e-uri si ca s-a renuntat la o astfel de politica, macar sa spunem lucrurilor pe nume. Sa spunem ca si asta ne-a adus integrarea: chimicale care prostesc, dau dependenta si imbolnavesc. Oare e lipsit de importanta?

Referitor la “ce putem face”, vine de undeva din trecut vorba ca variantele de raspuns la orice ar fi da sau nu. Varianta pe care o propun eu este POATE! La multe din intrebarile din ziua de azi, carora nu neaparat “trebuie” sa le si raspundem, habar nu avem ce raspuns sa dam. Asa “decurgand lucrurile”, asa raspuns vom da. Atunci cand o banca te intreaba printr-un contract, cu jdemii de anexe, clauze, comisioane, conditii, ce raspuns dai, poti apela la varianta arhicunoscuta “ne relaxam, gandim problema, ca doar nu suntem animale”… Ideea e ca fiecare sa ramana fidel optiunilor sale pe termen lung sau, mai bine zis, optiunilor care il satisfac dintr-un punct de vedere mai profund. Faptul ca uneori ai impresia ca te-ai facut frate cu dracu, nu trebuie sa te faca sa te declari invins decat in privinta lucrurilor pe care trebuie “sa le eliberezi”. Totusi sunt rare situatiile cand ti se cere doar sa-ti dai cu parerea, in ziua de azi apreciindu-se doar atitudinile categorice, doar raspunsul “esti cu noi sau nu esti”. Este o adevarata arta sa nu ajungi in astfel de situatii, se poate totusi. Ca sa concluzionez, veti afla singuri, prin simplul mers al vietii, ce si cum puteti face, ceea ce pot eu sa precizez din capul locului, fiind faptul ca nu poate exista ceva care sa va angajeze vesnic. Mai exact, rezervati-va dreptul intim de a fi cine vreti si cine credeti ca sunteti cu adevarat. Nu e un sfat, e doar varianta pe care am

folosit-o de multe ori si eu, doar o spun acum. Asadar, ca sa vedeti cum fac eu, va spun ca fata de tot ce am spus sau scris vreodata, fata de ce am facut sau trait vreodata, am dreptul de a ma razgandi, de a reevalua, de a privi altfel, de a trage alte concluzii – de a-mi trai Eu viata. Asta, e bine sa stiti, e dreptul fiecarui Om, daca si-l accepta binenteles. Aici vine pentru multi intrebarea "si Dumnezeu?" Oare nu se va supara, va fi de acord, oare imi va cere angajamente, juraminte etc. Pe dumnezeii astia ii puteti baga in pizda ma-sii. Ooops!

Informatia

Si daca Omul n-are nevoie numai de mancare sa vorbesc si despre informatie. Ajung la televiziuni, ziare, carti, filme, internet. De fapt internetul trebuia sa fie primul ca sursa de informatie, insa nu se intampla asa. N-ar fi atat faptul ca unii nu stiu sa foloseasca un calculator, ci faptul ca n-au cum sa ajunga la un calculator. Partea cu invatatul folosirii computerului n-ar fi mare lucru, prost e ca nu toti au acces la un calculator. Iar apare ideea de a imparti si nu se intampla, binenteles nici aici oamenii nu impart. Avem personal computere. Asta iar s-ar putea rezolva usor prin sali de net, da' mai e pana acolo. Poate vor aparea in comunitati de copii sau pensionari.

Si, daca tot am ajuns aici, sa fac asa, ca o paranteza- persoanele in varsta ar putea trai si ele in comunitati, sunt sigur ca multi ati vazut camine de batrani pe la tv., in care cei in varsta erau asistati de personal specializat, pe de o parte, si, pe de alta parte, socializau foarte bine cu cei de varsta apropiata de a lor. Nu mai e cazul sa spun cati oameni in varsta si-ar dori sa poata trai cu cei de varsta lor! Plus ca multi si-ar putea reface viata, sunt atatia… Intervine binenteles si partea economica, unora li se va parea cinica, eu ii spun realista, in care o persoana in varsta sta singura intr-un apartament cu patru camere sau intr-o casa imensa si se vaita ca nu-i ajung banii de intretinere… E ca un tip de pe un forum care se plangea ca muncitorii de la casa pe care si-o construia ii cereau cam mult. Initial, participantii la discutie, ii dadeau dreptate, pana ce tipul a spus ca e vorba de o casa de 500mp, de atunci tonul compatimitor a disparut…

Inapoi la informatie ca aici treaba e imputita rau (e cel mai bland cuvant pe care l-am gasit, sau poate trebuia sa zic imputita bine). Cei care au acces la net au apucat sa vada ceva documentare in care se explica pas cu pas cat de tare e prostita lumea prin mass media; de fapt daca spun doar ca pana acum n-am vazut pe NIMENI in mass media, care sa spuna CONCURS, NU VOT, deja treaba devine nu numai suspecta, ci chiar foarte urat mirositoare. Atatia analisti de toate felurile, jurnalisti, filozofii, psihiatrii, psihologii, ortodocsi… care sa nu vada un lucru de bun simt- cel

mai competent, mai apt sa conduca. Sunt multi oameni care stiu ca exista teste care determina si inteligenta, si caracterul si aptitudinile cu o precizie incredibila, dar mai bine intrebati psihologii, psihiatrii, criminalistii… Si noi ce facem: votam. Aoleooooo! Mai oameni buni, Omenirea voteaza cel putin de cand au inceput "Anii Domnului", vi se pare ca au ales prea bine? Ce sa zic, ferice de cei care au mers la vot in ziua respectiva, sa vezi cand se intoarce Jesus ce zambitori sunt, se apropie oricum momentul sa faca si el un update. Prea merge lumea asta ampulea ca lucrurile sa ramana asa. Pentru cei care cred ca sunt vreun tip religios, ma refer la Isus ca varianta de vindecare a prostiei prin cunoastere, nu la un tip incruntat coborand pe nori , de altfel ceea ce astept yo de la El sunt date clare, informatii, adevarul mai pe scurt. Si fiindca tot am ajuns aici, sunt unul dintre cei care cred ca se lucreaza la dvd –ul cu ceea ce a avut loc acum 2000 si ceva de ani si atunci ne vom lamuri cu totii… Ca sa fie mai clar, nu cred de nici o culoare in puterea Bibliei de a schimba ceva in lumea asta, cred insa ca ceva a fost atunci, ceva care a meritat sa ramana in istorie pana acum. Oricum asta nu ma impiedica sa am parerile mele si astept ca Isus sau oricare altul sa ma contrazica sau completeze…

Dar pana la personajele din carti, sa vedem ce se mai intampla pe Pamant. Cei care sunt putin mai avansati in chestiile de pe net si care au ceva timp intre serviciu si casa, stiu deja care sunt interesele celor care conduc lucrurile p-aci si au suficiente informatii sa-si duca viata dupa principii sanatoase si de bun simt. Felul in care decurg lucrurile in viata are toate sansele sa duca foarte multi oameni in iad, si nu ma refer la "lipsa de credinta" ci la lipsa de informare si aici nu pot ocoli situatia Romaniei mai altfel decat a altor tari. Ce eram indocrinati pe vremea lui Ceausescu dar ce se intampla acum depaseste orice imaginatie. Sa auzi la stiri ca si-a omorat sotia cu toporul, apoi copii si apoi s-a sinucis, sare departe de orice consideratii de respectare a bunului simt, de orice teorie a accesului liber la informatie. Mai exact avem ACCES LIBER LA INDOCTRINARE, liber la foaia de parcurs spre Iad. Si fiindca tot sunt aici, fac legatura si cu ce spuneam mai sus, cu cresterea copiilor in comunitati. Stirea de mai sus e la televizor, la ora de maxima audienta si pare ceva de neconceput sa o auda un copil(aici ma adresez binenteles celor sanatosi la cap), n-am vrut sa spun asta dar asa, ca sa nu fiu confundat. Ei si, cei cu asta, ne-am obisnuit deja, mare lucru. Haideti sa va mai spun pentru cei care n-aveti idee ce urmeaza. Urmeaza Internetul, o bucurie a informatiei desigur dar… nu pentru copii fratilor, si nici pentru persoane slabe de inima, site-uri pe care le visezi in cosmaruri dupa ce le vezi, site-uri cu chestii neverosimile, adica daca vezi un act sexual, o femeie si un barbat facand sex n-are nici o treaba, inca e

super bine; insa ce a ajuns sa existe in zilele noastre si sa fie si vizibil, mi-e si jena sa dau exemple… Oricum, cine a intrat pe site-uri mai deocheate stie despre ce vorbesc. Problema e in felul urmator, stim toti ca sunt multe porcarii pe lumea asta, ceea ce e de belea e ca au acces si copii la ele. Mai exact, pe site-urile astea cu porcarii se intra declarand ca ai 18 ani, adica greu tare alegi intre doua optiuni: ai 18 ani sau n-ai. Oare ce aleg copii? Adica la faptul ca ne hranim copii ca dracu se mai adauga si posibilitatea sa intre filmoteca lui… Si pe urma mirare mare, ce de nenorociri se intampla pe lume, ca ce rea s-a facut lumea maica… Daca privim chestiunea din unghiul asta, faptul ca nu toti au acces la internet are si o parte buna. Paradoxurile Pamantului…

O sa mai zic mai departe despre informatie, dar sa facem o pauza si sa ne uitam un pic la cei care trebuiau sa faca scandal vis-à-vis de cele de mai sus. Adica de alimentatie, de informatie, de sex. Au protestat, au iesit in fata, au spus din toate puterile stop. Nop! Pai de ce mai medici nu faceti scandal ca sunt alimente nocive pe piata, de ce mai sociologi, psihologi, psihiatrii,preoti nu faceti scandal ca informatia publica axata pe imagini negative afecteaza milioane de oameni si ca la ea n-ar trebui sa ajunga copii, pai de ce mai psihologi, psihiatrii, sociologi, artisti nu le spuneti oamenilor ca sexul tine de sanatate fizica si psihica, si nu neaparat de povesti de dragoste sau casatorie? Chiar, pai de ce?

Pai fiecare cu treaba lui, de ce sa ne complicam. M-am uitat odata pe net sa vad ce-i cu profesorul ala care n-a fost de acord cu icoanele in scoli si ce sa vad, ce-l apucase pe om? Nu intru in detalii, de altfel nici nu le stiu, poate o sa-l cunosc si o sa mi le spuna, insa unul din motive este acela ca i-a venit fata acasa si i-a cerut bani sa cumpere o cruciulita, nimic deosebit, insa sa-i spui unui copil ca nu e protejat de satana daca n-are o cruciulita e cam mult. Mult e sa-i spui unui copil si povestea cu Isus, sa mergi sa i-l arati in biserica rastignit pe cruce, sa tii imagini cu Isus rastignit sau legat cu sfoara si cu coroana de spini pe fruntea sangeranda in casa. Unde sunt profesorii astia cand vin preotii in scoli si indoctrineaza copii? Ce tare ne-am mai suparat pe comunism cand ne indoctrinau! Si acum liber la popi, na belea, am scapat de dracu si am dat de frasu. De ce se duc la copii si-i indoctrineaza cu bibliile alea, ce au cu ei, de ce nu vin sa explice biblia oamenilor maturi si trecuti prin viata, sa vada atunci ce respect si sarut-mana primesc. E mic, curat, inocent, pe el, mai prostim unul… Si profesorii, unul singur mah, Moise de Buzau? Rusiniiiiica… Si cand te gandesti ca Isus a spus “lasati copii sa vina la Mine”… Adica unii trebuie sa-i lase – nu sa-i oblige, nu sa-i trimita, ci DACA VOR, SA FIE LASATI sa vina la Dumnezeu! Poate Isuse mai faci o tura si pe Pamant, ca uite ce fac astia

aici… Poate ne aduci si niste poze de cand faceai minuni, cand mergeai pe apa, cand ii afuriseai pe aia in templu - sa avem si noi niste icoane luminoase, pline de forta si culoare… sa afle si copii cum mergea treaba. Cine nu-i lasa, cred ca e clar. Si li s-a spus, de mult li s-a spus.

Intotdeauna m-am intrebat cum de a apucat Isus sa faca atatea fara sa si trosneasca unii in stanga si in dreapta, ca doar erau si in vremurile alea bizoni cu gura mare si muschi. De ce naiba nu apar nicaieri in Biblie momente in care era ironizat, huiduit, batut... inainte de a se hotara sa se lase pe mana oamenilor… Sa nu fi fost oamenii violenti in vremurile alea sau au fost cativa care au incercat si le-a trecut la toti asa subit, din respect pentru fiul lui Dumnezeu? Dar poate il supraestimez eu pe Isus de sunt yo asa sigur ca Dumnezeu stie sa arate oamenilor si ce inseamna respect si bun simt. Problema, in ziua de azi, e ca cei mai multi il subestimeaza. O sa revin.

Sa continui cu chestii mai usoare, observati ca nu tin foarte tare sa leg subiectele intre ele, nu-mi propun sa fac vreo opera literara, aci e vorba mai degraba de a ma "spovedii" oarecum, decat de a realiza ceva. Daca tot am ajuns la o varsta macar sa spun cine sunt si ce cred despre viata, nu de alta, dar asa stiu sigur, ca nimic, niciodata, nu a fost intamplator, degeaba.

Chestie usoara, cine nu o intelege… Ma feresc sa mai scriu vreo rautate, desi nu m-am pretins vreodata bun. V-ati intrebat vreodata de ce e nevoie intr-o tara de vreo cinci retele de telefonie mobila si vreo cateva de telefonie fixa? Ce dracu ofera diferit o telefonie de alta? Tarife de tot felul si pe urma fitze de tot felul. Sa mai continui, nu e clar ca e jaf la drumul mare? Ca suntem prostiti in modul cel mai ordinar? Nu mai intru in detalii ca totusi scriu pentru oameni inteligenti. Era atat de greu sa fie o retea nationala de telefonie, cablu si internet la care sa platim decent? Din pacate si din fericire, trebuie sa-i anunt pe unii ca nu suntem departe de momentul organizarii unei licitatii nationale la care sa participe toti operatorii de telefonie, internet si televiziune si din care sa fie selectat numai unul. E aproape momentul in care oamenii vor fi de acord ca unul din lucrurile de baza de care au nevoie este Adevarul, adica accesul permanent la informatie, dincolo de ce vor manca si unde vor locui. Si poate accesul la informatie, posibilitatea de comunicare vor fi stabilite ca prioritate planetara, astfel capatand o alta dimensiune expresia "omul traieste nu numai cu mancare ci si cu fiecare cuvant al lui Dumnezeu" prin asta intelegandu-se nu cuvintele unui mos vorbaret ci dreptul si posibilitatea de a cunoaste, de a fi informat, de a comunica. Sa mai precizez aici ca orice profit este exclus? Retehnologizare, upgrade cu cele mai noi descoperiri? Poate…

In aceeasi ordine de idei, v-ati gandit vreodata de ce trebuie sa platim apa? Si cui dracu sa-i platim apa? Producatorului? La producator e gratis,

noi ii platim cui? Cui platim apa si de ce? Na belea, stiati nu? Vin yo acum si vand castraveti la gradinari. Inteleg sa platesc lucrari de intretinere, filtrare, amenajari, da' sa platesc apa? Faci un calcul simplu, cam de cata apa are nevoie o persoana pe luna si abia ce depaseste valoarea aia sa fie platit. La fel si la telefoane, acces minim si abia ce depaseste limita bunului simt se plateste. Si bineinteles tarife unice indiferent de retea; auzi tampenie, daca sun de pe Orange pe Vodafone costa mai mult decat daca vorbesc Vodafone-Vodafone, felicitari pentru cei care au reusit sa prosteasca oamenii in halul asta.

Alta: farmacii particulare? Ma abtin cu greu aici, sunt o fire calma, linistita, da uneori imi vine sa fac ca un prieten, mah yo nici nu te bat si nici nu te injur, da' doar iti trag una-n gura si te bag si-n pizda matii. Adica nu-i suficient ca bagam oamenii in spitale prin alimentatie stupida, stress, teama, pesimism, mai ii si jupuim daca tot s-au imbolnavit. Iubirea aproapelui, ai mah, ma lasati… E omu' bolnav si astia fac afaceri cu medicamente. Ati auzit pe cineva la tv, radio, ziare sa zica ceva de treaba asta? Poate n-am auzit yo, n-oi fi yo informat. De o licitatie la nivel national, ce ziceti? Profit? Poate investitii in cercetare…

Ca o concluzie, e momentul ca pe langa dreptul la hrana si adapost sa apara in "cerintele minime" si dreptul la informare: adica internet, televiziune, telefonie.

Am tot repetat ca nu s-au spus multe din lucrurile scrise aici pe mai nicaieri. Nu e totusi adevarat, de altfel am scris de la inceput ca ce urmeaza nu sunt chestii originale. Lucrurile stau cam ca in trafic cu automobilul. Pe langa bizonii din trafic iti creste inima cand dai de cate un gentlemen sau o lady care iti zambesc si-ti transmit cordial sa treci, desi n-ai nici prioritate si deja iti luasesi gandul de a mai pleca de acolo in urmatoare minute. Si nu sunt putini, parerea mea. Doar ca astia nu apar la stiri.

N-o sa va vina sa credeti dar pana acum n-am vorbit decat de chestii usurele, importante, dar usurele. Ce ar mai putea urma? Multe, foarte multe. Cei care v-ati enervat deja ar fi bine sa cititi altceva, aici nu sunt lucruri pentru cei care se tem de a aborda viata altfel decat pana acum, pentru cei ascultatori; trebuie sa-ti fi pus deja multe intrebari ca sa poti suporta ce scriu eu aici. Asadar, punctul urmator:

Moartea

Ati citit bine, moartea, nu e cazul sa intrati in panica, l-ati mai auzit, chiar foarte des daca va uitati la stiri. Expresii ca "tragedie cumplita" sau "oameni disperati" va suna cunoscute, nu-i asa? Am putea face chiar un studiu sa vedem daca trece vreo zi in care sa nu le auzim la televiziunile noastre mult iubite si stimate. De ce naiba faptul ca a mai murit cineva e o

stire, daca invie vreunul as intelege… Si hai ca a murit, a murit, dar sa faci din asta un spectacol chiar n-are nici o noima. De ce ar fi importanta totusi tema mortii? De ce ar deranja pe cineva felul in care se face un spectacol grotesc (nu-mi place sa folosesc cuvinte d-astea, dar aici e cazul) din asta? Moartea nu e o tema spectaculoasa, unii doar fac un spectacol din ea, nu e nici o noutate ca oamenii mor, nu e nimic surprinzator, stim de foarte mici ca oamenii mor si ar trebui sa avem o atitudine matura si demna referitor la acest lucru. Ori asta nu prea se intampla. Ce frumos fac unii batrani care, stiind ca se apropie trecerea in alta lume, spun simplu : nu merg la nici-un spital, aici raman, aici vreau sa mor. De ce oare unii fac si asa, simplu si demn? E drept ca asta se intampla celor impacati cu ei si viata pe care au dus-o, ei simt pe undeva ca au terminat, ca si-au facut datoria si ca ar fi momentul sa treaca mai departe. O sa revin.

De fapt ce vreau sa spun? Un lucru simplu: dreptul la demnitate in fata mortii. Asta inseamna bun simt si onestitate. Fiecare om, mai devreme sau mai tarziu, moare. Daca tot se intampla asta, sa-i dam dreptul s-o faca demn si firesc. Cand ma gandesc cat de neglijenti suntem cu viata noastra si cata grija avem cand e vorba de moartea noastra. Si ce obiceiuri: sa speli mortul, sa stai de veghe langa corpul acestuia, lumanari, cosciug, plimbat pe strada, slujba la capataiul decedatului, groapa, cruce, pomeni si binenteles formule pline de intelepciune: unde te-ai dus, cui ne-ai lasat, de ce te-ai dus… Intr-o zi la stiri erau prezentate cosciuge de fitze, unul se numea Ferrari, si binenteles accesorizate, nu insist, ofertele sunt si ele pe masura prostiei… La ce bun toate astea oameni buni? Nu era suficient un incinerator si gata? Chiar mai are nevoie cineva de cimitire, cruci, sicrie? Chiar mai e cazul? Unde mai pui ca unii mai scot o data mortii, dupa 7 ani si le mai fac si atunci nu stiu ce chestii… Avem aparate de fotografiat, camere video si-i putem vedea in continuare pe cei care au trecut dincolo.

Dar, pana la urma, asta n-ar fi atat de important, fata de ce se intampla cu oamenii pana sa moara. Aici trebuie sa folosesc si cuvantul: eutanasie. Alt prilej pentru unii sa sara de fund in sus. Ce e atat de complicat sau surprinzator aici? Exista si se practica de cand lumea, cel mai bine cred ca va pot spune medicii. Cei cu bun simt, binenteles. N-o sa intru in detalii, in unele tari s-a ajuns de mult la concluzia ca este necesara si ca nu-i nimic deosebit in asta, unii au mers atat de departe incat au centre speciale pentru asa ceva. Ce trebuie sa li se spuna unora ca, atunci cand cineva nu mai are sanse de supravietuire, nici nu mai vrea sa traiasca, sa fie lasat sa plece? Tema e mai larga si trebuie gasita binenteles o legislatie de bun simt. Astazi, medicii sunt pusi intr-o situatie, deloc de invidiat, in care ar putea fi condamnati pentru ca ar actiona firesc si cu bun simt(si sunt sigur ca sunt

multi care chiar fac asta). Cate drame nu s-ar evita daca oamenii ar intelege ca nu e nevoie de suferinta inutila si ca moartea in sine nu trebuie sa ne sperie. Cu suferinta insa nu e acelasi lucru. Nici suferinta nu trebuie sa ne sperie, dar sa ne-o dorim, sa facem tot posibilul s-o prelungim… Cine apare aici, ia ghiciti, biserica binenteles. Are niste teorii pregatite, care mai de care mai sadica, si binenteles, ca de obicei, documentati. Va las sa va bucurati de ele in alte scrieri, pot sa spun doar ca viata noastra nu se desfasoara dupa dogme scrise cu tzspe ani in urma si nici nu trebuie adaptata la industria particulara a unora. De altfel, faptul ca unii au murit pentru ideile lor ar putea fi interpretat ca renuntare de buna voie la viata, adica sinucidere. Mai exact, ei trebuiau sa traiasca in compromis si minciuna, decat sa-si spuna ideile si sa moara ca semn al seriozitatii celor spuse. Unde mai pui ca unii nu numai ca si-au dat viata pentru ideile lor, dar au mai si suferit pentru ele. Nu ma refer la Isus unde sper ca lucrurile n-au stat asa. De altfel, nici nu stiu cine ar putea spune ca Isus a suferit, ma refer la a putea spune documentat sau dovedit. Ca de obicei, poate il subestimez yo cand cred ca le-a spus unora ca-i va lasa sa-l rastigneasca si ca nu va suferi. Abia asa s-ar explica atata ura din partea unora, adica ce face mah asta, il rastignim si el nu sufera, doar noi asta ne doream… Pentru altii d-abia asta ar fi o veste buna(evanghelie). Adica fiul lui Dumnezeu sa spuna:" Tata, de ce m-ai parasit?" V-ati gandit mult mah, pana sa scrieti asta acolo? Ce ziceti de asta: "bine mah, o sa ma rastigniti si ce? Nu numai ca asta n-o sa va foloseasca intereselor voastre, dar va fi si o confirmare a faptului ca am avut dreptate. Adevarul e dincolo de suferinta…" A fost asa, ca o mica paranteza, asta pana se intoarce Isus, tot cred yo ca o va face, nu e unul care sa lase treburile neterminate… Pana la urma i se deformeaza cam demult imaginea, trebuie sa-si ia in curand si dreptul la replica. Si, fiindca tot am zis de treburi neterminate, vine momentul in care oamenii vor intelege ca ceea ce vedem noi azi ca "morti premature" sunt doar intelegeri gresite ale vietii si mortii. Uneori un intreg destin se desfasoara avand ca scop principal un singur moment, doar ca oamenii in general nu stiu care e acel moment, nu-si pot imagina ca unii traiesc o viata intreaga numai pentru a spune sau face candva, undeva, cuiva – ceva. Mai pe scurt, nimeni nu termina cu viata, moartea apare inainte de "a crede Omul ca a terminat" – omul obisnuit din ziua de azi; ca sunt si unii care sunt constienti ca nu e vorba de a termina ceva - e altceva, ca au fost vremuri in care moartea era privita altfel, cum faceau dacii - e tot altceva…

Si fiindca am ajuns aici, sa merg mai departe, lasand asa tema mortii si a eutanasiei- daca as incerca sa mai aduc argumente pro si contra nu s-ar mai termina niciodata. Sa raspund mai bine unei intrebari care apare citind

cele scrise aici: anume cum de oamenii sunt pacaliti de nu se mai stie cand si cine face asta? Adica daca eu cred ca lucrurile in trecut n-au stat asa cum ne sunt prezentate astazi, cum de s-a reusit ascunderea lor si de catre cine? Aici apare binenteles teoria conspiratiei, unde de obicei sunt interese economice, mai simplu interesul de a face din oameni sclavii unora ascunsi si foarte organizati si destepti. Intru deja in zona aceea “de la ce a pornit totul, cine a inceput”, zona fara iesire. E momentul sa recunosc ca habar n-am de la ce s-a pornit, cum de s-a ajuns aici, de ce era nevoie ca omenirea sa treaca prin toate astea. Vine el momentul in care istoria omenirii va fi scrisa altfel, cu alte date, pana atunci pot spune doar ca, in momentul de fata, omenirea se afla intr-o zona a prejudecatilor si superstitiilor, o zona fara vreo perspectiva acceptabila. Unii vor spune, care mah ca pe Pamant e bine, asa trebuie sa mearga lucrurile si perspectivele sunt foarte frumoase. Ei da, vor spune, insa nu pentru ei scriu eu. Apare aici si motivul pentru care scriu, nu e ceva deosebit, o fac doar din inertie, cam cu spunea cineva intr-o sceneta “n-am avut alta rima”. E doar o chestie de sinceritate cu mine insumi si, ce-i drept, o anumita curiozitate fata de cum vor reactiona unii la cele scrise… Asa ca nu o sa insist pe tema “teoriei conspiratiei”, ea e suficient dezbatuta si documentata de altii, o sa remarc doar un mare inconvenient al Omenirii care exista de foarte mult timp si care, pentru unii, pare inexistent. Si acest inconvenient se numeste:

Violenta

Asta nu se pretinde a fi vreo scriere profunda, insa se poate vedea foarte bine ca lumea inca e impartita inca foarte strict intre barbati si femei, oameni de diferite culori, oameni de nationalitati diferite, orientari sexuale diferite, ba chiar mai exista unii carora inca li se spune de la domni, conti, lorzi, altete etc. pana la maiestati, sanctitati, preafericiti etc. Cine va spune ca lumea s-a emancipat si ca nu mai exista misogini, rasisti etc. e sfatuit sa priveasca mai atent. Lucrurile nu stau tocmai asa. Teme vechi binenteles, nerezolvate inca. Si cum ar putea fi rezolvate cand sistemele de invatamant functioneaza inca fara a fi luate in discutie nume ca Montessori, Nietzsche, Osho, S.N. Lazarev, Neale Donald-Walsch, Rudolf Steiner, Mikail Aivanhov, Asimov si multi altii. Atentie pentru cei mai grabiti, n-am spus sa facem biblii din cartile celor de mai sus, spun doar ca trebuie luati in discutie, ca trebuie cititi, ca scoala va trebui sa fie un loc in care sa fie prezentate oportunitati, in care elevii sa aiba acces la informatie cu adevarat, in care sa fie “lasati sa vina la Mine”, nu un loc in care elevii sunt indoctrinati si pusi sa memoreze chestii si atat, ci un loc in care sa li se permita sa gandeasca si sa aleaga ce cred ei ca este adevarat si ca le-ar aduce implinire in viata. De abia de aici vor aparea oameni sanatosi la cap, care nu

tin cont de sex, culoarea pielii, ranguri presupuse, nationalitate, religie etc. si da, abia atunci oamenii vor fi mult mai putin dispusi sa-si sparga capetele pe motive superficiale si sub pretextul unor cuvinte scrise de cineva undeva. Si, tot atunci, vor aparea si oameni care vor fi mai atenti la faptele oamenilor si mai putin la vorbele lor. Inca din invatamant oamenii ar trebui sa fie invatati sa nu mai reactioneze violent la vorbe, mai exact de timpuriu ar trebui sa fie facute exercitii prin care copiilor sa li se spuna vorbe care nu le convin fara ca acestia sa se supere… De ce ar fi nevoie de asta? Ca fiecare om sa stie de mic ca cele mai importante sunt faptele oamenilor, nu teoriile si vorbele lor. Asa vor aparea cei care vad imediat ca, in timp ce sunt mintiti si indoctrinati, cineva le ia cam tot si-i face sclavi. Asta merge cand sunt create premisele unui "respect" de la sine inteles, predat unor minti fragede si inocente, unor suflete la inceput de drum, care au incredere si bunavointa. Numai pe un astfel de fond se poate ataca cu "teoria ghiocelului binecuvantat", cu tot arsenalul indoctrinarii. Aici mai fac asa, ca o paranteza, o referire la Isus. Imaginea Lui apare ca a unui personaj bland si intelegator. Nu se face nici o diferenta clara intre invatatura Lui, care cred eu ca a fost una simpla, clara si blanda, si persoana Lui in viata de zi cu zi. Cine mai crede si azi ca El putea fi abordat de oricine si oricum, ca i se putea spune si face orice, ca daca ar fi "primit o palma ar fi intors si obrazul celalalt", ar face bine sa mai reflecteze putin la chestia asta. O astfel de atitudine ar putea apartine unor oameni indoctrinati, a unora educati in pozitia ghiocelului, nicidecum lui Dumnezeu. Teoria conform careia "vin aia si ne ard casele, ne violeaza femeile, ne fac copii sclavi" si noi spunem "daca asta e voia Ta Doamne, faca-se voia Ta"- e doar o aberatie acceptata de cei carora li s-a putut inocula o mentalitate de sclav. Cum sa nu reuseasca asta cand de la o varsta, uneori incredibil de mica, copilul afla ca cel care avea cunoasterea, avea puterea… a fost rastignit! Din anumite motive, nu mai insist pe tema asta, as putea scrie la infinit cand vine vorba de scrierea numita sfanta si numita Biblie. Nu stiu nici eu prea multe, cred insa ca vin vremurile in care Adevarul va fi spus si mai cred ca atunci cand Adevarul va fi spus multi vor simti nevoia atat sa arate intr-o anumita directie, cat si sa sparga niste capete. Pare dur spus, numai ca pana atunci mai e, inca ORICE OM mai poate face ceva pana atunci. Continui asa, prozaic, si spun ca poate, intre timp, se va vorbi si la modul "bun simt" si de proprietate, pentru ca, oricat s-au stradui unii, tot n-au reusit sa explice de ce unii trebuie sa le fie sclavi pe plantatie…

Sunt doua feluri de oameni care trebuie admirati in momentul de fata. "Felicitari" acelor analisti, politicieni, economisti etc. care ne explica cum s-a facut ca agricultura unei tari ca Romania a fost pusa pe butuci din motive misterioase si ca noi ne-am orientat foarte bine spre produse din afara si la

preturi din afara. Adica romanul chiar avea nevoie de cineva care sa-i spuna ca lucrurile merg minunat si ca asa trebuie sa fie, altfel el nici nu si-ar fi dat seama vreodata… Agricultura e doar un exemplu.

Mai sunt insa si altii care au spus lucrurilor pe nume. Au vorbit despre preturile la gaze, despre veniturile nesimtite ale unora, despre minciuna, coruptie, abuzuri. Chiar apare o ironie a sortii, Ceausescu anunta si el o marire de salariu sau de pensii, insa ce se intampla acum e o tiganie de toata jena: cursul euro, majorari sau scaderi ale preturilor de import, ca unii merita si altii nu, ca va dam da' nu va mai dam… Pai iar fratilor, am scapat de dracu si am dat de frasu?

Si asa, in acelasi context, daca am masura oamenii in salarii, am putea spune ca unii sunt zei si alti pamanteni. Ce naiba fac unii de au atat de mult? Inteleg ca si pe vremea lui Ceausescu un inginer lua, in general, mai mult decat un muncitor, dar in ziua de azi lucrurile au luat-o razna de tot. Si de unde porneste totul? Pai cum credeti mai fratilor ca un medic cu o gramada de ani de scoala se va impaca cu gandul ca el castiga mai putin decat unul care n-a avut nici-o treaba cu scoala? Si el va ramane in continuare cinstit si binenteles va trai din salariu…

Si, o sa supar pe multi, dar aici apare o surpriza. Si anume oamenii n-ar trebui crescuti, educati in ideea unei profesii banoase sau nu. Na belea c-am zis-o si pe asta. Revin la oportunitatea ca fiecare om sa faca ce i se potriveste mai bine, ce-i aduce implinire si satisfactie, medicul de mai sus n-ar fi niciodata interesat de salariul unui muncitor, daca el(medicul) ar fi facut scoala din placere, dorinta de cunoastere si pasiune, daca meseria pe care o are este, prin ea insasi si nu prin salariu, ceea ce-si doreste, pe de o parte, si ceea ce ii asigura un trai decent lui si familiei sale, pe de alta parte. Aici trebuie precizat iar un lucru foarte important, un lucru care apare de la sine in contextul celor spuse mai sus. Cate lucruri s-ar schimba daca profesia, vocatia, pasiunea n-ar mai fi legate exclusiv de supravietuire sau lux, ci exclusiv de placerea de a invata, cerceta, de a te simti implinit. Cate lucruri se fac in ziua de azi doar din necesitatea de a-ti asigura un trai decent tie si mai ales familiei tale sau doar din lacomie! E ilustrarea cea mai elocventa cuprinsa in cuvintele "moartea pasiunii". De ce e nevoie de frustrare, de obligativitate? Pentru supravietuire- initial, si apoi din lacomie, evident, lacomia nefiind altceva decat frustrare care se razbuna. E firesc sa fie asa cand nu se ia in considerare un lucru nu numai elementar, dar si indispensabil, si binenteles iar unii vor fi vehement impotriva; e vorba de:

Placerea

Da, ati citit bine. De altfel, se poate spune ca violenta apare ca rezultat al reprimarii placerii. Placerea e o componenta a vietii, as spune chiar

indispensabila vietii si nu e singurul lucru indispensabil vietii, doar ca prin educatie de tipul yesman, inoculata inca din copilarie, nimeni nu e dispus sa mai accepte asa ceva, chiar daca acel lucru i-ar elibera… Mah, chiar indispensabil? Cam da. Ca sa incep sa explic o sa fac apel un pic la Freud, fara a intra in detalii, doar prin a spune ca acesta a constatat pur si simplu ca acest lucru se intampla de cand ne nastem, nu este vreo dorinta de a mea de a avea dreptate. Ca "se intampla" sau ca este un dat, e una, dar ca e necesara, sau indispensabila, de unde pana unde? De aici incolo nu mai am nevoie de date stiintifice sau de dovezi, de acum poate functiona doar bunul simt. Cine nu-si doreste placerea? Parca ma vad intr-o sala de oameni normali unde nu ridica nimeni mana. Ramane de facut o singura mentiune, importanta, de asemeni indispensabila, si anume cum ne oprim? E o intrebare dintre cele esentiale. Nu e ceva peste care sa treci in viteza si sa spui nu conteaza. Bunul simt apare si de data asta firesc, altfel nici n-avea cum, are si el standardele lui, de altfel opusul bunului simt poate fi numit nesimtire, desi mai elegant s-ar numi exces. Asadar nesimtirea, chiar daca pare urata si reprobabila, are o explicatie simpla, e doar un exces.

Excesul face parte din drumul cunoasterii, al experimentarii, e un taler al balantei, nu e ceva rau in sine, e o parte a vietii. Tehnica echilibrului nu se invata de la prima incercare, dureaza un pic pana te prinzi cum stau lucrurile, ca un copil care face primii pasi, e cate unul care ia cate o tranta mai puternica, altul care e mai atent si doar se impleticeste. Inutil sa mai spun ca e cheia de baza a vietii, poate fi numita echilibru, poate fi numita bun simt, poate fi denumita iubire, sau mai clar si mai pamantesc, a invata sa accelerezi si sa franezi. La felul in care se petrec lucrurile in traficul rutier in zilele noastre se poate vedea si pe unde se situeaza omenirea in zilele noastre. Prozaic ce-i drept, dar asta si vreau sa fac, sa arat lucruri evidente si firesti, nu sa fac vreo scriere abstracta, stilata si accesibila doar celor culti sau celor obisnuiti cu subtilitatile. Ramane totusi intrebarea, cum ne oprim, cum facem nu sa nu ajungem la excese, ci cum facem sa ne oprim din excese.

Aici o sa dau un raspuns de belea - e cea mai buna caracterizare pentru vremurile in care traim. Si anume: nu avem ce face, e vorba ca se intampla, inevitabil si dintotdeauna, fie si numai pentru faptul ca murim, na argument. Sigur ati auzit de expresia "Universul conspira la indeplinirea dorintelor tale". E vorba totusi de indeplinirea cerintelor sufletului tau si de conspiratia Universului, care nu inseamna numai ingerii din cer, Isus Cristos, Dumnezeu, karma, destinul, ci si parintii, vecinii, fratii, partenerul de viata, seful de la serviciu, televiziunea etc. Toti acestia, impreuna cu persoana care a ajuns la exces, vor contribui la acea oprire, mai bine zis transformare a

excesului in altceva, ceva mai inalt, mai important, chiar daca uneori acel ceva e chiar moartea…

Si luxul? Sa nu mai traiasca nimeni in lux? Apare si chestia asta, era vorba de placere si excese totusi! Cui nu-i place luxul? Cine vrea sa traiasca modest si sa se multumeasca cu putin? Sunt dintre cei carora le place sa se bucure de viata, imi place o piscina, o sauna, o excursie la munte, o masina sanatoasa. Da, spun da la toate astea, spun nu fitelor insa, masina de 500.000 de euro, ceas de 30.000 de euro, telefon la fel? Ce aveti mah? Ce urmeaza: statui cu voi, icoane la care sa vi se inchine oamenii? Astea le numesc deja boala. Culmea ca unii aspira la boli d-astea, si din boala lor putem vedea ce generatii de frustrati a facut societatea prin scoala, biserica, politica - propagandisti ai minciunii mai pe scurt- de-a lungul timpului, sa ajunga atat de disperati dupa admiratie si recunoastere… Vine vremea vindecarii in care cei care au bani foarte multi vor realiza ce simpla poate fi ceea ce se poate numi cu adevarat mantuire, adica ceea ce le-ar putea aduce implinirea acum si aici, pe Pamant. Nu mai intru in detalii de ordin religios, unde se spune ca cei bogati nu se pot mantui, vorbe scrise intr-o carte totusi. Acestia au la indemana o oportunitate pe care ar trebui s-o vada fara sa fie nevoie sa o spun eu. Sper ca totusi unii nu vor fi atat de orgoliosi incat sa nu poata urma sugestia mea, la urma urmei e o situatie in care nu sunt singurii pacaliti intr-o lume divizata in bogati si saraci, destepti si prosti, credinciosi si necredinciosi etc. E vorba totusi doar de frati si surori, asa a fost dintotdeauna. Si chiar daca nu ma credeti, poate va pacalesc, care credeti ca va va fii pedeapsa ca m-ati ascultat, ca ati infiintat cantine nonprofit care functioneaza cu produse si forta de munca romanesti, sau ca ati infiintat o comunitate de crestere a copiilor, sau una de oameni in varsta etc.? Daca tot trebuie inceput de undeva, de ce n-ati incepe voi? Ce credeti ca vor spune oamenii de asta, se vor supara? Dar Dumnezeu? Presupunand ca va veti duce pe lumea cealalta si v-ati intalni cu Dumnezeu (chestie putin probabila, mai plauzibil fiind sa fiti trimisi inapoi de la sine), si ati fi intrebati de ce ati dat bani sa fie construite biserici cand unii frati de ai vostri n-aveau ce manca, ce credeti ca ati raspunde? Ca oamenii nu traiesc numai cu mancare, ci cu fiecare cuvant al lui Dumnezeu, sau ca oamenii cereau mancare si Dumnezeu le-a dat pietre? In viata e recomandat, nu e obligatoriu, nici de data asta, sa dai raspunsuri apeland la sufletul tau, la bun simt, nu la regulile din carti. Repet, e recomandat, ar fi bine, nu e obligatoriu. Nici macar sa fie bine nu e obligatoriu, vorba aceea, lucrurile se mai intampla si dupa sufletul omului…

Si iar o intrebare fireasca, cine o sa mai munceasca, acest cuvant dur si injositor:

Munca

Mai ales munca fizica… In educatie va trebui sa se predea si cuvantul respect alaturi de cuvantul munca. Nu o sa mai facem din munca un sens al vietii, dar macar sa-i acordam respectul cuvenit si sa-l punem in contextul corect. Aici trebuie sa scapam de multe prejudecati, cea mai importanta fiind aceea ca unii sunt mai putin destepti si ca numai ei ar trebui sa faca munca fizica. S-ar putea ca, in urma unui invatamant de bun simt, sa avem surpriza ca unii chiar foarte destepti sa aleaga munca fizica, asa din pasiune si din dorinta lor.

Si totusi ce-o sa facem? Mi-amintesc de “Ce-o sa fie, ce-o sa fie? Pe canale si rigole, o sa semanam fasole”… Primul lucru de avut in vedere e agricultura. Nu e ceva nou ce afirm, e spus de mult dar, din aceleasi motive misterioase, nu se face nimic in directia respectiva, ba chiar exista sanse sa se faca din ce in ce mai mult rau. Si daca romanii s-ar hotara sa faca ceva in agricultura avem toate premisele sa apara iar vanatorii de comisioane cu vanzarile lor de chimicale. V-amintiti ce greu se gasea apa plata pe vremea lui Ceausescu?

Sa spun ca agricultura are niste “minimum requirements” si ea. Printre ele sunt metodele moderne - aici excluzand chimicalele si incluzand cultivarea pe suprafete mari - si asigurarea pietii de desfacere. Iata de ce ne-ar prinde bine cantinele si mijloacele de prelucrare a alimentelor. Ar fi de un real folos si o politie sanitar-veterinara facuta de specialisti nutritionisti, cercetatori, chimisti, medici – asadar nepolitica si cu putere de decizie imediata.

Suntem la capitolul munca totusi, asadar ce vom face trebuie automat disociat de o munca preponderent fizica, de acea sperietoare de pe vremea lui Ceausescu. Cu tehnologia din zilele noastre lucrurile pot sta cu totul altfel. Nu mai insist, ca aici trebuie sa las cuvantul specialistilor.

Ce ar mai fi in afara de agricultura? Cum ar mai putea sta lucrurile? Mai fac o precizare aici. Cuvantul cheie este: a imparti sau, pentru cei familiarizati cu reteaua de internet, sharing. Nu e o noutate pentru nimeni ca oamenii impart programele de calculator, si le impart cu tot cu parole, crackuri, licente etc. Ce oameni rai, e ca si cum ar fura din rafturile magazinelor. Din punctul meu de vedere, binecuvantati fie cei ce impart!

In ordinea asta a ideilor, poate o sa facem niste depozite comune de bormasini, flexuri, aparate de sudura, compresoare, scari, betoniere, truse de chei, surubelnite, suruburi, lopeti, tarnacoape - intr-un cuvant chestii pe care oamenii le folosesc ocazional, dupa care le tin depozitate. Stiu ca suna total aiurea, dar cred ca depozitele de felul acesta ar depasi cu mult oricare magazin de profil existent la ora actuala.

De ce, in loc sa spun ce vom mai munci, eu aduc in discutie conceptul de sharing? De fapt, cand am scris de cresterea copiilor in comunitati si de infiintarea cantinelor, am lansat deja o noua industrie. In completare, lansez conceptul de sharing care are legatura cu toate lucrurile de care o comunitate are nevoie, lucrurile de baza. E cel mai vechi si simplu motiv pentru care viata oamenilor merge prost. Un copil care-si aduce la gradinita jucaria lui deosebita provoaca un mare scandal, daunator atat lui cat si celorlalti. Puteti intreba educatorii. La asta se rezuma si istoria omenirii. Oamenii din ziua de azi sunt copii care de mici se tot cearta pe jucarii, chiar daca jucariile lor de acum se numesc case, femei sau barbati, bani, masini – propietati intr-un cuvant. Solutia, tot intr-un cuvant: sharing.

O paranteza rautacioasa aici pentru comercianti. Traim de ceva vreme fenomenul exceptional si straniu prin care unii oameni, binecuvantati de Dumnezeu, fara indoiala, fac bani, foarte multi bani printr-o metoda foarte subtila si ingenioasa, care necesita multa atentie, studiu, pricepere, etc. E vorba de acea insusire divina prin care Omul ia de colea un produs, un obiect, un teren, o casa, o masina, un sampon etc. – il ia cum spuneam, cu un pret, si-l vinde dincolea, cu un pret mai mare… Cata admiratie exista pe Pamant pentru o astfel de activitate! Ce apreciati sunt oamenii pentru o astfel de realizare! Ceea ce unii au indraznit odata sa numeasca specula, ceea ce odata era preocuparea studentilor romani pentru a-si asigura o viata ceva mai picanta, a devenit azi cheia de bolta a Omenirii. Asta e principalul lucru pe care trebuie sa-l stii si sa-l faci in viata!

O precizare pentru cei care sa grabesc sa traga concluzii. Nu e intentia mea sa ironizez pe cineva aici. Eu din asta traiesc! Ironia sortii… N-as putea vreodata sa judec sau ironizez pe cineva ca face sau a facut asa ceva. Asa au decurs lucrurile… Faptul ca fac asta nu ma convinge deloc ca e si ceva deosebit, ca as fi inteligent sau grozav … Nu pot totusi sa nu vad ca e totusi o activitate minora, ca nu e totusi printre preocuparile umane cele mai eficiente. Are rolul ei in viata oamenilor, insa e departe de a fi vreo virtute deosebita…

Mai departe auzim foarte des, binenteles la televiziunile noastre mult iubite si stimate, “statul este un prost administrator”. Mah, ce chestie! Si cine spune asta? Pai cine s-o spuna, cei care ne indemnau sa mergem la vot, cei care spun ca n-avem destul, ca nu se ajunge pentru toata lumea. Nici nu mai stiu daca vi i-am prezentat. Sunt cei care au fost votati si care pe urma au facut numiri in functii, numiri in functie nu de competenta, aptitudini, experienta, probitate morala, ci de interese atat personale cat si contrare interesului general, adica: tradatorii, sabotorii, oportunistii. Adica ei conduc si spun ca statul e un prost administrator si trebuie sustinuta activitatea

privata, si asta in ceea ce priveste resursele naturale ale tarii, medicina, invatamantul etc. Sa repet: ei conduc si statul e un prost administrator! Ooops, sunt chiar onesti, macar recunosc ca sunt prosti. Si totusi, sa nu cadem in capcana asta, nu sunt deloc prosti, ba chiar sunt foarte organizati, foarte informati, ma intreb daca cei mai mari dintre ei nu sunt cei care stiu tot ce a spus Isus si tocmai de aceea actioneaza in cunostinta de cauza, ca Omenirea sa nu se indrepte pe calea propusa de El. Nu cumva chiar ei au creat o Biblie care sa contina exact elementele care sa tina oamenii departe de invatatura Lui? Nu cumva atunci cand a fost "inmultirea painilor si a pestilor", s-a intamplat doar faptul ca oamenii au impartit si, prin asta, s-a intamplat o minune? Nu cumva s-a spus "celor care vor imparti li se va mai da"? Nu cumva Isus a avut idei de bun simt si unii au hotarat sa le spuna necrestine sau comuniste?

Si daca tot am luat-o in directia asta, sa ne uitam putin si la ce n-a spus Isus. De ce n-a spus "faceti biserici, platiti, rugati-va in ele"? De ce n-a spus "Biblia e Calea, Adevarul si Viata"? De ce n-a spus "fiti propietari si Imparatia Cerului va fi a voastra"? Sau de ce a spus "cine sunt mama mea si fratii mei?" Nu cumva ideea de familie ii e straina unui Dumnezeu al Oamenilor? Nu cumva un Om - ca si un Dumnezeu – are ca familie Omenirea, Existenta, Viata - sub toate aspectele si formele lor? As mai putea continua, dar mai las si altora loc…

Ceea ce am scris pana acum nu e suficient pentru a prezenta o imagine clara a unei viitoare societati, ceea ce pot sa fac printr-o scriere e doar conturarea acestei imagini, e doar un inceput, nici nu pot si nici n-as vrea sa fac totul singur, de altfel nu sunt un tip prea muncitor, mai degraba increzator, optimist… Cred yo asa, aiurea, ca in religie! Cred ca sunt multi oameni care vor veni cu idei complementare si completatoare(sic!) la cele scrise aici.

Ce am crezut eu ca e mai important, am cam scris. Urmeaza acum un periplu particular prin societatea umana, un fel de altfel(oops) de privire asupra omenirii din ziua de azi in lumina celor scrise mai sus. Nu e in intentia mea sa fac pe grozavul cand dau de inteles ca as lumina ceva, undeva. Repet, tot ce am scris mai sus nu e rodul inteligentei mele deosebite, sunt lucruri invatate de la altii, doar ca le-am spus asa cum le inteleg eu. Mai fac totusi o precizare – sper sa fie una dintre cele mai clare si scurte totodata, chiar daca e cea mai importanta:

Iubirea

ORICE LIMITARE A IUBIRII UNUI OM la: el insusi, partener, familie, natiune, rasa, religie etc.- REPREZINTA CU ADEVARAT PACATUL IMPOTRIVA DUHULUI SFANT. Oops!

De aici o concluzie fireasca pentru orice Om: aceea de a nu se mai limita exclusiv la atribute cum ar fi: crestin, comunist, liberal, democrat, mason, yoghin, spiritual, casatorit, bun, femeie, homosexual, inalt, puternic, smecher etc. – mijloace temporare prin care ne traim viata, mijloace superbe atat timp cat nu ne confundam cu ele, atata timp cat nu devenim dependenti de ele decat temporar si atata timp cat stim sa le eliberam…

Urmeaza sa scriu niste lucruri pe care unii le vor eticheta imediat ca utopie. Eu, in modestia mea, o sa-i spun profetie! Si anume ca vom vedea foarte curand cum o multime de oameni vor iesi de sub etichete, vor spune: nu sunt religios, nu fac parte din nici un partid, echipa, organizatie, secta, familia mea este compusa din oamenii cu care ma intalnesc, nu ma limitez la poporul meu, tara mea, profesia mea, functia, averea mea, imaginea mea, sexul meu, culoarea pielii… Mai pe scurt, multe din organizatiile din ziua de azi – bazate pe limitari ale Iubirii, pe separarea oamenilor – se vor desfiinta. Asta pentru ca oamenii vor iesi din ele, se vor unii altfel, nu sub alte ideologii sau denumiri, ci sub numele Iubirii care n-are si n-a avut nevoie niciodata de etichete, de autentificare, de aprobari. Multi, foarte multi cred ca in zilele noastre o solutie ar fi ca de undeva sa apara o persoana sau o organizatie care sa uneasca Oamenii in jurul unor ideologii noi, salvatoare. N-ar fi decat un partid in plus, o noua ideologie care sa separe in alte bucati Omenirea. Ceea ce profetesc eu aici este faptul ca ideologiile institutionalizate, autentificate, aprobate de societate, vor incepe sa dispara, asta prin simplul fapt ca oamenii vor iesi din ele. Nu exista omul care sa fie bun sau care sa aiba dreptate, nici eu nu fac exceptie binenteles, exista doar oameni care stau la lumina si pe care oricine ii poate vedea si auzi, ceea ce face fiecare om cu ceea ce vede si aude e o chestiune de optiune. Si, in acelasi cadru al profetiilor, singura optiune a Omului este Iubirea, ca unii o aleg mai devreme si altii mai tarziu, asta e. Oamenii vor alege Iubirea de buna voie si doar siliti de imprejurari, ooops! Asa, pentru ca oricum n-au alta varianta. Cum s-ar spune “blestemul Pamantului” este “blestemul Iubirii”.

O sa scriu acum un cuvant pe care il tot auzim in ultima vreme. O sa scriu “destul” de putin despre el, nu ca m-as feri de el, ci pentru ca nu cred in el, nu ma sperie si cred ca e un nou bau-bau folosit de unii pentru a ne face mai docili, mai supusi in fata unor noi lanturi. E vorba de: criza. Singura explicatie a aparitiei acestui cuvant e aceea ca se pregatesc noi lanturi pentru Omenire, pe principiul sau sub pretextul ca nu e destul! Si unde avem probleme? Pai unde: la banci ar fi odata. Singura banca legala e banca nationala, celelalte sunt atentate la bunul simt. Industria de automobile sufera si ea, alta tampenie, ca si cum n-ar avea dintotdeauna preturi de jaf la drumul mare. Pe cand automobilul va face parte din cerintele minime ale

vietii, sau cand va deveni monopol de stat, sau planetar? Ori unora li s-a facut foarte frica ca ar putea aparea si alte solutii? Nu mai continui ca nu vreau sa ma enervez, o sa spun altceva totusi: Oamenii ar trebui sa nu se mai lase pacaliti de conducatori care ii dezbina, de acolo incepe totul, de la clasa politica controlata de firme mari: banci, producatori de medicamente si aparatura medicala, armament, alimente si chimicale daunatoare, ambalaje inutile s.a.m.d. – toate astea facute sub umbrela religiei si in numele lui Dumnezeu! Nu cred ca Dumnezeu a fost de acord vreodata sa ne otravim copii sau fratii: fizic- prin alimentatie nesanatoasa si limitarea sexualitatii, psihic - prin industrie sexuala si mass-media iresponsabila, spiritual - prin Biblie si industria preoteasca.

Parca-l si vad pe Isus venind pe Pamant, adunand preotii, politicienii - vanzatorii in general – si propunand o rugaciune comuna pentru salvarea bancilor… Si atunci totul va reveni la normal, oamenii vor trai in continuare in pace si iubire, ca si inainte de criza. Totusi, situatia se prezinta exact pe dos fata de cum este ea prezentata oamenilor in zilele noastre. Omenirea se afla la momentul iesirii Soarelui din nori, dupa veacuri de ceata si furtuna, le e frica de aparitia lui! Nu poate fi acela Soarele, cu siguranta e doar un alt fulger. Mah, daca e un alt fulger, lasati naibii umbrela aia!

Ceea ce vreau neaparat sa spun aici e faptul ca se incearca inducerea pesimismului, deprimarii, fatalitatii in constiinta oamenilor. Si asta in Romania, unde oamenii sunt cei mai dispusi sa se distreze, sa bea, sa faca petreceri, bascalie si haz de necaz! Nu prea si-au ales bine zona…

Creste somajul, nu mai avem de lucru, nu ni se mai dau credite – iata ceea ce ar trebui privit ca rau! N-ar fi un prilej foarte bun sa stabilim nu venitul minim garantat, nu banii necesari supravietuirii unei persoane, ci DREPTUL UMAN LA HRANA SI ADAPOST, adica mancare si locuinta pentru orice om? Oare ce e mai rau, sa intre o banca in faliment sau sa intre un om in somaj? N-avem de lucru in Romania? Ia spuneti-le voi somerilor ca au hrana si adapost asigurate, ei si copii lor, si vedeti apoi daca sunt de acord sa munceasca in folosul comunitatii, asa doar daca vor, fara macar sa-i conditionati. Dati-le voi hrana si adapost si OPORTUNITATEA sa faca ceva in privinta acestora! De fapt, dati inapoi dreptul fiecarui om! Ce dracu sa explic mai mult de atat? Sa ne chinuim sa le redam posibilitatea creditului? Pai cand s-a nascut fiecare nu asta le-am dat? Creditul de a trai pe Pamant? Oare cand se naste un copil ne gandim vreodata sa-l imprumutam ca sa poata trai, nu ne gandim ce-i dam sa manance si unde o sa locuiasca?

Intrebarea urmatoare: cum o sa facem asta? Avem propietati, terenuri, dar nu sunt ale statului, ce o sa facem, o sa le luam cu forta de la propietari? Pentru ce sa ne obosim atata? Avem impozitul! Acum avem “cota unica”; n-

o s-o mai avem… Avem multe de eliberat… Si nici macar nu e nevoie de forta, de violenta, toate lucrurile inutile au un sfarsit si acest sfarsit vine pe cat de repede ii retrag oamenii sustinerea. Nu e deci nevoie sa daramam, doar sa nu mai sustinem…

La aceste lucruri si la cei care le promoveaza, sau omit sa vorbeasca despre ele, oamenii vor incepe sa spuna DESTUL si nu-si vor mai da acordul unora care oficial se pretind adversari si care, in particular, isi savureaza triumful ipocriziei, meschinariei si sadismului. De altfel, multi oameni au intuit de mult asta si au renuntat sa mai mearga la vot. Li s-a spus iresponsabili, eu ii numesc doar sinceri; uneori, cand nu stii ce sa alegi, iti lasi timp de gandire, "ne relaxam, gandim problema"… Daca nu-mi convine nimic din ce imi oferi, la ce bun sa aleg? Sa aleg raul cel mai mic? Nu, multumesc sau DESTUL, MULTUMESC - noul raspuns al oamenilor!

Diverse

Dupa ce am vorbit de Iubire sa o dam in diverse, am spus ce era mai important, restul vine de la sine… Ma gandesc ca Dumnezeu vorbeste totusi oamenilor intr-o multime de feluri. Daca citim in Biblie ce a spus Dumnezeu candva, pe vremea cand vorbea, sau cand era intrupat, ne alegem cu metafore, parabole, cimilituri, ditirambi - orice in afara de chestii clare, firesti, de bun simt. Admit ca nu sunt eu prea destept sa le inteleg, nu sunt eu singurul caruia i se intampla asta, vorba canteculuI(Imagine).

Continuam cu societatea umana asa cum este ea astazi, asta include personaje, situatii, categorii sociale, obiceiuri pamantesti, limbaj de tot felul, ironii, lucruri minunate(sunt multe, miraculoase chiar), mai pe scurt o sa incerc sa acopar cat mai mult din ceea ce azi noi vedem in lume… Ca sa nu-mi scape prea multe lucruri, ca sigur o sa am si scapari, ca nu e nimeni perfect si oricui ii scapa cate ceva, o sa scriu pe capitole. Poate ar trebui sa existe o ordine, o ierarhie ceva la aceste capitole, dar nefiind o fire meticuloasa o sa scriu la intamplare, pana la urma si intamplarea le-a fost data oamenilor de Dumnezeu, ca au vrut ei, ca sa fie totul mai palpitant, sa nu le moara pasiunea… D-aia cred yo ca Dumnezeu e un tip de treaba, amabil. Ca cica ar fi zis odata de plansul si scrasnirea dintilor, o sa luam si asta in seama, exista si asta, nu ma dau dupa visin oricat m-as da yo de optimist si increzator, ai parte si de asta oricine ai fi, desi as vrea sa fie cat mai multe exceptii care sa nu aiba idee despre ce vorbesc. Da' avem si o veste buna, orice lucru, bun sau rau, are si el un sfarsit(putem invata totusi sa-l repetam sau nu). Astea sunt din seria lucrurilor scrise mai aiurea, binenteles neexistand niciodata nimic aiurea, adica intamplator, d-aia unii chiar il iubesc foarte tare pe Dumnezeu… Asta a fost profunda, nu va ingrijorati, mi se intampla rar.

Exista un mic inconvenient atunci cand vrei sa scrii ceva. Ca sa te faci mai usor inteles e nevoie de multe ori sa-ti alegi un subiect, o tema, chestia e ca eu vreau sa vorbesc despre viata in general, asta nu e o lucrare de specialitate, de aici si faptul ca nici o tema nu poate fi tratata tocmai izolat, ele sunt legate, chiar nu pot fi tratate separat… Zic si yo! Unde mai pui ca nu sunt un scriitor, sunt mai degraba unul caruia ii plac aerul curat, spatiile deschise si miscarea.

O precizare inainte de trece mai departe, o sa sune ca la Carcotasi, Mondenii sau Vacanta mare, cele ce urmeaza sunt un pamflet. Lucrurile si personajele despre care o sa vorbesc sunt doar elemente care va sunt familiare si de care ma folosesc pentru a contura o imagine mai clara a societatii din ziua de azi, chiar daca apar ironii sau reprosuri, ele sunt lipsite de orice forma de dispret, de intentie de a condamna sau pedepsi pe cineva. Nu e treaba mea asta. Sunt o categorie de oameni pe lumea asta care tin foarte mult sa aiba dreptate. Tin atat de mult sa aiba dreptate! E ca atitudinea unora fata de motociclisti, atunci cand ii numesc donatori. Atunci cand ii vad intorcandu-se fericiti acasa isi spun: *nu-i nimic, poate data viitoare, ca sigur eu am dreptate*. Se roaga pentru ei cum ar veni. E atitudinea tipica a credinciosului care "stie" ca o sa te convinga pana la urma: *nu te rogi ca n-ai avut parte de suficienta suferinta, da' nu-i nimic, sigur o sa ai parte*. Sau precum ghicitoarea care-ti spune*: o sa faci un drum, o sa ai o cumpana, o sa te certi cu cineva, o sa-ti fie si bine si rau*… Nu sunt asa.

Mai degraba singura mea rugaciune ar suna asa: Existenta, Dumnezeu, Viata ne dau tot ce avem nevoie ca sa fim fericiti, impliniti, bucurosi, entuziasti – de fapt pentru toate astea exista un singur cuvant**: Destul!** Si de fapt nici nu e o rugaciune, chiar cred ca am dreptate si ca e doar o chestie de perceptie temporala faptul ca n-as avea dreptate. Sigur am dreptate. Sunt probabil un visator, dar nu sunt singurul… Pe de alta parte, nici n-am de ales, asa vorbeste sanatatea, instinctul de conservare, refuzul de a innebuni. E cam filozofic si n-o sa se mai intample. Sper. Inchipuiti-va ca urmeaza o iconita d-aia zambitoare…

Despre invatamant

Acu' nu va incruntati, o sa fiu fair-play, n-are treaba cu a fi rau sau bun, e vorba totusi de a vedea lucrurile clar, n-o sa pot spune ca nu prea conteaza dupa ce ati citit mai sus. De aici n-or porni toate lucrurile rele din lumea asta, dar multe belele de aici se trag. Din fericire pentru invatamant, nu e singur in situatia asta, vine cu el si biserica, politicienii si altii; deci nici o jena…

Sunt niste carti interesante, nu putine, amintesc aici doar de Montessori. Femeia asta a scris carti pe la 1907! Uite domne ca Dumnezeu

n-a intrat in somaj de la Isus incoace. Pentru cei care nu stiu despre ce e vorba, sa spun doar ca se vorbeste despre felul in care pot fi educati copii in comunitati, mai exact intr-o casa de copii si cu invatatori adevarati. Si la ce se poate ajunge astfel! Observati ca nu ma straduiesc sa critic invatamantul din ziua de azi, elevii stiu mai bine de ce. Adultii stiu si ei, si ei au facut aceeasi scoala, nu s-a schimbat nimic in punctele esentiale, doar autorii manualelor…

N-am de ales si trebuie sa le dau o veste proasta invatatorilor(inteleg prin asta tot ce are legatura cu invatamantul: educatori, invatatori, profesori, doctori, rectori, decani sau cum s-or mai numi). Trebuie sa facem un update la definitia invatatorului: invatator este acela la care elevii vin fara sa fie nevoie de prezenta, note, teme- toate acestea- obligatorii. Invatator este acela care este ascultat fara ca cineva sa se uite la ceas, este acela la care elevul vine singur si spune ce a mai facut in timpul trecut de la lectia precedenta, si asta nu pentru ca i se da ceva, nota sau recompensa, ci pentru ca il intereseaza, vrea sa cerceteze, sa cunoasca. Aici nici nu poate fi vorba de programa, de reguli, aici poate fi doar invatatorul si harul lui, destinul lui. Sigur ati avut cel putin o singura ora in care un profesor v-a lasat cu gura cascata, ati uitat ca trebuie sa iesiti in pauza si ati fi vrut ca ora sa nu se termine! Abia acela care poate face asa ceva in mod constant este invatator adevarat. Si acela nu trebuie sa vorbeasca la 30-40 de persoane, ci la o sala de sute de oameni. Mai departe fiecare elev va studia individual cartile, netul, documentarele si de abia din astfel de oameni vor putea fi selectati viitorii medici, economisti, invatatori, fizicieni, chimisti etc.

Parca aud, nimeni nu va invata de buna voie, numai catalogul, prezenta, temele ii va face sa invete. Total gresit in opinia mea. E obligatoriu sa inveti sa scrii si sa citesti, nu e obligatoriu sa inveti de la 6-7 ani, poti invata de la 4 sau de la 10 ani. Dupa ce ai invatat sa scrii si sa citesti in ritmul tau firesc, poti face ce-ti doresti sa faci, mai bine zis poti alege. De ce ar trebui ca cineva sa asculte un profesor o ora numai ca asa trebuie, cand toata fiinta lui ii spune ca acel om e un idiot si n-ar putea avea niciodata vreo treaba cu el? Sau nu se intampla nicaieri asta in lume, gresesc eu? Nu am nimic cu vreun profesor anume si nu ma refer la simpatia sau antipatia mea fata de el sau materia pe care o preda, ma deranjeaza ca nu pot pleca din sala, ca nu pot alege, ca nu ma pot duce la profesorul si materia care ma atrag, care-mi trezesc interesul, care nu ma oboseste sau plictiseste.

Ce se poate face? Fiecare invatator are la randul lui necesitati: hrana, spatiu de locuit, copii de crescut etc. Dupa cum se stie au nevoie de salarii, si salarii mari, doar de ei depind multe lucruri, si nu dintre cele mai putin importante. Despre invatatorul de tip nou ce pot sa spun, doar ca trebuie

lasat sa-si faca treaba, lasat in pace in sensul ca tot ce va trebui sa faca e sa aiba sala plina… Asta-i tot! Despre ceilalti, iar se poate gasi ceva de facut. Un prim lucru ar fi sa se ocupe de lucrurile practice impreuna cu elevii, asta poate insemna lucrul in laborator, activitati pe langa o fabrica, in agricultura, in folosul comunitatii etc. Idei comuniste deh… Si tot ar mai ramane unii care n-ar avea ce face. Un invatator care nu e bun la o catedra, nu inseamna ca nu e in stare sa corecteze o lucrare sau sa evalueze cunostintele unei persoane. Aici nu ma refer numai la elevi, dupa cum veti vedea in continuare. O sa fie nevoie de evaluatori, de multi chiar. La ce? La tot ce inseamna pozitie in societate.

In zilele noastre se intampla lucruri total nefiresti. Examenele, concursurile, evaluarile se fac in vederea obtinerii unor diplome, pe de o parte, si in vederea ocuparii unor posturi, pe de alta parte. Partea cu diplome nu o mai comentez ca e destul de jenanta, atat pentru invatatori cat si pentru cei care le obtin, pentru felul in care merge societatea in general. Importante sunt examenele, concursurile mai exact. Ce e nou aici? Urmeaza un enunt de bun simt: pozitia in societate, mai exact aptitudinile, competenta, chemarea fiecarui individ trebuiesc dovedite si asta periodic, nu numai odata. Pentru ocuparea unui post, aici referindu-ma in special la cele de care depinde felul in care societatea evolueaza mai departe, trebuiesc organizate concursuri-nationale si periodice. Nationale pentru ca, in functie de rezultat, vei ocupa un anumit loc in ierarhie, si periodice pentru ca asa nu mai pot ramane in functii oameni care de ani buni nu mai sunt la curent cu noutatile si progresele din domeniile in care activeaza. Adica nu e suficient sa ai o diploma de profesor sau medic si tu sa-ti exerciti profesia dupa modele si metode vechi. Si poate curand diplomele vor fi lasate la o parte, concurs si atat. Lumea intreaga are nevoie de update…

Ce se poate face pana atunci? Un prim lucru, iar nefiresc, si cam trist, e acela de a nu mai da vreodata vina pe elevi, pe copii adica. A spune despre copii ca sunt prosti, enervanti, incontrolabili, e o dovada de superficialitate, imaturitate si nestiinta. Asta echivaleaza cu o violenta asupra unor suflete care-si cauta implinirea, care asteapta de la cei din jur o sansa, atat. Aveti, invatatorilor, prilejul minunat de a le vorbi copiilor despre tot ce vedeti scris aici, asta ar fi una, pe de alta parte, dupa ce veti fi citit ce scrie aici, veti avea o alta viziune asupra lumii, veti intelege ca nu sunt decat victime, ca atunci cand nu poti spune cine e vinovat inseamna ca sunt vinovati sau nevinovati toti. Lupta, incrancenarea, rivalitatea nu-si vor mai avea rostul. Explicati-le de unde apare invidia, de unde apare gelozia, de ce exista saraci si bogati, de ce oamenii nu se pot imparti in prosti si destepti sau rai si buni, spuneti-le ca sunt doar diferiti, spuneti-le ce inseamna casatorie, ce inseamna religie si

biserica, ce inseamna sa imparti viata cu ceilalti. Asta ar fi totusi putin, mai ramane sa aduceti la vedere numele oamenilor care au facut si fac ceva pe lumea asta. Eminescu, Caragiale, Rebreanu, Marin Preda, Shakespeare etc.- merg, se si studiaza, dar ce ziceti de Osho, Aivanhov, Steiner, Lazarev, Neitzsche, Neale Donald Walsch, Eckart Tolle, Miceal Ledwith, Asimov si multi, multi altii. Atentie pentru cei care deja se pregatesc sa-i ia la intrebari pe profesori, ca de ce nu fac asta, ca sunt ei, asa din fire, rai… Pot spune cu siguranta ca multi profesori nici nu stiu cine sunt cei de mai sus, asa ca, precum fiecare om, trebuie sa aiba si ei o sansa. Si chiar n-ar fi pedagogic sa faceti asta, prin revolta si insistenta n-ati face decat sa-i indepartati de la sansa lor.

Inainte de a incheia subiectul care s-ar putea intinde pe pagini gramada, mai sunt necesare niste precizari. Ceea ce vezi scris aici nu este menit sa invrajbeasca si mai mult lumea, nu propun un razboi intre profesori si elevi, intre pacienti si medici, intre banci si clienti, intre barbati si femei etc. N-o sa analizam aici cine a inceput, cum se face de obicei cand apare un conflict. Premisa de nevinovatie functioneaza inca, cel putin pana oamenii afla Adevarul; ceea ce e cu adevarat important, e ce vei face de aici incolo, aici referindu-ma in special la atitudinea ta interioara fata de ce citesti acum si mai putin la cea exterioara. Nu e neaparata nevoie de vreo revolutie in exterior – ar fi si foarte greu de facut si nici nu stiu daca ar fi solutia optima - ci doar de o schimbare in interior, acolo unde pui cu adevarat intrebari sufletului tau si de unde poti primi raspunsuri de bun simt. Acolo verifica daca ce spun eu aici trebuie luat in seama sau nu. Sunt foarte multi care folosesc expresia adevarul se afla in interior, e un fel de a exprima ceva, putina clarificare n-ar strica, adica cum in interior, lumea interioara etc.

In primul rand adevar asa, aiurea, nu exista, sunt multi care ar putea defini adevarul, insa ce ma intereseaza pe mine e sa traiesc mai bine, nicidecum adevarul asa, ca idee; ma intereseaza “intr-adevar” adevarul care ma face liber, restul e vrajeala. Asa ca daca gasiti un adevar care va face sa vi se para ca sunteti mai destepti si nu va elibereaza, mai incercati, inca nu e ceea ce va trebuie. E valabil si pentru ceea ce cititi aici, apare si ideea de rabdare pe undeva, insa aveti tot timpul si tot spatiul din lume, cine spune ca nu mai e timp sau spatiu, ca n-avem destul din ceea ce ne-ar trebui, nu face decat sa va grabeasca, din nestiinta sau ca sa profite de greselile voastre.

Pe de alta parte, cum in interior? Aici e un alt lucru simplu, l-au mai spus si altii inaintea mea, poate fi numit oarecum un paradox. Pe de o parte ti se spune ca faptele tale sunt cele mai importante, iar pe de alta parte, ca nu conteaza atat de mult ce faci, important cu adevarat fiind ceea ce se petrece in sufletul sau mintea ta. Iar se mai spune des ca adevarul e intotdeauna pe

undeva pe la mijloc si nu as fi nici singurul, nici primul, care va spune ca in viata e bine sa fii echilibrat, oricine stie asta, n-ar mai fi nevoie sa o spun si eu.

Si uite asa se intampla in viata, d-aia uneori e atat de interesant de frumoasa, ca vine cate un nebun si spune: nu va mai ingrijorati, nu va invinovatiti, nu va temeti, nu va rusinati, traiti-va viata fara toate astea! Tocmai am vazut un film in care se spune: ”Poti sa fii nebun ca un caine turbat la felul cum au decurs lucrurile, poti sa injuri, poti sa blestemi, dar cand ajungi la sfarsit trebuie sa stii sa eliberezi… “ Unde bat pana la urma, in afara de campi, e simplu, nu ne ajuta la nimic sa contabilizam unde s-a gresit, cine e vinovat, cine are dreptate, care e adevarul. Singurul lucru important e sa vedem ca lumea asta a avut un curs in care nu exista om care sa nu fi cunoscut rusinea, lasitatea, teama, neputinta, vinovatia si totusi cat de frumosi,demni, curajosi si puternici sunt oamenii!

Aici vreau sa temperez un pic atitudinea unora fata de cei, in aparenta, mai putin dotati sau evoluati, rai sau prosti… E nevoie sa va ridicati si sa priviti de sus acel “big picture” si nu o persoana din acel tablou general. Atunci cand va criticati parintii, profesorii, comunismul, religia, faceti-o fara a-i condamna si fara suparare, nici lor nu le este si nu le-a fost usor, si orice am face, tot ei ne-au adus pana unde suntem. Ce mai conteaza unde am ajuns, de acum depinde numai de noi!

Mai departe, precizare mica: e nevoie de invatatori moderni. Nu e cazul ca invatatorii care pot tine atenti o sala plina sa faca ei totul. De obicei ei sunt si aceia care stiu sa te indrume si sa te invete de unde sa te informezi mai departe. Stiu ce e acela internet, unde sunt cele mai educative documentare(sunt incredibil de multe), filme, carti, publicatii etc. Orele in sensul clasic vor avea in continuare rolul lor, unde dinamica profesor-elev, discutiile si comentariile vor capata o alta dimensiune. Si pana la urma, daca n-avem locuri suficiente in sala respectiva, ce-ar fi daca am televiza sau inregistra ora respectiva? Abia asteapta unele televiziuni chestii educative(ooops!)…

Un alt lucru de revizuit in legatura cu invatamantul. A invata ceva, orice, n-ar trebui sa aiba de a face cu viitorul tau, ci cu prezentul. Cum vine asta? Fiecare copil primeste din start teoria conform careia, daca inveti(faci ce ti se spune, esti cuminte, stai in banca ta etc.) vei ajunge cineva care va putea sa traiasca cum isi doreste el cu adevarat. Adica vei avea bani suficienti sa faci ce-ti place, iti vei putea cumpara implinirea, fericirea mai pe scurt. Adica vei fi fericit, implinit, dar nu asa de mic, nu fara sa inveti, nu fara sa treci prin toate experienta umana de frustrari, concesii, umilinte etc. Mai incolo, da’ nu acum, ca nimeni n-a facut asa, toti au invatat, au ascultat,

s-au adaptat… Doar n-oi fi tu mai cu mot… Ce rezulta dintr-o astfel de metoda? Numai nenorociri, pe de o parte o copilarie nefericita, plina de frustrari, renuntari, umilinte si pe de alta parte o raportare gresita la parametrii stupizi ai unei societati prin care un medic trebuie sa traiasca mult mai bine dacat un taran sau muncitor, vezi doamne ca el e mai destept, a invatat mai mult.

Apare aici ideea de egalitate, vezi doamne, comunista. Adica e normal ca medicul sa aiba mai mult ca e mai destept si a invatat mai mult. Principiul promovat de Ceausescu, de la fiecare dupa posibilitati, fiecaruia dupa nevoi e comunist. Oare daca un tata are doi fii, unul mai ager si altul mai slow, ii va de aceluia din urma sa manance mai putin? Si de unde porneste totul? De la prejudecata ca nu e destul, suntem prea multi si prea putine resurse. Ce vrajeala! Avem tehnologii cum nici n-am visat vreodata, avem terenuri care stau necultivate, case goale gramada, si acum omenirea e nevoita sa inghita una ca asta: nu e destul, e prea putin, nu se ajunge pentru toti. Nu se ajunge dintr-un singur motiv, oamenii nu stiu sa imparta. Sunt educati sa n-o faca. Asta e al tau, tu ai voie doar, eu ti l-am dat, am muncit pentru el, sa nu cumva sa-l dai la cineva. Unde incepe asta? In, binecuvantata de Dumnezeu, familie. Familia a avut rostul ei in istoria umanitatii.

E momentul sa creem un Dumnezeu pentru Familia Pamantenilor, nu pentru fiecare familie de pe Pamant, unul mai al dracu ca altul. Un parinte care-si pune copilul mai presus de copilul vecinului sau e doar un parinte, nu o persoana care intelege Iubirea sau pe Dumnezeu. Nu-mi plac cuvintele mari, insa uneori sunt necesare. De aici pana la nationalism, rasism, antisemitism etc. calea e deschisa. Si totusi, de aici incepe totul. Si, ca sa fac legatura cu cresterea copiilor in comunitati ajung si la alte argumente, mai putin vizibile din prima, dar reale, concrete. Cati dintre oameni nu si-ar parasi serviciul, sau sotia sau sotul, sau orasul, sau tara, daca n-ar avea copii? Cati dintre ei n-ar deveni altfel de oameni daca ar sti ca, orice ar face, copii lor sunt in siguranta? O noua societate ar trebui sa fie una mobila, in care sa circuli, sa ai tot felul de experiente, sa ai multe oportunitati. Pentru asta trebuie sa ai anumite lucruri stabile, cum ar fi sa-ti stii copii in siguranta, sa stii ca ai cu ce te hrani, unde locui. Ori oamenii din ziua de azi sunt educati in cultul propietatii, acolo ai casa sau terenul, acolo locuiesti si muncesti toata viata. Pana si in Biblie se spune sa-l iubesti pe Dumnezeul tau. Adica pe al tau, ala privat, nu pe acela al Oamenilor. Acela cred ca e de mult in stand-by, de cand tot primeste rugaciuni contradictorii de la oameni; probabil cand oamenii se vor hotara ce vor, atunci va invia si El.

Alt lucru important, care are legatura cu invatatorii, nu numai, dar destul de mult. Este vorba despre sport. Orice om are nevoie de miscare, de interactiune, de sanatate pana la urma, asta pe de o parte. Pe de alta parte, ceea ce mai invata oamenii prin sport se numeste fair-play, care are legatura cu viata. Copii din ziua de azi pot invata si respecta regulile prin sport. E prima metoda, cea mai simpla, de a invata pe cineva ce inseamna regulile, ce inseamna sa joci cinstit. Ori, la noi, ce s-a intamplat? Dintr-o tara cu o multime de medalii, de campioni, am trecut pe undeva pe locurile codase. Trebuie sa ne fi straduit foarte tare pentru asta, probabil ca am primit si ajutor suficient… Si, legat de ce scriam mai sus de propietate, sa ti se restituie terenul de sport al scolii, pe motivul simplu ca e al tau… Nu se mai gasea altul in tara asta, ala de langa scoala e al tau, si cu asta-basta. Nu mai dau si alte exemple de gradinite, dispensare medicale, situatii cand nu se poate continua o autostrada ca are unul casa sau terenul acolo etc.

Si asa, ca observatie : sa termini scoala si sa nu stii sa mergi pe bicicleta, sa inoti, sa conduci o masina…

Binenteles, la ce am scris eu, se mai pot adauga multe lucruri, mai ales de catre cei din invatamant… Next…

Despre medicina si sanatate

Vedem tot mai des la televizor seriale, de succes, in care se aude acel cuvant “Clear” dupa care, o multime de halate albe se departeaza de masa pe care se afla o persoana si ramane un singur halat care ia doua chestii legate de niste fire, le pune pe pieptul pacientului, acesta zvancneste un pic pe masa, dupa care se aude un piuit si ni se arata un ecran unde incepe sa miste ceva si toata lumea rasufla usurata. Familiar, nu?

Imi plac in general filmele astea, sunt bine facute. Capitolul acesta e referitor la medicina totusi. Eu am inceput cu locul in care medicina se termina. De unde ar incepe ea? Ar incepe de dinainte de nasterea oricarui copil. In general e un lucru stiut de toti oamenii, ce e mai putin stiut a scris un tip, rus, care traieste bine mersi, si de care nu auzi nici un cuvant la televizor, desi mai sunt emisiuni de medicina, de spiritualitate. Se numeste Lazarev, si de abia de la el incoace incepe medicina. Abia dupa el putem vorbi de alimentatie, mediu de viata(aici incluzand aer, sport, sexualitate etc.), educatie, igiena, etc. Mai clar medicina incepe de la felul in care inteleg viata parintii, abia dupa asta urmeaza cele de mai sus si abia dupa cele de mai sus incepe medicina, asa cum o stim noi astazi, si merge pana la momentul descris la inceputul capitolului sau pana la a muri linistit intr-un pat sau centru de eutanasiere.

Ce spune Lazarev in cartile si inregistrarile lui? N-o sa va rapesc oportunitatea de a citi cartile lui, insa o sa punctez cateva lucruri care pot fi intelese si fara a citi ce a scris.

In primul rand isi incepe cartile cu niste vorbe foarte bine venite: “inainte de a citi aceste randuri lasati orice suparare pe parinti, Dumnezeu sau societate”. Semnificativ, nu vi se pare? Se leaga un pic si cu filmul ala (“…la felul cum au decurs lucrurile”) de care am vorbit eu mai sus, e acelasi lucru, dar spus altfel. Si ce scrie altceva in cartile lui? Restul e scris ca oamenii sa priceapa de ce ar fi bine sa faca asta. A nu se intelege ca ii subestimez munca sau meritul pentru ca a scris atatea carti, ca n-ar fi fost nevoie. Dar asta e esenta la ceea ce spune, totul insotit de experienta lui de viata, de exemple concrete, precizari, amanunte- toate necesare. Printre aceste lucruri se vorbeste si despre felul in care vin copii pe lume, despre atitudinea pe care ar fi bine s-o aiba parintii in viata pentru a putea da nastere si a-si creste copii sanatosi. Deci de aici se incepe, mai departe atitudinea parintilor ramane la fel de importanta, nu se termina, ea incepe inainte de conceptie, se continua pe perioada dinaintea nasterii, apoi pe perioada cat copilul e mic si se prelungeste la unii copii pana la sfarsitul vietii, iar la altii doar pana la o anumita varsta.

Asadar, de unde incepe medicina, multi medici mi-ar spune ca intr-adevar cea mai importanta ar fi preventia si sunt de acord, dar e vorba si de preventia de tip Lazarev. De fapt, lucrurile se leaga foarte bine cu ideea de crestere a copiilor in comunitati. Aia e preventia. Odata e vorba ca parintii sa fie sanatosi si trupeste si la cap, pentru a putea da nastere, si odata e vorba ca acei copii sa poata fi crescuti in comunitati de persoane care se pricep sa faca educatie.

Ce ar mai urma? E ca pachetul ala cu chestii incluse. Educatori buni si parinti sanatosi inseamna automat alimentatie echilibrata, aer curat, mijloace si metode educative adecvate, lipsa stresului, reducerea ponderii frustrarilor, viata sexuala fireasca, sport… Abia dupa astea incep fitoterapia, acupunctura, masajele, sauna, tratamentele balneo-climaterice si, pentru cei la care va mai fi cazul si accidente, urmeaza injectii, operatii, recuperare etc. Ce se intampla de fapt acum? Nenorocire e putin spus, nici nu stiu ce cuvant s-ar potrivi aici, evit cuvintele catastrofa, disperare, cumplit, tragedie- sunt folosite de prea multe ori pentru cacaturi, insa uneori ele chiar reflecta realitatea si desi sunt de principiul ca “dracu nu-i asa de negru”, aici cam e. Haideti sa vedem de ce. Sunt cazuri semnificative unde un pacient moare ca s-a dus la spital si cineva nu s-a ocupat serios de el, sau vine salvarea prea tarziu, sau medicul aplica o metoda gresita. Si asta se mediatizeaza. Dupa care apar la televizor o gramada de intelepti si se intreaba ce avem de facut.

Se discuta ca pleaca medicii din tara, ca n-au salarii suficient de mari sau ca acolo e munca mai putina, se discuta ca nu sunt suficiente medicamente, aparatura, spatii etc. Asta e, se discuta, n-ar fi mare lucru. Da' auzi concluzii : marim salariile medicilor si aducem aparatura, medicamente, vaccine, construim alte spitale. Pai, ia vedeti mai sus unde e problema, de unde incepe totul, e chiar atat de greu de inteles? Adica daca cineva vrea sa aiba piata de desfacere in Romania, ce trebuie facut? Sa-i imbolnavim pe capete binenteles. Si de aici devine important sistemul sanitar, medicina, nicidecum sanatatea oamenilor. De aia se insista si pe sistem sanitar privat, de unde, vezi Doamne(sper sa vezi, desi cred ca ai inchis ochii de mult la nenorocirile astea), ar veni salvarea(deh, e urgenta), imbunatatirea.

La fel ca la invatatori, si aici binenteles reciclare. Fosile cu diploma pe mana carora sunt dati oamenii, afaceristi cu bisturiu, seringa si stetoscop… asta de ce, binenteles scuza universala, si eu am copii de crescut, trebuie sa mananc, sa am o casa, unii ar tot continua lista asta; dar chiar asa, mah? Sa operam ca luam mai mult, sa ajunga la operatie ca e mai rentabil? Sa ne rugam de cat mai multe nenorociri, ca sa avem operatii si sa ne creasca contul in banca?

De laudat, din zona asta, a medicinei, raman cei care nu si-au pierdut bunul simt si care nu exagereaza. "La felul cum decurg lucrurile" e normal sa nu traiasca din salariu, n-am ce spune despre asta, aici s-a ajuns, insa cei care fac din medicina o afacere in sine, probabil sunt printre cei mai rai oameni. Pot intelege pe fiecare, pot accepta argumentele cu necesitatile fiecaruia, da' lacomia, sadismul si tradarea nu pot fi acceptate in orice conditii. Pe ala din "Mizerabilii" l-au condamnat ca furase paine, n-aveau, el si familia lui, ce manca, erau vremuri grele. Medicii la fel, fac lucruri rele, poate ar trebui condamnati insa, ca si Jean Valjean, au si ei sansa lor sa-si schimbe destinul lor si al altora. Cititi ce urmeaza.

Despre justitie

Trebuie discutat, traim niste vremuri de tot rahatul in care sunt condamnati cei care fura fier vechi si sunt lasati liberi tradatorii de tara, sabotorii(cuvantul asta nu se mai aude de la Ceausescu incoace si ar trebui reabilitat- e mai actual ca oricand)- cei care prin actiunile lor imbolnavesc oamenii, ii saracesc si le fac viata imposibila. Pot intelege "justitia divina" si ea prezenta in scrierile lui Lazarev, insa aici ma refer la justitie ca modalitate de a face din Pamant nu numai un mediu suportabil, ci si unul in care sa poti trai in siguranta si fericire. Asadar, ma intereseaza ce se intampla acum, nu ce se intampla dupa moarte sau in viata viitoare. Putin imi pasa ca e pedepsit cineva, nu ma incanta cu nimic asta, ma deranjeaza ca a avut posibilitatea si

justificarea sa faca ceva rau. *Cum adica justificarea, adica toti au justificare?* Cam da, cam toti.

Si ce naiba vrei sa facem, sa desfiintam inchisorile, sa anulam condamnarile, procesele? Sa o luam incet, e mai placut… Ce vreau eu sa spun de fapt, in justitie ar trebui sa existe un criteriu simplu: aveai mah mancare, aveai unde locui, aveai o viata sexuala, familia ta e sanatoasa si in siguranta, faceai si tu ceva pe lumea asta pentru astea? De abia dupa ce avem raspunsurile la intrebarile astea putem vorbi despre inceperea urmaririi penale. Daca la aceste intrebari se raspunde cu da se poate vorbi de un proces, altfel NUP. Cum mah, esti nebun, si violatorii, pedofilii, criminalii? Ei da, si ei – dar cu anumite precizari, in functie de cazul respectiv - as zice eu. Vroiam doar sa spun ca in momentul cand vedem infractorii sa nu-i mai privim asa ca pe niste accidente ale naturii care nu se pot adapta societatii. La societatea din ziua de azi multi, foarte multi oameni, nu se pot adapta. Sunt precum copilul tinut prea mult in casa care incepe sa faca nazbatii poate doar, doar o sa pricepi ca are nevoie de spatiu, de miscare, de aer. Asta transmit infractorii societatii, ca si sinucigasii de altfel.

Ce se intampla in ziua de azi? Se intampla binenteles ceva foarte grav si ceea ce trebuie sa facem, ca si in cazul medicilor, este sa avem cat mai multi politisti, paznici- si astia cu bastoane, scuturi, masini cu fel de fel de rahaturi pe ele, eventual si niste salarii mai mari etc. Numai asa va fi redusa infractionalitatea. Parca nici n-are rost sa mai continui. In ritmul asta ajungem ca la fiecare cetatean sa existe cate un medic si un politist, asta asa, sa fim siguri ca merg treburile bine… Acum puteti vedea mai clar de ce treburile merg prost, de ce oamenii risipesc in loc sa adune? Normal ca n-au mai ramas oameni sa munceasca, se fac doctori sau politisti ca la “felul in care decurg lucrurile” o sa tot fie nevoie. O sa ziceti ca nu sunt asa multi, da’ ia mai adaugati avocati, judecatori, procurori, gardieni, paznici, farmacisti, laboratoare. Hai mah ca tot nu sunt multi, da’ ia mai adaugati oameni din super si hypermarketuri, boutiquri- comerciantii in general, ceea ce pe vremuri se numea specula, dar in zilele noastre e comert cinstit. Mai puneti-i pe ospatari si cei care lucreaza in banci, agentii de tot felul: imobiliare, schimb valutar, de asigurare, amanet si tot felul de alte tampenii, pompele funebre- cat p-aci sa-i uit. Ce ziceti, de astia de mai sus ar mai fi nevoie intr-o alta lume? Sa mai continui cu cei care freaca menta la greu in Romania? De biserica ce ziceti? De copii, de oameni in varsta despre care se spune “ar fi bine sa aiba o activitate”? Si mai sunt, continuati si voi…

Nu e destul pentru ca risipim. Suntem sfatuiti prin toate metodele posibile sa cumparam tot felul de chestii, sa facem fel de fel de contracte, imprumuturi si ajungem ca majoritatea populatiei sa traiasca din specula,

spagi, comisioane,bacsisuri. Nu e rau, insa pana cand si cu ce pret? Se poate spune ca e bine, ca se poate trai si asa, de ce s-ar mai deranja cineva cu chestiuni vechi cum ar fi bun simt, demnitate, cinste etc. Nu e timpul vorbelor mari, ci al celui care nu lasa sa-i scape prilejul, care e pe faza, vezi Doamne, asta fiind o dovada de evolutie, de agerime specifica vremurilor noastre. Cei care spun ca-i bine si asa, vor trebui sa dea piept cu acest bine, mai devreme sau mai tarziu, oricat de mult ar incerca sa se protejeze, oricati bani ar avea. Cred eu asta, sau doresc asta? Nici una, nici alta, nu trebuie sa fii vreun mare ganditor sa vezi ca atunci cand oamenii intra tot mai adanc intr-un joc al minciunii si ipocriziei, ajung sa fie ei insisi victimile acelui joc.

Exista un principiu simplu cand analizezi o situatie, criminalistii stiu cel mai bine lucrul asta, si anume: “unde se duc banii?” Ceea ce scapa multora, sunt metodele folosite, pe de o parte, referindu-ma la principiul “cheltuielile noastre mari sunt cheltuielile mici pe care le facem des”, iar, pe de alta parte se pierd din vedere multe lucruri datorita unor etichete care au fost si sunt inoculate oamenilor foarte des. Ma refer aici la cuvantul “comunist”, asociat in zilele noastre cu ceva rau, foarte rau. S-a folosit chiar expresia “condamnarea comunismului”. In general nu e bine sa condamni, da’ sa condamni comunismul trebuie sa ai o memorie foarte perfida, o memorie care-si aminteste doar ce-i dicteaza interesele personale. Am spus deja aici unele din lucrurile din comunism pe care eu le consider folositoare, demne de luat in seama. Sunt cateva lucruri noi pe care le-am scris aici, cum e cresterea copiilor in comunitati, ocuparea pozitiei sociale prin examene, importanta unei alimentatii sanatoase la nivel de comunitate, renuntarea la valorile familiale clasice, eliberarea prejudecatilor legate de sexualitate si religie, libertatea in invatamant etc. Toate astea nu pot fi chestii comuniste, nicaieri nu exista astfel de comunism. Asta nu inseamna ca ma feresc sa numesc lucrurile bune de care a avut parte comunismul din Romania. Sa ne spuna desteptii astia care condamna comunismul, de ce era rau ca Romania sa aiba sistem de irigatii, de ce e rau ca o tara sa nu aiba datorii, de ce era rau sa nu avem oameni analfabeti, de ce era rau sa avem campioni olimpici si mondiali… Ajunge, cateva care se vad si din avion ajung.

Si auzi gandire, sa-ti condamni parintii, vecinii, rudele… Sa condamnam si locuintele facute in comunism, sa condamnam tot ce au facut parintii si bunicii nostri. Dupa ce condamnam tot ce se poate in comunism, sa trecem mai departe, sa facem adunari mari in care sa condamnam boierii de la 1907, toate conceptiile feudale si sclavagiste care au mai existat pe teritoriul Romaniei. Daca nici asa nu ne racorim, sa cautam alte aberatii cu care sa impuiem capul romanului pentru ca, intre timp, romanul sa constate ca traieste intr-o tara unde vin unii sa le vanda apa, unde vezi numai banci si

farmacii, unde resursele naturale sunt administrate de straini, unde copii pot vedea porcarii inimaginabile la televizor, unde oamenii sunt intoxicati cu tot felul de produse pline de chimicale, unde raman o multime de terenuri nelucrate si o multime de case nelocuite in timp ce oamenii stau prin tribunale sau invata teoria spagii eficiente si a comisionului salvator. Ceea ce vreau sa scot in evidenta e un lucru simplu: nu eticheta e cel mai important lucru, ci continutul. Etichetele astea cu comunismul si capitalismul, stanga-dreapta-centru, conservatori-liberali, credinciosi si necredinciosi etc. sunt doar pretexte pentru a fii inselati, mijloace de manipulare, mai exact principiul "dezbina si cucereste".

La fel se intampla cu cuvantul "ateu" sau "necredincios"…

Ce cauta asta la capitolul "justitie"? E un lucru simplu, tata, mama, vecinul, prietenii, colegii, cunostintele tale traiesc in Romania, si "cu asta ar trebui sa ne ocupam tot timpul"… Avem cativa cu gura mare, care sunt sclavii unora care n-au altceva de facut decat de a inrobii oamenii. Nu ca pe vremuri, preponderent cu arme si violenta vizibila, acum vechii stapani de sclavi folosesc de data aceasta o metoda mai putin evidenta, cu actiuni aparent lipsite de importanta, un fel de drog administrat prin televiziuni, politicieni, biserica, invatamant etc. Ideea de violenta este legata de forta, de putere. Forta violentei din ziua de azi este forta persuasiunii, forta de a insela si minti, de a fi ipocrit si manipulator. Violenta nu se mai observa clar acolo unde ea exista cu adevarat pentru faptul ca ea e confundata cu violenta fizica. Oamenii se uita la stiri si aud despre violuri, batai, certuri si ei cred ca asta e violenta din lume. Nu e privita ca violenta educarea copiilor dupa principii stupide, anacronice, nici alimentatia nociva nu e privita ca violenta, nici specula, bacsisul, comisionul nu sunt privite ca violenta. Mai apar multe pe parcursul acestei scrieri, referitor la toate astea.

Ideea de nationalism ar putea fi considerata o extensie a ideii de familie, adica nu ceva prea bun, ceva ce ar trebui depasit. E bine sa te intelegi si cu vecinii, sa ai si prieteni, sa colaborezi cu cei din jur; oricum nu ai de ales, am mai spus ca nimeni, niciodata n-a facut nimic singur. Acum, prin faptul ca traim impreuna cu altii, nu trebuie sa se subinteleaga ca cel care doreste sa colaboreze, sa fie prietenos, iubitor, trebuie sa accepte sa fie facut sclav. Lumea asta are o multime de oportunitati, nu e normal sa te insotesti in ea cu unii care sunt "lupi in blana de oi".

Ajunsi fiind la capitolul justitie, trebuie remarcata aici lipsa reactiei acesteia la toate lucrurile rele si unele evidente, care se intampla in Romania. Toti judecatorii, procurorii, politistii, avocatii, organele de control de tot felul, au copii si traiesc in Romania. Exista multe situatii cand n-au de ales intr-adevar, uneori presiunile sunt atat de mari incat a face dreptate devine

foarte periculos, din toate punctele de vedere. Cineva ar spune ca, daca si-au ales meseriile astea, se presupune ca stiau la ce sa se astepte. N-as fi de aceeasi parere, nu recomand nimanui atitudini sinucigase, chiar daca sunt convins ca in multe situatii prin care a trecut omenirea, acelea erau cele mai potrivite. Ceea ce astept eu de la acesti oameni e sa nu mai dea atata credit acelor straini care din start nu aveau ce cauta aici. Adica e vorba de lucruri de bun simt. Sa vad politisti care stau la panda si gasesc hoti de fiare vechi, sa vad cum intocmesc dosare penale pentru asa ceva, cum mai apar si la televizor, mi se pare penibil. De ce organele de control n-ar incepe sa se ocupe si de activitatea bancilor straine de exemplu, de activitatea celor care au pe mana resursele naturale ale tarii si care ni le vand la preturi nejustificate, de activitatea firmelor de cablu si telefonie, de fabrici mari, cu profituri uriase, care-si trateaza angajatii ca pe niste sclavi etc.

E vorba doar de a aplica legea, n-as sustine altceva niciodata. Da' mai lasati un roman care a gresit fata de o firma mare, grabiti-va mai incet cand e vorba sa atacati o firma mica care abia reuseste sa-si intretina familia. Mai exact, daca traiti in Romania, ocupati-va tot timpul cu asta. Din ce am scris pana acum, se poate intelege foarte clar cine sunt cei care "sug sangele poporului", poate ar fi cazul sa primeasca un mesaj ca romanii se ocupa tot timpul de viata lor si ca ar fi cazul ori s-o lase mai moale, ori sa-si gaseasca altceva de supt, ori sa ne paraseasca… Auziti aici aberatie de toata frumusetea, autoritatile(pe dracu) din Romania au ajuns la o intelegere cu firmele din tara, potrivit careia acestia nu vor mai face reclame adresate copiilor sub 12 ani. Au ajuns la o intelegere, firmele mari au anuntat ca vor semna acordurile respective… Sa pastram un moment de satisfactie, sa percepem profund aceasta stare de binecuvantare prin care oamenii ajung la intelegere, prin care, dupa vremuri de ceata si intuneric, oamenii se lasa scaldati in lumina pacii si iubirii. Ma mai ia si pe mine valul… Pai futu-i in lampa, adica trebuie sa cerem acordul firmelor sa ne lase copii in pace? Pai protectia consumatorului, cna, garda financiara, sanepid, politia, avocatii, judecatorii, procurorii, senatorii si deputatii, presedintele ce pizda ma-sii fac in tara asta? Ca exista acorduri internationale semnate, ca drepturile omului, ca gura masii… Era greu sa aiba statul roman o atitudine de genul, ce vreti mah, sa marim preturile la gaze sau la apa? Apoi sa inceapa si protectia consumatorului, garda financiara, sanepidul, politia, avocatii, judecatorii, procurorii, parlamentarii, presedintele sa adune de la ei, da' asa, cat se poate, din toate partile. Credeti ca vor mai cere vreodata mariri? Ca sa nu mai vorbesc ca pot fi determinati "prieteneste" sa faca scaderi. Si de ce contracte in euro in Romania? Moneda nationala e leul, cand trecem la euro, renuntam

la leu… Asa ca romani, lasati hotii de fier vechi si ocupati-va de cine trebuie! Asta “sa va ocupe tot timpul”!

Ar trebui sa ma opresc aici, cred ca multi au inteles ce vreau sa spun si ce oportunitati au. Ma voi referi in continuare la cei mai sus pusi, in special la aceia de care depinde felul in care isi duc viata oamenii. Avem acorduri internationale, vezi Doamne, care trebuie respectate. Pot intelege asta, dar sa spui ca cine e dusmanul prietenului meu imi e si mie dusman, e o atitudine daunatoare. Mai exact, e vorba de a intelege faptul ca, un om sau tara, nu e bine sa se separe de vecinii si prietenii sai, doar pentru ca un frate mai mare nu-i agreeaza. Asadar, nu avem de ce sa nu fim prietenii cu Republica Moldova, Rusia, Ungaria, China, Bulgaria, Cuba, Venezuela etc. Aici intram iar in zona separarii pe baza unor criterii puerile, care tin mai mult de chestii de “mandrie si prejudecata”. Faceti un experiment simplu si uitati-va si azi, “dupa 20 de ani”, la cate obiecte “made in China” aveti in casa si la cate “made in USA”. Mai uitati-va si la cate vizite facea si primea Ceausescu in vremurile comuniste si la cate face si primeste iubitul nostru conducator din zilele astea. Oare credeti ca e lipsit de importanta? Nu e deloc! Abia cand se ajunge la incrancenare, amenintari, dispute sau mai rau, razboaie – trebuie sa ne punem problema ca ar fi bine sa ne dam mana cu vecinii, cu tarile si conducatorii care se afla pe altfel de drum decat noi? Cand o sa intelegem si la nivele mai inalte ca e vorba doar de diferente, si nu de cei buni - aflati pe calea cea dreapta si cei rai - inapoiatii si ratacitii… Cand ma refer la niveluri inalte includ mai ales politicienii, nu doar o singura persoana, asa cum au facut oamenii cu Ceausescu, adica l-au facut numai pe el vinovat, restul erau ingerasi, inocenti. Astazi “restul” participa la cascaval, e complice, se poate vorbi chiar de un tandem foarte inteligent organizat. Vin vremurile in care oamenii de rand nu vor mai fi dispusi sa lupte impotriva unor himere cum sunt: comunismul, religia, limba vorbita etc., vremuri in care isi vor da seama ca principalii vinovati sunt cei aflati imediat deasupra lor, vremuri in care conducatorii vor fi primii pusi sa repare raul facut, cei care provoaca razboi nu trebuie doar pusi in prima linie a frontului, ci opriti inainte de a face asa ceva.

Aparent, am deviat un pic de la subiect. Ce era mai important despre justitie am cam spus, mai e insa nevoie de o precizare. Nu stiu cati ati prins vreun episod din serialul “Oz, inchisoare federala”, un film deosebit, fara indoiala, daca esti dispus sa scoti “din mucegaiuri si noroi, preturi noi”. Ce se intampla acolo pe scurt. Avem niste barbati bine, plini de viata, care au fost condamnati, ca “la felul cum au decurs lucrurile”… Si ei isi duc viata in penitenciar, unde nu citesc sau scriu poezii, ca pe la noi, nu, ei au alte preocupari, trafic si consum de droguri, omoruri, batai etc. Nu apare nici

unul care sa sape o brazda, care sa hraneasca un animal, care sa mute o caramide d-aci si pana acolo… Nuuu, au televizoare, sala de forta, mancare la tava, camere decente etc. N-o mai lungesc, ce vreau sa spun aici? Lipseste orice preocupare legata de ceea ce mananca si unde locuiesc, nu mai vorbesc de datoria lor fata de societate. Adica in loc sa schimbi raul, tu il perfectionezi, il rafinezi, si asta pe banii oamenilor care au fost raniti, carora li s-a adus un prejudiciu. Probabil ca americanii astia sunt mult mai inteligenti decat am putea noi intelege vreodata… Ma refer in special la cei care au facut filmul, realitatea in SUA nefiind tocmai aceea, ideea fiind ca inchisorile, cele care vor mai fi necesare - dupa cum voi explica mai incolo un pic, ar trebui sa fie comunitati care se autointretin si dau si ceva in plus.

In aceeasi ordine de idei sa mai spun ceva. E necesara aparitia unui moment de **Amnistie generala**, asta referitor nu numai la cei deja condamnati cat si la potentialii candidati la inchisoare, la dovezile dinaintea acestui moment. De ce ar fi nevoie de un astfel de moment? Pentru ca “poti fi nebun ca un caine turbat, sa injuri, sa blestemi, la felul in care au decurs lucrurile, dar vine un moment cand trebuie sa eliberezi”. Asadar, oamenii vor face in continuare inchisoare(altfel de inchisoare) dar, inainte de asta suntem datori sa facem educatie pe principii sanatoase(copii in comunitati, educatori, viata sexuala etc.) si, dupa asta, daca mai exista infractori, ii educam altfel decat pana acum, adica vor munci si ei, dar nu ce vor, si asta in anumite spatii- si vor avea o sansa de a reveni vindecati in societate. In situatia actuala, sunt “vinovatii fara vina”. Si daca, nici atunci, nu vor vrea sa munceasca, nu vor vrea sa se vindece, ceea ce nu prea cred, le vom putea oferi o programare la un centru de transfer pe lumea cealalta, n-are rost sa sufere inutil. Repet, in situatia actuala, ei sunt cei carora le putem multumi ca ne arata unde gresim, sunt simptomul care ne dezvaluie unde e boala si noi trebuie sa gasim cauza bolii, nu numai sa tratam efectul. Si asa, ca o completare, in inchisori, daca va mai fi nevoie de ele, trebuie introduse obligativitatea muncii si dreptul la o viata sexuala fireasca, oricum sexul, in inchisoare sau oriunde, nu poate fi interzis.

De altfel e necesara si o “AMNISTIE GENERALA” nu numai in ceea ce priveste infractorii, sau oamenii care au incalcat legile dupa care functioneaza societatea, va trebui o asemenea atitudine si fata de cei care din nestiinta, rautate sau teama, au tinut lumea asta intr-o zona a suferintei, saraciei, ignorantei. Acestia vor deveni din ce in ce mai vizibili si nu trebuiesc condamnati, ei au sansa sa recunoasca ce au facut si posibilitatea sa inceapa sa repare din raul facut.

Probabil ca cineva undeva, are un semineu care functioneaza cu teancuri de bancnote si, din cand in cand, mai trage cate un ochi la televizor,

se amuza cand a mai fost arestat un hot de fier vechi, cand o mama si-a omorat copilul, cand s-a descoperit in Germania unul care-si viola si sechestra copii…, apoi mai arunca un teanc, mai isi face o cruce si zice satisfacut “Multumescu-ti tie, Doamne”… Sa-l binecuvantam si noi, sa-i spunem “Iarta-l Doamne, ca nu stie cel asteapta!”

Vine o zi, sau poate azi e ziua aia, in care oamenii vor spune “Nu conteaza”- si vor merge mai departe, fara razbunari, fara alte razboaie, fara sa mai “incheiem socotelile.” Atunci vom auzi, dincolo de teama, vinovatie, rusine: da’ mah, am facut asta si asta, am fost rau, am tradat, voi face tot posibilul sa indrept asta! Numai o astfel de Iertare poate exista.

Mass-media

Nu stiu de ce, dar aici imi vine sa incep cu artistii. Nu-mi place sa judec, sa caut vinovati, dar cateodata devin un pic trist, desi e un sentiment la care mi-am propus sa renunt. Cand vad serialele alea cu tigani, cu urlaturi, cu o propaganda a nesimtirii, prostiei si tot ce ar mai fi legat de acestea, ma apuca asa, o tristete, mai ales ca vad acolo oameni care au pornit de la lucruri unde exista mesajul sperantei, optimismului, bunului simt. Nu sunt o fire pudibonda, dar nici nu ma omor dupa manele, desi mai ma cherchelesc si eu cateodata(traim in Romania), si atunci pot asculta si intelege orice. Dar, “la felul cum au decurs lucrurile”… Probabil ca intentia lui Dumnezeu, cand a trimis artistii pe Pamant, a fost sa le arate oamenilor cum sta treaba cu cele divine. Atentie, aici ma refer la artisti, nu la tot felul de “nechemati” pe care ii vedem pe la televizor, prin reviste, ziare etc. Sa nu credeti ca am pus artistii din greseala la capitolul mass-media, desi o sa vina un moment in care o sa apara si capitolul spiritualitate si in care ar fi trebuit sa ocupe un loc de cinste si artistii.

In loc de asta, “greierasii” Pamantului au fost pusi sa faca nu numai munca furnicutei, nuuu, au fost facuti sclavii unor afoni, unor distrugatori de talente, de suflete, si obligati sa cante nu slava lui Dumnezeu, ci o muzica de aspirator vechi, la care oamenii spera sa-si celebreze “plansul si scrasnirea dintilor”, in timp ce-si inchipuie ca traiesc si ca “e bine”. Era mai bine cand foloseam mahturi, parca eram mai maturi. A fost o gluma asta, trebuie sa precizez, ca poate unii nu inteleg, aici ar trebui sa zambiti! Uneori e mai bine sa fie liniste, decat arta d-asta mai bine liniste… Sunteti familiarizati cu situatia in care un conducator de emisiune spune incantat “Aplauze” si publicul incepe sa aplaude. Nu va aduce aminte de nimic asta? “Ceausescu si poporul”- mai pe scurt, am scapat iar de dracu si am dat de fra-su. Nietzsche atragea demult atentia asupra ipocriziei in care sa scalda societatea umana cand spunea “Nu e suficient ca cineva sa fie genial, mai e nevoie si de aprobarea dumneavoastra domnilor, nu-i asa?” Tot Nietzsche a afirmat ca

“Dumnezeu e mort”, yo n-o sa spun asta, chiar daca la faza cu “Cristos a inviat” uneori imi vine sa intreb: Pe bune? Si daca a fost asa, oare asta e cel mai important, nu cumva ar trebui sa ne preocupam de invatatura Lui, nu cumva a spus atunci nu numai sa fim mai buni, ci si ce posibilitati am avea sa facem asta? Nu cumva lipseste ceva din peisaj?

Ce pot sa spun, e ca multi dintre artistii nostrii sunt morti, si chiar cred ca pot invia. Atat le e suficient, sunt poate cei mai pregatiti sa inteleaga ce scriu eu aici.

Ceea ce urmeaza se refera la toti oamenii de pe Pamantul acesta, e in contextul capitolului mass media. Este vorba despre ceea ce in termeni religiosi se numeste “spovedanie sau impartasanie”, nu stiu care e diferenta intre cele doua, asa sunt eu mai superficial. Si, prin ce urmeaza sa spun(desi sunt superficial, mai sunt si total lipsit de modestie) va incepe vindecarea omenirii. Nu e nevoie sa scriu cu majuscule, n-am inventat eu metoda, doar am ambalat-o altfel, ca sa para ca am si eu drepturi de autor, sa pot spune: eu am spus-o si trebuie sa-mi fiti recunoscatori pentru asta. Asa, ca o paranteza, v-ati intrebat vreodata daca Bill Gates ar trebui sa plateasca drepturi de autor pentru ala care a inventat curentul electric, sau ala care a inventat matura, sau pampersu’, sau n-a beneficiat de pampers, ehh, poate am gresit aici…

Hai ca am deviat un pic de la subiect dar, atunci cand faci ceva deosebit, trebuie sa faci un pic de mister, sa creezi un anumit suspans, sa-ti asiguri interesul clientilor si, mai ales, sa nu le dai toate datele din prima, nuuu, trebuie pregatit terenul, pregatite variante, nu pentru toata lumea, adica tipuri de abonamente, optiuni, pentru unii fite la greu etc., abia dupa astea pornim la drum.

Cam asa se face cu inventiile umane in ziua de azi, sa nu le dam posibilitatea oamenilor sa traiasca mai bine, sa-i impartim, sa-i facem sa se simta unii super bine si ceilalti, cei mai multi, super rau. Doar n-o sa dam o inventie pe mana oamenilor, doar n-o sa acceptam ca parte din “minimum requirements” al vietii- careia si inventatorii trebuie sa-i intoarca ceva, asa din bun simt, ca au crescut pe Pamant si ca atunci cand au venit ei, chiar daca n-aveam Windows sau telefoane mobile, aveam chestii d-astea banale cum ar fi case(cu windows ce-i drept), scaune, telefoane cu fir si multe, multe altele… Daca tot am inventat ceva, sa integram inventia in societate, s-o folosim nu cumva ca sa eliberam oamenii, ci ca un nou prilej de a rafina sclavia, de a o face mai eficienta…

Asadar, de ce cred eu ca de aici ar incepe vindecarea Omenirii? Oooops, credeam ca am spus deja, sper ca “necredinciosii” n-au renuntat sa mai citeasca daca au auzit ca e vorba de impartasit sau spovedanie… E vorba de fapt de sinceritate, de aceea expresie “cunoasteti adevarul si

adevarul va va face liberi" numai ca aici nu e vorba de a repeta vorbele cuiva, cat de a spune ce pot insemna ele in mod concret. Inutil sa precizez ca n-am de gand sa trimit lumea la biserica, sa se spovedeasca sau impartaseasca. E vorba totusi de acelasi lucru, dar mult mai mult decat atat. Mai exact de a recunoaste adevarul. Bine mah, hai ca sunt de acord sa recunosc adevarul, dar care naiba e ala, la ce te referi?

Raspuns: multe lucruri s-ar schimba pe lumea asta daca oamenii ar incepe sa fie sinceri. Ce inseamna sa fii sincer? Ca o precizare inainte de a continua, sinceritatea presupune curaj, mult curaj. Sunt convins ca multi ati trait un moment de enervare, de exasperare cand, in general in telenovele, cineva ascunde un lucru la infinit si tot filmul se deruleaza in mod absurd in jurul unei zone in care lipseste ceva, ce ceva? Adevarul. Cam in situatia asta se afla Omenirea. Pana Omenirea afla Adevarul, lucrurile se deruleaza ca in telenovela de mai sus. Dar Adevarul Omenirii nu este ceva detinut de cineva anume, nu se afla la Dumnezeu sau Isus Cristos, la papa sau la vreun preafericit. El e pur si simplu compus din Adevarurile oamenilor de pe Pamant, de acum sau de oricand. Nu mai filosofez, merg la ideea de baza pentru care am facut tot acest context: SI TU DETII ADEVARUL!

Aoleo! Nu e la mine, pe bune, chiar habar n-am unde e. Si eu iti voi spune, ba e, doar ca nu stii, d-aia nici nu-l recunosti, desi, cum s-a mai spus, te va face liber. Cine e familiarizat cu cartile lui Lazarev stie ce inseamna ca un om sa ascunda ceva, ca un om sa nu recunoasca "felul cum decurg lucrurile", ca un om sa nu fie sincer cu el insusi. Un astfel de om se distruge pe sine si face rau familiei sale, asta pe scurt. Fiecare om traieste intr-o familie, si nu ma refer aici numai la cea compusa din rude, adica traieste pe undeva cu alti oameni. De acolo incepe ADEVARUL TAU! De acum, acolo priveste cu cea mai mare atentie, pe acolo vorbeste Dumnezeu si de acolo afli ce ai tu de facut, de acolo de unde esti in momentul de fata.

Convenabil nu, adica yo citesc cuvintele tale si tu vii repede si-mi spui ca-mi vorbeste Dumnezeu, ca si cum eu nu mi-as fi dat seama si singur, faci si tu ca aia de spun "aplauze". Da, nu te contrazic aici, ti-am zis ca nu-s modest, da' hai sa mergem mai departe, iesi din admiratie si concentreaza-te putin… Ceea ce mai vreau eu sa spun, dincolo de asta(promit sa fac un efort sa nu ma mai laud), e ca toate locurile in care ai fost vreodata si cel in care esti acum, adica zilele astea, nu numai momentul de fata, toate persoanele pe care le-ai cunoscut vreodata si le cunosti acum, toate experienta ta de viata este adevarul tau, numai ca nu l-ai privit niciodata cu atentie… Da, chiar asa, stii de ce? Pentru ca tot ce ai facut pana acum a fost sa te ingrijorezi de ceea ce vei manca, de unde vei locui, de cum vei face sa-ti cumperi o masina, de cate tampenii va trebui sa inveti ca sa te incadrezi in standardele absurde ala

unora, de cum va trebui sa te comporti ca sa inveti sa joci handbal, adica sa nu faci pasi, cum spune unu intr-o poezie etc. Ai fost si esti educat in pozitia ghiocelului, si asa ai ajuns sa-ti pierzi curajul, ca toti oamenii de pe lumea asta. E momentul sa spui si tu: mah, da' "regele chiar e gol!"

Ma lasi dracu cu teoriile astea, spuneai ceva de lucruri concrete, am si eu destule teorii, mai vii si tu cu una. Pentru lucruri concrete sa luam un exemplu simplu, unu pe care sa-l priceapa orice om. Ne vom folosi de ceea ce se numeste de obicei boala, prin asta intelegandu-se fie o stare de plictis, fie tristete, fie frustrare, fie regret, fie vinovatie, teama, rusine, cancer, sida etc. Cum ar veni, ma folosesc de boala ca sa salvez lumea, daca e vreunul care n-a avut sau n-are vreo boala dintre astea de care am scris eu mai sus, sa ridice mana! Deci, chiar scriu pentru orice om.

De aici intrebarea fireasca pentru orice om, bolnav om. Lasam deoparte exceptiile de preafericiti… Si, precum pasarile alea din "Cartile junglei" intrebam "what we gone a do?", ce putem face? Las placerea fiecarui om sa-l citeasca pe Lazarev, pe Nietzsche, Osho, Aivanhov, Asimov, Steiner etc. si vin si repet, tot ce trebuie sa recunoasteti e ca "regele e gol". Mai exact, sa recunoasteti ca toata viata voastra a decurs si decurge intr-o lume in care Dumnezeu – ca materie prima a industriei preotesti - e mijlocul prin care oamenii sunt tinuti sclavi. Cum spunea Nietzsche: "Care a fost pana acum singura obiectie impotriva existentei: Dumnezeu". Dar asta presupune curaj, dar nu numai, curajul nu inseamna sa te apuci sa faci ceva periculos numai pentru ca te-ar admira cineva, presupune si rabdare, calm, seninatate chiar, privirea detectivului Colombo care, desi stie vinovatul de la inceput, asteapta calm sa obtina si dovezile. Lumea se afla acum in situatia lui Charlot care marsaluia prin transee; si razboiul se terminase de ani de zile!

Si ce propui tu mah, sa renuntam la Dumnezeu? Mai incearca. Raspuns: incepeti sa-l recunoasteti pe Dumnezeu, abia de aici incepe vindecarea! Dumnezeu e acolo unde sunt cel putin doi. Dumnezeu e prezent atunci cand te intalnesti cu vecinul tau, atunci cand te duci la colegii tai de serviciu, atunci cand esti cu prietenii la gratar, atunci cand faci dragoste, atunci cand faci cunostinta cu cineva, atunci cand oamenii impart si sunt prieteni, atunci cand oamenii se joaca, atunci cand citesti o carte, cand vezi un film sau un documentar... Nu e, si n-a fost niciodata exclusiv in tablouri, in cruci, in cimitire, in porunci, in carti cu reguli, in oameni cu haine preotesti…

Vindecarea omenirii incepe atunci cand cineva isi spune: renunt la toate astea si opresc doar BUNUL SIMT, de acum incolo asta va fi religia mea. Si va stii sa se si desparta de religie, va spune, ca intr-o relatie: nu mai

vreau asta, vreau sa incerc si altceva, a fost cum a fost cu tine, si bine si rau, doar ca am gasit alta femeie sau alt barbat, te-am iubit si te voi iubi intotdeauna, tu esti mama sau tatal copiilor mei, dar drumurile noastre se despart aici, ne vom revedea, vom fi amandoi schimbati si poate atunci ne vom gasi altfel, poate altfel ne vom iubi, dincolo de acele prejudecati si reguli, mai imbogatiti si liberi. Trebuie sa plec, am si altceva de facut, nu te dispretuiesc si nu te urasc, doar ca am dreptul sa fiu liber, chiar nu am de ales aici, l-am avut dintotdeauna si Dumnezeu nu poate da nimanui dependenta, pot eu sa aleg asta ca joc, ca mijloc de invatare, si "la felul cum au decurs lucrurile, vine un moment in care trebuie sa ma eliberez". Asta binenteles ca n-o sa fie usor, mai ales daca ne uitam la felul in care "se despart", adica divorteaza oamenii in ziua de azi. Apare imediat cineva care sa faca o tragedie din asta, care sa spuna care e vinovatul, nu merge asa demn, simplu si curat…

Sunt foarte multi oameni care sufera, sunt bolnavi, si n-au nici cea mai mica idee de ce li se intampla lor asta. Nu pot intra in detalii pentru fiecare, o sa spun doar ca boala unuia poate fi detectata privind la secretele, conceptiile gresite, actiunile gresite, ale lui, si ale familiei lui. Acolo trebuie indreptat ceva, sunt unii care fac ceva gresit, altii care tin ascunse de ani de zile lucruri pe care, daca le-ar fi spus, daca ar fi avut curajul sa renunte la ipocrizie, vinovatie, rusine, teama, s-ar fi vindecat atat ei, cat si familiile lor. Asa ca toti aceia care tineti in voi ceea ce ati trait, fara sa vorbiti apropiatilor vostri, fara sa spuneti cum vedeti voi viata cu adevarat, nu faceti altceva decat sa asteptati moartea, voi prin asta renuntati la viata, afirmati ca nu mai vreti sa traiti, intr-un cuvant renuntati sa eliberati, prin asta chiar nu intrati nici voi in Imparatia Cerurilor si nici pe altii nu-i lasati sa intre. E un sfat prietenesc pentru cei cu autoritate, in special! E vorba si de voi si familiile voastre. Si odata cu momentul asta, clauza "iarta-i Doamne, ca nu stiu ce fac!" capata alte date, de altfel ea e de mult slabita de multimea lucrurilor scrise de altii inaintea mea. Si asa, ca o precizare, Iertare nu exista, e doar vrajeala inventata de unii care si-au inchipuit ca pot schimba legile dupa care decurge viata, viata adevarata, nu cea de la televizor… Fiecare om se iarta prin faptele lui si, ca sa incepi sa faci faptele corespunzatoare, e nevoie de curatenie, de sinceritate cu tine insuti, de curajul de a redeveni ceea ce esti. Binenteles, aici orice forma de amenintare e exclusa, e vorba doar de o simpla raportare la cunoastere, la felul cum "decurg lucrurile".

Sa mai spun ceva, legat de ceea ce ar mai fi de facut. Aici folosim principiul "de la fiecare dupa puteri, si fiecaruia dupa nevoi" sau, altfel spus, "sa cerem Cezarului ce poate da Cezarul, si sa ne luam de la Dumnezeu libertatea pe care ne-a lasat-o". Cu alte cuvinte nu trebuie sa luam de la cel

ce are mai putin decat ar avea nevoie, ci sa-l impozitam pe cel care are mai mult decat ar avea vreodata nevoie. Biblie updatata…

Asadar, sa nu le luam oamenilor bucuria de a se elibera, de a repara acolo unde au gresit, aceste cuvinte trebuie sa ajunga si la cei care sunt persoane publice, care apar la televizor, care au functii importante, de care depinde felul in care isi duc viata multi oameni; sunt un ajutor pentru medici, profesori, organe de control, sociologi, psihologi, filosofi etc. De aceea am scris toate astea la capitolul mass-media. Ei sunt primii care trebuiesc ajutati, probabil de aia s-a spus "am venit sa-i vindec pe cei bolnavi". Multi poate vor refuza un astfel de ajutor, fie si pentru faptul ca e gratis, ei fiind obisnuiti sa cumpere tot ce-i mai bun, de firma, si cum ar putea ei vreodata sa aiba nevoie de ceva, cand ei pot cumpara totul. Oare daca ne-am facut un Dumnezeu cu mentalitate de comerciant, o sa-l si intalnim vreodata, chiar o sa negociem cu El? Merge asa ca joc, insa…

Mai ales ca, cu cat e mai important lucrul de eliberat, cu cat e mai greu de facut acea eliberare- cu atat mai mari sunt efectele. Un om care recunoaste ca a gresit, ca a fost rau, devine mai bogat, devine liber cu adevarat. Chiar daca exista teama, rusine, vinovatie - acestea isi vor pierde puterea, vor iesi la lumina si ele nu rezista la lumina, pentru ca intre timp oamenii vor incepe sa nu le mai accepte, sa nu le mai vada, sa-si spuna "Nu mai conteaza, hai sa trecem mai departe".

Despre femei

Ai mah, chiar e nevoie de un astfel de capitol, ce ne-ai putea spune despre femei si noi sa nu-l stim deja? Nu o sa fie un capitol lung, il consider important totusi. Vine asa, ca o completare a felului in care a ajuns lumea in halul asta. Nu din cauza ca a muscat din marul ala, era un mar, la naiba… Ce se face atata caz, si a fost si demult! Haideti sa eliberam!

Prin ce au trecut si trec femeile in lumea asta. Binenteles ca pe undeva isi merita soarta, s-ar putea spune asta despre fiecare om si sigur Dumnezeu, in perfectiunea lui, ar spune acelasi lucru, fiecare om isi merita soarta. Bine, isi merita fiecare om soarta, asa ca hai naibii sa schimbam soarta! Sa scoatem femeile din rahatul in care le tinem de nu se mai stie cand si sa le dam si lor libertatea. Pai ce mah, nu sunt libere? Ia sa vedem, cat de libere sunt femeile, in practica asa, nu analizand exceptia care ar confirma regula.

Cand spunem femeie spunem vinovatie, ea e de vina pentru toate lucrurile rele din lumea asta, de la maru' ala incoace. Si am trimis-o la cratita, am pus-o sa aiba grija de copii, am trimis-o si la munca mai recent, ca era cam putin ce facea, am facut in asa fel incat sa se simta inferioara si totusi mereu responsabila. Pe ea o tinem intre gospodarie si casa si apoi facem caz ca suntem mai destepti, ca noi suntem mai apropiati de

spiritualitate si de Dumnezeu. I-am facut si o lesa numita casatorie, sa nu cumva sa sara gardul, si apoi i-am dat cateva teorii prin care ea sa fie incantata de lesa pe care o are, prin care chiar sa se simta mandra ca-si duce viata intre serviciu si casa, adica muncind la greu. Si fiindca era o fire sentimentala am avut pregatite niste teorii prin care s-o facem sa creada ca depinde de barbat, ea fiind datoare sa faca copii si sa-i creasca, asta fiind menirea ei pe Pamant, menire care se poate indeplini numai prin ascultarea barbatului, ca asa a zis Dumnezeu pe vremea cand era vorbaret. Nu mai am multe de zis, doar ca vedeti cum se leaga asta cu cresterea copiilor in comunitati? Se vede deci cat de mult se schimba felul in care isi vor duce oamenii viata? Ca nu va mai fii nevoie de garantii, de contracte de casatorie, de dependenta a unui om de altul in ceea ce priveste supravietuirea? Dispar de la sine violenta, posesivitatea, gelozia, cine va mai avea nevoie de ele? Cine va mai lua pozitia ghiocelului, doar pentru faptul ca-si iubeste copii? De cate ori n-ati auzit cuvintele: “tot ce fac e pentru copii mei”? De aceea se poate spune intr-un fel ca ei ar putea fi iertati, au gresit ca aveau copii si “la felul in care au decurs lucrurile”… Adevarat, da’ asta nu la infinit.

Se vorbeste de legalizarea prostitutiei, asta e o prioritate, prostitutia. Primitivi, rai si imaturi. Ati auzit vreodata de “love hotels”? Au japonezii asa ceva, adica daca ai chef sa faci dragoste si n-ai unde, sau vrei sa iei o pauza cu sotia sau sotul, te duci cu cineva acolo. Daca esti un pustan si o fata, si vreti sa faceti dragoste si nu va lasa parinti in camera voastra, sau n-aveti camera voastra, va duceti acolo. Bordeluri? Are you crazy? Dumnezeu nu e comerciant, am mai spus asta. Sa sustii infiintarea bordelurilor si sa mai fii si popular si admirat, e posibil inca in lumea asta zapacita de toti nechematii! Sa platesti femeia sa faca sex? Uitati-va mah in calendar? Din ce epoca v-ati parasutat? Sau sunteti aia de vreti fonduri mai multe pentru spitale si medicamente, pentru politisti si profesori. O, scuze, tot voi erati mah? Cum de nu v-am recunoscut?

Cand copii vor fi crescuti in comunitati s-a terminat cu traficul uman(chiar exista un film tulburator cu titlul asta), cu abuzurile asupra copiilor si a femeilor, si oricum se pare ca epoca pestilor a trecut, suntem in era varsatorului, cand trebuie sa eliberezi… Mi-a iesit super aici…

Religie si spiritualitate

Sa incep cu un cuvant semnificativ: inutil; inutil sa mai spun ca sunt chestii care vin abia dupa ce oamenii vor citi ceea ce am scris eu pana acum, adica dupa cele spuse de oamenii nefrecatori de menta care au fost pana acum pe Pamant. Adica tii oamenii legati de grijile pentru mancare, casa, sexualitate etc. si, in timpul asta, in care traiesc o adevarata hartuiala, le ceri sa joace pititea cu Dumnezeu, care ar fi printre metafore, parabole, planuri

astrale sau eterice, magii albe si negre, cruci, ingeri, draci etc. Religia e "Charlot in transee, la ani dupa ce s-a terminat razboiul" iar spiritualitatea e un "Razboiul stelelor" la care oamenii se uita visator si admirativ in pauza dintre boli, frustrari, neajunsuri, teama, vinovatie, rusine… Scopul nu e sa ridiculizez religia sau spiritualitatea, doar sa le pun la locul. In fond e vorba de stramosii nostri si de copii nostrii. Resursele mele de ironie sunt inepuizabile, ce-i drept e nevoie si de ceva "misto", da' asta la modul amical, prietenesc. O sa ma refer la un lucru mai putin evident pentru unii. Si anume ca e vorba de business aici, de industrii noi care au aparut dupa perioada comunista.

Da mah, nu e o greseala, e vorba de industrie, noi am avut norocul sa traim fara astfel de industrii. Asta n-ar fi nimic deosebit, faptul ca ne iau banii. Ceea ce nu mai e firesc, e sa acceptam sa traim dupa niste, sa le spun, "fite"- ambalate dupa niste asa zise vorbe de duh pe care ne facem ca le gasim profunde si pline de intelepciune, in timp ce cineva spune "Regele e gol". Mah, si ce suparati suntem pe copilul ala care spune asta. Cum mah, admiram in extaz vesmantul stralucitor al regelui si vii tu si distrugi tot farmecul, toata poezia. Ce dracu farmec si poezie gasesc unii intr-un rege in puta goala, nu pot intelege…

Na ca nu m-am putut abtine, ca si copilul ala. N-am zis eu ca regele e gol dar, cand a zis-o copilul ala, am inceput sa rad si eu.

Asadar avem, pe de o parte, botezuri, nunti, inmormantari, acatiste, cutii ale milei, pomeni, impartasiri, spovedanii, chestii vocale, lumanari, carti, tablouri, cruciulite si cruci, putin sport pe sub mese, ingenunchieri, miscari coordonate ala mainii in plan vertical si orizontal, haine cu brizbizuri, sarutari de cruci, maini, moaste, geamuri, tablouri etc. Si toate astea ca sa asiguram viata unora care cica au facut scoli de preoti, scoli deosebite, nu ca celelalte, serioase, nu ca acelea unde se dau spagi, ca acelea unde numirile se fac in functie de cotizatie…nu pe dracu. Nu, ei au facut scoli sfinte, n-au preocuparile prozaice ale economistilor, muncitorilor, inginerilor etc., ale lor sunt altfel, ele se refera la suflet, la mantuirea oamenilor…, ei nu sunt preocupati de cati bani vor avea, de salariu, de masini deosebite, de propietati, de conturi in banca, ei au grija de mantuirea oamenilor. Chiar se vede rezultatul muncii lor, oamenii sunt de treaba, calmi, zambitori, amabili, destepti si cinstiti, mai ales cinstiti. Daca exista exceptii, aceia nu sunt religiosi, noi n-am avut de-a face cu ei, ca si profesorii, nu noi i-am adus pana aici, noi am facut tot ce se putea, oamenii sunt ei ai dracu de fel, se poate vedea de la doi ani, li se citeste rautatea si pacatul pe fata, oamenii se nasc in pacat, din pacat, cacat…

Si daca devin prosti, se imbolnavesc, se cearta, plang, sunt umiliti, tematori – asta chiar daca merg la biserica, se roaga, tin posturi, se boteaza, se casatoresc, nu e vina noastra, Satana e mai puternic; chiar daca sufera, sigur asta se va schimba, doar sunt incercati, sigur candva, undeva, ei vor fi fericiti. Dar undeva candva, nu acum, nu zilele astea, mai au de munca, de suferit, doar despre asta e viata, intai inghiti broasca raioasa si, in restul zilei, sigur nu ti se va mai intampla nimic atat de rau. Si v-ati ofuscat ca a zis Nietzsche ca "Dumnezeu e mort". Ce-i drept, a cam gresit si el, Dumnezeul vostru nici nu s-ar fi putut naste vreodata, natura nu ar fi permis asa ceva, absurdul nu se gaseste nicaieri in Univers, poate doar in mintea unora, si chiar si asa sunt dubii…

Adica ceea ce a fost odata in istoria omenirii ca un centru de dezintoxicare, ca pentru drogati - adica a trebuit ca unii care nu luasera droguri sa-i ajute pe cei care nu se mai puteau opri, sa-i elibereze din acea dependenta, pentru ca apoi sa-si poata relua viata- a devenit nu ceva tamaduitor, nu un nou start al Omenirii, ci o noua sclavie. Si sigur ca drogatilor le trebuia un regim special, o anumita izolare, anumite metode si, cu toate astea, a fost un proces dureros, plin de suferinta, de aceea a fost nevoie si de un calmant, de un anestezic uneori, de o metoda prin care suferinta sa fie ceva mai suportabila - adica de religie. Si, cum drogurile sunt periculoase si se poate usor recidiva, acele metode, acea izolare, acel calmant mai este inca folosit pentru asa ceva, asa din inertie, preventiv. Cand spun ca religia a avut si inca mai are rolul ei, ma refer la faptul ca e momentul sa vedem cu adevarat cam la ce ar mai fi buna in zilele noastre. Am spus ca e "Charlot in transee, dupa un razboi terminat de ani de zile" pentru ca nici pana acum nu sunt lamuriti oamenii ca ar trebui sa-l anuntam pe Charlot ca razboiul s-a terminat, ca e momentul sa iasa de acolo si sa-si schimbe hainele, sa se duca la casa lui, sa inceapa sa se bucure de viata, sa renunte la atitudinea serioasa, razboinica. Ce mai putem totusi lua din religie? Are si mult bun simt, are cumpatare, are speranta, are cinste, are "iubirea aproapelui ca pe tine insuti". Ce nu mai trebuie sa aiba: sa nu mai fie industrie, sa nu mai aiba oameni carora cineva sa le sarute mana, sau care sa binecuvanteze din balcoane in ritm de Parkinson. Pe cand oameni in biserica care sa-si spuna parerea despre cresterea copiilor in comunitati, despre importanta alimentatiei, a vietii sexuale, a informatiilor din mass-media, etc. Pe cand oameni din biserica care sa inceapa sa spuna Adevarul, care sa ne arate adevaratele scrieri sfinte, adevaratele cuvinte ale lui Isus, adevarata istorie a Omenirii? Poate, daca ar face asta, vor deveni si ei cu adevarat "preafericiti". Si astfel, vedem cum fiecare om are de fapt o sansa, se pare ca Dumnezeu e de treaba totusi, l-au zugravit unii mai innegurat, asa

din lipsa de talent la pictura, trebuiau sa ia si ei un ban, copii acasa, facturi, ce sa-i faci. “La felul cum au decurs lucrurile… dar vine un moment cand trebuie sa eliberezi… “

Inainte de a termina cu religia, cu partea de industrie a religiei binenteles, sa va povestesc una dintre viziunile mele profetice: vad un Om care vine la o ora de religie unde sunt copii care asculta cum cineva le spune ca Dumnezeu le trage scara de sub picioare daca nu sunt cuminti. Vad asa, in viziunea mea, cum acel Om ia manualul ala de religie si incepe sa-l puna in contact cu capul acelui cineva care le citeste copiilor din el. Viziunea asta e atat de clara incat aud sunetul divin, ritmic si sanatos pe care-l face acel manual in contact cu capul respectivului. Mai aude cineva sunetul ala?

Sa vorbim si despre ceea ce azi apare ca spiritualitate. Daca religia e trecutul, iubirea aproapelui, spiritualitatea reprezinta viitorul, si iubirea nu numai a aproapelui, ci si a departe-lui. Ceea ce ar fi trebuit sa aiba o parte stiintifica incorporata de la sine, o parte matura si realista, o privire lucida spre viitor, a devenit o privire prin ochii obositi ai religiei si superstitiilor, o incercare de a privi in viitor printr-un compromis cu religia, printr-o negociere amiabila cu trecutul. Ce-i drept viitorul si trecutul nu sunt tocmai chestii distincte, nu e nimic nou sub soare, dar sa incerci sa adaptezi adevarul la superstitii e imposibil. Ce le reprosez eu celor care se ocupa de spiritualitate, domeniu in care n-am pregatire, nu sunt nici clarvazator, nici medium, astrolog, practicant zen sau yoga, de magie alba sau neagra etc.? Faptul ca au trecut la cele ceresti, fara sa le fi inteles pe cele lumesti. N-ar fi nimic rau in astea, dar ati pornit o industrie, fara sa va fi dat cu parerea despre cele lumesti, sunteti in cer deja, fara a fi fost vreodata pe Pamant. Mesajele voastre sunt aceleasi: sa fim mai buni, sa ne rugam mai mult, sa cercetam cuadratura lui Venus cu Mercur(!), sa ne aranjam casa feng-shui, sa facem pase magnetice si vindecari inainte de a le spune oamenilor sa-l citeasca pe Lazarev, sa ne ducem la biserica mai des, sa purtam si noi cruci si cristale etc. Mah, si chiar as avea nevoie de putin ajutor aici, faceti-o asa pentru mine, cand mai vorbiti cu ingerii, cu mortii, sfintii, Dumnezeu, intrebati-i mah si ce parere au despre ceea ce scrie aici. Pentru mine asa, sau pentru voi, sau pentru toti…

Biblia

Am vorbit despre tot felul de lucruri pana acum. Recitind ce e mai sus constat ca lipseste ceva. Lipseste acea voce puternica care sa spuna “Pocaiti-va, ca sfarsitul este aproape!” Cu alte cuvinte lipseste gravitatea, greutatea, seriozitatea mesajului si, mai ales amenintarea, somatia, ultimatumul- asa cum i-ar sta bine unei autoritati dintr-un anumit domeniu. E normal totusi, nu sunt o autoritate, am omis sa precizez pana acum. Nici n-as avea de ce sa

fiu, nu-mi doresc si n-am interese in directia respectiva. Viata mea se desfasoara acordand atentie elementelor personale, ca vorbesc azi pentru altii e asa, ca un hobby, asa a fost felul "in care au decurs lucrurile". S-a intamplat ca, inainte de a scrie sau spune ceva, lucrurile sa se fi asezat deja, ca destinul sa-si poate vedea de drum fara a conta daca vreodata voi scrie sau voi vorbi cuiva. Totusi, n-o sa spun ca o fac din altruism, e doar acel "n-am avut alta rima"… si, firesc, ceva placere…

Asadar, pocaiti-va ca si inceputul e aproape! Nu stiu daca am fost suficient de clar, ceea ce vreau sa mai adaug asa - ca o parere personala care ar putea intari anumite lucruri, parere care n-are rostul de a speria, ameninta sau de a da verdicte- se rezuma intr-un singur cuvant. Si sa explic! Oops, era sa uit! Cuvantul este: genocid. L-ati mai auzit cand era vorba de Ceausescu si de comunisti. La vremea respectiva, acest cuvant a fost atribuit celor care tinusera oamenii departe de informatie, care nu le dadusera voie sa se exprime si care ar fi vrut ca prin violenta sa mentina o asemenea stare.

De ce mai apare cuvantul asta in zilele noastre? Am spus deja, dar vreau sa fie mai clar asa, sa nu zica unii ca n-au auzit… A lasa o industrie alimentara nociva sa existe in continuare se numeste evident GENOCID. A lasa in continuare sa functioneze un invatamant anacronic e tot GENOCID. A lasa o medicina traditionala sa se ocupe in continuare de sanatate e tot GENOCID. S.a.m.d.

La fel, a te face ca nu exista nume ca Montessori, Rudolf Steiner, S.N. Lazarev, Osho, Aivanhov, Eckhart Tolle, Neale Donald Walsch, Nietzsche, Asimov s.a., e tot genocid…

Ei si, daca e genocid ce? Nu-i mare lucru, doar ca cei care sunt in functii de conducere azi ar trebui sa aiba in vedere faptul ca s-ar putea sa vina vremurile in care oamenii sa procedeze asa cum au facut cu comunistii. Adica pot veni vremuri in care sa se spuna ca cei care conduc azi sunt vinovati, precum comunistii, de genocid. Repet, nu-mi doresc condamnari sau judecati, mi se pare doar plauzibila o astfel de directie a evenimentelor. E asa un "cine are urechi de auzit, sa auda", ca tot e capitolul Biblie si tot n-am apucat sa vorbesc despre ea.

Si, vine o zi… Cum sa incepi cand vine vorba de Biblie nu e prea greu. Exista personajul central: Isus(pentru meticulosi, sa nu ma futa la cap ca trebuiau doi de i). Mi-a scapat asta, poate exista corectura pe undeva. Si fiindca tot am ajuns sa spun cuvantul asta- corectura- sa precizez ca imi doresc ceva corectori cand e vorba de Biblie. Cum dracu(sic!), cand e vorba de Dumnezeu nu se intelege mai nimic din Biblie dar, cand e vorba de vrajeala, subtilitati, prejudecati, dogme- intr-un cuvant mijloace de productie ale industriei numite biserica- se intelege atat de bine! Si vin si yo si zic: Mai

Isuse, tu chiar in vremurile alea nu le-ai vorbit oamenilor despre lucruri simple, la indemana lor? Chiar ai fost atat de abstract incat pana acum yo si altii nu putem pricepe de ce e nevoie de banci si comisioane absconse, de ce trebuie sa-i platesc chirie fratelui meu, de ce e nevoie sa mancam produse umplute cu chimicale, de ce copii nostri au fost lasati pe mana televiziunilor si a internetului, de ce oamenii sunt gelosi, invidiosi si posesivi, de ce cel care n-are trebuie sa dea cat cel care are mai mult decat ar avea vreodata nevoie… Si, de fapt, ai zis ca pleci si te intorci… Ce naiba sa facem pana vii, ca n-ai vorbit prea clar, nu prea stim ce sa credem, spre exemplu, treaba aia cu "cine nu-si uraste mama si tatal si nu ma urmeaza"… iti apartine, chiar ai spus asta? Si atunci cand oamenii te-au intrebat cum vine asta ce ai spus? P-aci n-a ajuns nimic… Si ai zis cumva ca cei care nu cred in Biblie vor fi deconectati de la Existenta, de la Divinitate, ai zis ca Dumnezeu va urma sa existe doar pentru cei care cred in Biblie?

As putea continua pana unii ar simti nevoia de inca niste rastigniri – sub pretextul vechi de blasfemie; asa ca o sa sintetizez: Biblia e o carte cu multe lucruri in ea. Unele clare, altele discutabile, absurd de discutabile. Viata, Existenta, Dumnezeu nu pot fi intr-o carte, se poate doar incerca o imagine intr-un anumit timp si un anumit spatiu. Asadar, Biblia e o parte - in sensul de carte, de lucrare scrisa; Dumnezeu,Viata, Existenta - sunt mult mai mult, acestea nu cunosc limite, ele pot fi vazute limitat, pot fi vazute parti din acestea, ele categoric trec de teorii, concepte, definitii spatio-temporale. Mai exact, cei care puneti egal intre cei care nu cred in Biblie si cei care nu cred in Dumnezeu, ati face bine sa fiti ceva mai atenti. S-ar putea ca intr-o zi Isus sa faca o tura pe Pamant si voi sa-i cereti sa se inchine la zidurile unor biserici sau sa sarute cruci sau icoane cu El si Mama Lui… Cu alte cuvinte, sa incercati sa-l adaptati pe Dumnezeu industriei bisericesti si Bibliei. Incercarea moarte n-are! Vedeti numai sa nu-l fortati… S-ar putea sa nu mai aiba disponibilitatea de acum 2000 si ceva de ani.

Final

Ca la orice finala, unii se bucura, altii sunt suparati. Ultimile minute sunt cele mai palpitante. Da, dar nu trebuie sa ne dorim intotdeauna senzationalul, suspansul. Ele apar de la sine, asa e viata, imprevizibilul face parte din bucuria vietii, te face sa te simti nu in siguranta, ci liber, deschis la nou, apt pentru viata, dincolo de bine si de rau. Are Osho niste interviuri- despre casatorie, familie, copii, Sfantul Duh, siguranta si certitudini- de tot hazul. Nici nu-ti vine sa crezi cat de amuzant e Adevarul, pana acum el a fost cautat in scrieri autentificate de domni, in carti sobre care nu pot fi intelese decat de cei culti, in opinia publica, ceea ce mai numim vocea poporului… Oamenii geniali, adevarati, firesti au fost imbracati in ridicol,

chiar daca ei erau ca niste nou nascuti, simpli si dezbracati de orice haina careia oamenii sa i se inchine. Ca un sfat-sugestie asa, la tot ce mai vine in continuare, observati limbajul folosit, prostia se ambaleaza foarte bine, ca lupii in blanile de oi, ei au nevoie de etichete stralucitoare, de nume celebre, cu autoritate in spate, de metafore si parabole sau date asa zis stiintifice. Atunci cand trebuie sa depuneti efort ca sa intelegeti ceva, cand vi se dau date si nume in exces pentru a accepta ceva ca fiind de folos, cand se folosesc nume ca Isus, Dumnezeu, Cambridge, Oxford, Nasa, Biblia ca argumente, luati in considerare si faptul ca pot fi invatatori falsi, Adevarul n-are nevoie de etichete sau personalitati pentru a putea fi vazut, daca nu vi se vorbeste pe intelesul vostru, nu voi sunteti de vina, ci cei care va vorbesc. Cum spuneam, nimeni nu vine sa vorbeasca unui elev de clasa intai despre integrale matematice, mai bine recunosti ca nu intelegi, decat sa te prefaci ca ai inteles. Nu sunt dintre cei care spun ca ar fi bine sa citesti ceva de cateva ori ca sa intelegi pana la urma. Daca n-ai inteles de prima data ce scrie aici, inseamna ca eu n-am scris ce trebuie pentru tine, daca ai inteles din prima si-ti doresti sa recitesti, asta e altceva, daca doresti tu sa spui si altora, nu pentru ca mi-ai fi dator cu ceva, ci pentru ca e alegerea ta, asta e.

Un alt lucru de avut in vedere in viata, care vine de la sine pentru oricine, este posibilitatea de a alege; se vorbeste mult despre asta, e bijuteria cea mai stralucitoare a democratiei. Adica e ca la televizor, nu-ti place schimbi canalul, pare doar foarte simplu, doar pare. Realitatea e cu totul alta, ni se ofera posibilitatea de a alege ca in comunism, pare diferit, dar e acelasi lucru. Avem de ales, referindu-ma acum la votul politic, intre dracu si frac-su. Oamenii inteligenti nu au curajul de a intra in politica, sunt lasii care tin la demnitatea lor. Cand le spun lasi exprim doar o realitate, nu glumesc de loc. Chiar sunt lasi, in sensul ca nu sunt dispusi sa-si faca harakiri, asa sunt si eu… Asta o pot recunoaste senin, n-am mers niciodata pana la sfarsit, mi-e straina ideea de sacrificiu suprem, fie el si pentru numele lui Dumnezeu, libertate, Isus Cristos. Asta acum, azi, nu stiu despre altadata…, altadata in trecut sau viitor. Cum am mai spus, lipseste ceva din peisaj, avem un puzzle mare, vrem sa-l facem, da' nu gasim piesele, ori nu exista, sunt pierdute pe undeva, ori nu ne-am prins inca unde ar trebui sa le punem pe cele pe care le avem. As vrea sa fac o sinteza la ce vreau sa spun si singura fraza care-mi vine in minte este urmatoarea: "se pare ca lumea n-a fost niciodata cercetata indeajuns, de vreme ce nu s-a gasit inca mana care, plina de menajamente, ucide". Apar ghilimele pentru ca nu-mi apartine aceasta fraza. De aici incolo urmeaza o recunoastere a faptului ca mintea mea, si a altora, ramane neputiincioasa in a intelege cum de s-a putut ajunge la o astfel de viata pe

Pamant. Cine a facut asta si cum de a fost posibil? De ce trebuia sa se ajunga aici? Ce ar mai putea urma?

Multe intrebari, grele intrebari. Si atunci cand n-ai un raspuns, ramane macar speranta, speranta ca intr-o zi vei intelege, ca exista altii mai destepti si mai puternici decat tine, care ar putea face mai mult. Nu e nimic rusinos in asta, cum am mai spus, fiecare face ce poate si faptul ca ne-am putea ajuta unii pe altii n-are nimic injositor. E destul de frustrant sa nu stii anumite lucruri, insa, in viata, uneori intelegi rostul unor intamplari abia dupa ani. Astfel, desi n-avem certitudini, putem sa ne traim viata in continuare, putem incerca sa traim liber si dezinvolt, eliberati de pretentia de a intelege noi clar lumea. Cred eu asa, ca atunci cand traiesti liber, dezinvolt, intelegerea vine de la sine. Ca o parafraza asa, traieste-ti propria viata si adevarul va veni de la sine.

Si acum, sa spun de ce totusi indemn la prudenta si discretie, asta spunand intelepciunea cateodata, nu lasitatea. Pentru ca unele lucruri pe care le-am spus eu aici s-ar putea sa fie gresite, nu ca as fi eu unul care sa vrea sa manipuleze pe cineva, poate ca nu sunt tocmai bine informat, poate nu sunt suficient de destept, plus ca nu stiu daca m-a inspirat vreun inger sau vreun drac sau daca poate fi vorba de inspiratie, mai degraba e vorba de o simpla observare; asadar ai rabdare, nu e nici o graba, mai ales ca totul pare sa se miste atat de greu. Uneori, e bine ca in viata sa faci ca la fotbal. O echipa in care un jucator talentat vrea sa faca totul da gres uneori, mai ales daca nu are experienta, nu se antreneaza, nu-si dozeaza bine eforturile, nu tine cont de impactul publicului asupra ei. Ce folos ca esti talentat si dai singur un gol, daca pe urma echipa ta pierde meciul. Si ce folos sa castigi un meci, sa-ti inchipui ca esti cel mai bun, sa devii prea sigur de tine si neglijent, si sa pierzi campionatul? Si, mai ales, ce folos sa castigi un campionat, dar sa nu fi facut-o fair-play? Un atacant care nu-si asteapta colegii din aparare, care nu-i ajuta, isi creste cota de transfer, dar isi tradeaza echipa…

Si, fiindca veni vorba de fair-play, sa mai spun cate ceva de violenta. In general, oamenii au o atitudine foarte respingatoare fata de cei care incalca legile, fata de cei care ii ranesc, fie ca au facut-o din prostie, rautate, teama, rusine sau pur si simplu datorita faptului ca “la felul in care au decurs lucrurile”… Vin aici cu o precizare necesara. Ma adresez oricarui om care citeste ce scriu aici, si o fac nu pentru a-i separa pe cei rai de cei buni. Nici n-ar putea exista asa ceva, nu poti spune despre cineva ca e bun, atunci cand poate e si las, sau prost, sau actioneaza din teama sau vinovatie, la fel nu poti spune despre cineva ca e rau, poate din aceleasi motive. Si atunci, cum ramane, violenta isi are rostul ei, sau sa o scoatem din mintea noastra? Raspunsul ar veni dincolo de un da sau nu, asta datorita faptului ca pana nu

vorbim de acea “Amnistie generala”, de acel “Nu conteaza” pe care Omenirea va trebui sa-l spuna odata, pe care fiecare om va trebui sa si-l spuna, nu se poate discuta decat “dincolo de bine si de rau”. S-a creat termenul de altruist si de egoist, acesti termeni functioneaza dupa niste definitii foarte fluide; altruism in ziua de azi are o conotatie profund religioasa, ea vine din teama omului de a nu-si pierde creditul in fata lui Dumnezeu, vine totusi din frica, nu din constientizare, e doar un egoism deghizat. La fel, egoismul vine din necesitati practice, fiziologice, ca atunci cand un organism bolnav incepe sa reactioneze si sa dea afara ceea ce ii dauneaza, prin asta se vindeca si pe el si devine util si celor din jur. Asadar, nimeni, da’ chiar nimeni nu se poate defini ca bun sau rau, fiecare isi poate duce viata ca un copil, fara a se defini la modul absolut, de aia am tot spus si repet: aici e vorba de Oameni, nu de cei buni sau rai, nu de medici si pacienti, nu de invatatori si elevi, nu de politicieni si popor, barbati sau femei, crestini sau necrestini, nu de noi- cei buni si destepti- si ceilalti, rai si prosti. Chiar a aparut o scriere in care Isus spune ca nu a intentionat sa creeze crestinismul, intentia lui nu a fost sa separe in nici un fel Oamenii, asa ca, de ce am face noi asta? Separarea oamenilor nu duce la nimic bun, si asta nu numai pentru ca a spus-o Isus, e vorba mai ales de posibilitatea noastra de a intelege asta, cred eu asa, ca fiecare om poate face asta.

O mentiune pentru criticii mei: le cer “putintica rabdare”. Nu ca as avea ce face cu rabdarea lor, cred doar ca au optiunea de a-si face un bine prin renuntarea la graba… O prima precizare este aceea ca, atunci cand ma contestati, sa va pregatititi sa-i contestati si pe cei ale caror nume apar aici. O alta precizare ar fi ca ceea ce vedeti scris aici e incomplet, de aceea as putea fi acuzat de superficialitate. Ca un raspuns de pe acum, va spun ca am yo asa o convingere ca, dupa ce scriu eu aici, vin altii care sa completeze cu date si fapte incontestabile. Am eu asa sentimentul ca nu sunt singur, l-am avut dintotdeauna, chiar daca au fost si momente in care acest sentiment era foarte slabit. Am tot scris “nu intru in detalii”, chiar n-aveam incotro, n-as fi terminat niciodata, chiar si asa n-am terminat…

Acum pare atat de greu, insa asta pentru ca te crezi neimportant si te crezi singur, crezi ca viata se va desfasura in continuare in acelasi ritm, ba plictisitor, ba extenuant. Daca totusi, in urma faptului ca oamenii incep sa se schimbe, apar si lucruri surpriza, lucruri care sa ne aduca de data asta si ceva clarificari, de ce sa ne asteptam, ca in trecut, numai la lucruri rele?

Poate cineva o sa zica: mah, yo o sa-l aduc pe Jean Michel-Jarre in Romania. O sa-i dau tot ce vrea si o sa-l aduc in Romania. Nici macar nu o sa fac chestia cu bilete, o sa pun ca niste cutii ale milei(deh) in care oamenii vor pune cati bani vor ei, si o sa scot si profit, si o sa-l si impart…

Poate ca unii vor face altfel munca. Poate ca vom urmari curse de arat, cu tractoare la start, majorete, pariuri, sampanie din belsug la sfarsit…

Poate se intampla vreo minune si trecem la masini fara roti, poate n-o sa mai avem nevoie de sosele, poate o sa avem culoare de zbor computerizate prin care sa nu ne mai ciocnim sau certam in intersectii…

Poate oamenii vor spune adevarul despre salariul lor, despre averea lor, despre sufletul lor…

Poate copii nostri nu vor mai fi niciodata bolnavi sau tristi…

Poate acestia vor astepta cu nerabdare sa asculte lectiile de la scoala…

Poate vom invata sa zburam, sau sa ne teleportam…

Poate il vom aduce pe Lazarev, Miceal Ledwith, Neale Donald-Walsch la o televiziune din tara…

Poate ne vom intelege minunat cu vecinii nostri, si o sa renuntam sa facem jocul unor frati mai mari care au devenit prea posesivi si vor exclusivitate…

Poate conducatorii nostri vor primii o aripa de inger in cap si vor incepe sa munceasca pentru copii…

Poate vom schimba imnul national si alegem unul care nu aduce cu un demaraj de trabant…

Poate vom alege “Sa nu-mi iei niciodata dragostea”, a lui Holograf…

Poate ca aberez, dar nu sunt singurul…

Poate intr-o seara, cand suntem in jurul unui foc de tabara si ne canta Gheorghe Iovu, vine Isus, ii dam o bere si ascultam o poveste, si poate zambim, poate ne bucuram, asta asa, ca “la felul cum au decurs lucrurile, vine si momentul in care sa eliberam”…

Poate, daca se termina berea, vine si El cu vreo solutie…

Doamne, cate oportunitati avem…

Acum, aproape de un anumit final, mai fac o precizare. Sunt multi oameni pe care ii admir foarte tare si ale caror nume n-au fost amintite aici. La fel sunt foarte multi pe care nu-i admir si ale caror nume iar n-au fost amintite aici. Viata e totusi dincolo de simpatii sau antipatii personale, de cei buni si cei rai. Unul din lucrurile pe care fiecare om il invata, mai devreme sau mai tarziu, e acela ca viata adevarata incepe abia dincolo de admiratie sau dispret, abia atunci viata se desfasoara firesc, cand stii sa “manevrezi” atat dispretul cat si admiratia, cand stii sa le privesti detasat, impersonal si renunti la a te mai defini in vreun fel; asa, cum au mai zis unii, ca niste copii. Si, ajunsi aici, cred ca multora le e familiara situatia cand un om e intrebat: ce-ai mah, ce-i cu tine? Si el raspunde: Nimic. Va suna cunoscut, atat celor mai tineri, cat si celor mai in varsta? Da, “la felul cum au decurs lucrurile”…

Eh, uite d-asta m-am apucat si eu sa scriu, ca am fost intrebat des, ce-ai mah? Si nu pot spune la infinit “nimic”.

Ma uit la televizor si vad tot felul de oameni- unii sunt simpli, linistiti, vorbesc de lucruri concrete, practice, usor de inteles- astia nu prea aduc rating, desi sunt cu adevarat mareti in simplitatea lor. Pe de alta parte sunt cei sofisticati, cititi, abstracti, mai greu de inteles – cei carora daca le-as spune pur si simplu prosti, le-as face un compliment, si altii care ii dau cu urgenta, cu “neaparatul”, cu strigatul care trimite la credinta, la Dumnezeu, binenteles pe drumul bisericii, ca altfel n-ar fi nici o sansa. Atat “intelectualii”, cititii, cat si fanaticii trec prin perioada lor de “ratacire” ca sa folosesc un termen ortodox, e firesc, la “felul cum au decurs lucrurile”. Vine totusi o vreme in care sa spuna: Destul, si sa elibereze… Cateodata e mai bine sa nu tii neaparat sa ai dreptate. Mai e si vorba aia: “e usor sa ai dreptate cand nu stii despre ce vorbesti.” Si mai adaug si eu: la ce bun sa ai dreptate, cand asta se dovedeste impotriva ta si a fratilor tai?

Se numeste “Destul”- odata ca sa spunem adio la tot ce vine din ignoranta, teama, rusine, vinovatie, posesivitate - si odata ca sa spunem ca stim ca avem destul - asa, ca un fel de “bine te-am gasit abundenta, bucurie, fericire!” Asa, ca o noua formula de salut a oamenilor…

DESTUL!

Si, ca sa se inteleaga mai clar ca acest cuvant nu reprezinta numai o finalitate, ci si un nou inceput, mai continui un pic. Poate va intrebati cine sunt, e normal sa vrei sa-l si vezi pe cel care-ti vorbeste.

Cred ca sunteti de acord ca nu aduc deloc cu Liiceanu, Plesu sau Patapievici, sau Seinfeld; mai degraba seman cu Kramer din Seinfeld… Faptul ca scriu acum, ca as putea vorbi oamenilor nu e decat asa, ca n-am avut alta rima, la felul “cum au decurs lucrurile”… ; sunt unul interesat de viata, imi place sa ascult muzica, sa dansez, sa fac dragoste, sa mananc, sa stau in mijlocul naturii, sa zambesc si sa rad etc. N-am nici o treaba cu a spune Oamenilor ce ar “trebui” sa faca, cu salvarea Omenirii sau cu ce ar fi pe placul lui Dumnezeu… De altfel, chiar cred ca cei care vin odata cu mine n-au nici un chef sa schimbe sau salveze Omenirea; sunt cei care aleg sa-si traiasca viata atat de molipsitor de sanatos, de curat, de plenar incat vor fi cu adevarat irezistibili. Ei pot fi vazuti deja, doar ca nu prea li se face reclama. Ei traiesc totusi la vedere, doar ca deocamdata exista prejudecata ca n-ar aduce rating…

Sunt unul dintre carcotasii caruia daca-i spui “Cristos a inviat!” iti raspunde: Pe bune? Vreau sa-L vad, sa-L aud, unde este? Vorbim oare de aceeasi persoana, nu cumva iar ma puneti sa admir hainele vreunui imparat? Ce sa fac daca am o latura irezistibila, pe care nu reusesc de loc s-o reprim?

Mai e cineva in situatia asta? Nu cumva oamenii zilelor noastre isi reprima si ei aceeasi latura irezistibila care vrea sa cunoasca, sa simta, sa se bucure, sa exprime Iubirea? Oare daca spunem “Adevarat a inviat!” inseamna ca asta-i tot, ca s-a terminat, sau ca de abia de aici incolo incepe ceva?

Oare sunt singurul care doreste asta? Daca tot a inviat, e oare nefiresc sa ne dorim asta? Subscrie cineva la o invitatie catre Isus, mai e cineva care sa vrea sa-L vada si sa-L auda? Irezistibila intrebare, nu-i asa?

Si asa, ca o cireasa pe tort, cand vorbesc despre Isus ma refer la actorul principal din filmul de acum 2000 si ceva de ani. Filmul are insa multe personaje, Isus n-a jucat singur in filmul acela, a jucat cu cei pe care i-a stabilit Regizorul, Scenaristul, Producatorul – cei care le dau oamenilor posibilitatea sa-si joace rolul care li se potriveste cel mai bine. Si e vorba de un serial, ruleaza in continuare…

Dinu Valentin

P.S. : Ceea ce este scris aici poate fi publicat oriunde pe internet. Pentru forma tiparita este nevoie de acordul autorului.

Pe de alta parte, tot ce e scris aici e plagiat. E o sinteza a “nefrecatorilor de menta” despre care am spus mai sus ca sunt victime ale unui genocid spiritual. Asa cum sunt azi Windowsul, telefonul mobil, automobilul – plagiate ale stramosilor nostrii, asa sunt si cele scrise de mine.

CHESTII

☺Sa iubesti atat de mult viata incat sa nu-ti dai seama cand traiesti, cand visezi si cand ai murit.

☺Pe cand organele de control se vor ocupa si de cei care-l vand pe Dumnezeu: este permisa vanzarea catre copii, au licenta, isi platesc impozitele, produsul lor are aviz sanitar, consumatorii sunt protejati, sunt loiali cu concurenta etc.?

☺Nu ravni la bunul aproapelui, bucura-te de el!

☺Sa nu preacurvesti! Pai nu prea curvesc!

☺Cand intrebam “de ce?” primim explicatii. Cand intrebam “de ce nu?” ni se raspunde: D’aia!

☺Pe cand dracii - identificati azi ca fantome cu coarne si coada – vor primi si nume precum: posesivitate, gelozie, invidie, mandrie, lacomie etc.? Sa incepem sa-i botezam si pe ei; intrebarea e cine va suporta costurile, biserica va acorda si ea niste reduceri? Doar e vorba de credinciosii ei cei mai fideli…

☺Bine mah, bine, ai dreptate. Pa!

☺Sa nu-ti faci chip cioplit! Nici o grija, “la ce bun atata munca cand e gata preparat!”

☺Avem nevoie de Dumnezeu ca de aer! Sa incepem sa oprim “poluarea” deci, aia de atatea feluri…

☺Un Dumnezeu dansand nu e o blasfemie la adresa rastignirii, ci un Dumnezeu intelept, puternic si … smecher. Si voi, care niciodata n-ati indraznit sa credeti intr-un astfel de Dumnezeu! Asteptati si acum ca religiile, partidele, conducatorii sa-l autentifice, sa-l aprobe… Incearca si ei sa-L fixeze undeva, eventual pe o cruce, cu niste cuie. Asta-i utopie - acum si pururea si in vecii vecilor - El danseaza!

☺Drumul Cunoasterii pe Pamant: mi-au dat reteta omului bun, dar nu mi-au spus ca s-ar putea sa devin impotent sau frigida!

☺Afacere: vand stampile cu literele M, si U, si I, si E. Cred ca ar fi bine ca oamenii sa mearga la vot, sunt chiar pentru obligativitatea votului…

☺Daca dragoste nu e, s-o facem!

☺Bancherii – cei mai potriviti pentru salvarea Omenirii. Salvarea(ambulanta) sa vina sa-i ia si sa-i duca!

☺Dumnezeul bisericii catre Isus:

- Faca-se voia mea!

Isus:

- Ma lasi, Pisi!

☺Sinteza: un reporter merge sa-i ia un interviu unui cioban.

- Bade, care dintre oile tale dau lapte mai mult?
- Pai alea albe! raspunse ciobanul.
- Pai si alea negre?
- Pai si alea negre…
- Bade, dar care dintre oile tale au blana mai buna?
- Pai alea albe!
- Pai si alea negre?
- Pai si alea negre…
- Mah bade, da’ de ce tu zici mereu ca oile tale albe sunt mai bune decat cele negre?
- Pai alea albe sunt ale mele! raspunse ciobanul.
- Pai si alea negre?
- Pai si alea negre…